

การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

นางสาวนันทรัตน์ มีล้วน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**Development of a Diagnostic Test of Reading and Spelling Skills
in Thai Language for Prathom Suksa III Students in
Prachuap Khiri Khan Primary Education Service Area 1**

Miss Nantarat Meeluan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Evaluation

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2014

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ชื่อและนามสกุล นางสาวนันท์รัตน์ มีล้วน

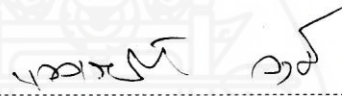
แขนงวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์
2. รองศาสตราจารย์จันตรี กุปตะวาทีน

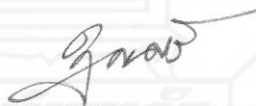
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

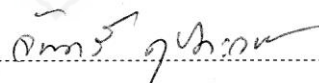
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์จันตรี กุปตะวาทีน)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ผู้วิจัย นางสาวนันท์รัตน์ มีล้วน รหัสนักศึกษา 2542500224

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประเมินการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรหมมาพันธุ์

(2) รองศาสตราจารย์จันตรี คุปตะวาทีน ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และ (2) ตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นนั้น

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 623 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ความตรง ความเที่ยง ความยาก และอำนาจจำแนก

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ประกอบด้วย การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ รร (ร หัน) อักษรนำ ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ตัวการ์ตูน ตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง และผันวรรณยุกต์อักษรกลาง สูง ต่ำ และ (2) แบบทดสอบวินิจฉัยมีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยากระหว่าง 0.51- 0.79 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.29-0.86 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

คำสำคัญ แบบทดสอบวินิจฉัย ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย ประถมศึกษา

Thesis title: Development of a Diagnostic Test of Reading and Spelling Skills in Thai Language for Prathom Suksa III Students in Prachuap Khiri Khan Primary Education Service Area 1

Researcher: Miss Nantarat Meeluan; **ID:** 2542500224;

Degree: Master of Education (Educational Evaluation);

Thesis advisors: (1) Dr. Boonsri Prommapun, Associate Professor;

(2) Miss Chantree Kuptavatin, Associate Professor; **Academic year:** 2014

Abstract

The purposes of this research were (1) to construct a diagnostic test of reading and spelling skills in Thai language for Prathom Suksa III students in Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area 1; and (2) to verify quality of the developed diagnostic test.

The research sample consisted of 623 Prathom Suksa III students in Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area 1. The instrument employed in this research was a Thai reading and spelling skills diagnostic test. Research data were analyzed to determine quality of the test and test items in the forms of validity index, reliability coefficient, difficulty index and discriminating index.

The research findings were as follows: (1) the Thai reading and spelling skills diagnostic test was composed of items on reading and spelling of words with combined consonants, words with “double Rau” as vowel, words with initial consonant, words with and without “A” vowel, words with non-pronounced consonants, words with ending consonant and non-consonant variation, words with silent sounds of Thai alphabets and vowels, and variation of pronouncing the tone marks from three consonant groups; and (2) the Thai reading and spelling skills diagnostic test was found to have content validity, with the difficulty indices ranging from 0.51-0.79, the discriminating indices ranging from 0.29-0.86, and the reliability coefficient of 0.88. Thus, the developed diagnostic test had quality indices meeting the expected criteria.

Key word: Diagnostic test, Reading and spelling skills in Thai Language, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี พรหมมาพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์จันทร์ คุปตะวาทีน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความอนุเคราะห์แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ คุณอภิวัฒน์ พิณทอง คุณศรีสมร แป้งหอม คุณครูสุนทรี พวงเดช คุณครูอุไร รุ่งเรือง และคุณครูอลิสสา ภูเด่น ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูอาจารย์โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่ น้อง รวมถึงนายจตุรานน เกิดพร้อม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองห้วยฝาด คณะครูโรงเรียนบ้านหนองห้วยฝาดที่ได้ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ที่ให้กำลังใจและให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

นันทรัตน์ มีล้วน

สิงหาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	10
แบบทดสอบวินิจฉัย	15
การอ่าน	34
การเขียนสะกดคำ	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ตอนที่ 1 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	69
ตอนที่ 2 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	70
ตอนที่ 3 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ	85
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
สรุปการวิจัย	87
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	106
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	107
ข คู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย จำนวน 2 ฉบับ	111
ประวัติผู้วิจัย	178

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนห้องเรียนของโรงเรียน แต่ละขนาด	54
ตารางที่ 3.2 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียน	54
ตารางที่ 3.3 การวิเคราะห์เนื้อหา / สารการเรียนรู้กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ของทักษะการอ่านคำภาษาไทย	58
ตารางที่ 3.4 การวิเคราะห์เนื้อหา / สารการเรียนรู้กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ของทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย	60
ตารางที่ 3.5 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบ เพื่อสำรวจครั้งที่ 1	62
ตารางที่ 3.6 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบ เพื่อสำรวจครั้งที่ 2	63
ตารางที่ 3.7 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบ วินิจฉัยครั้งที่ 1	64
ตารางที่ 3.8 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบ วินิจฉัยครั้งที่ 2	65
ตารางที่ 4.1 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	69
ตารางที่ 4.2 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	70
ตารางที่ 4.3 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	71
ตารางที่ 4.4 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	72
ตารางที่ 4.5 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และ ไม่ประวิสรรชนีย์	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	74
ตารางที่ 4.7 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและ ไม่ตรงมาตรา	75
ตารางที่ 4.8 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและ สระไม่ออกเสียง	76
ตารางที่ 4.9 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ	77
ตารางที่ 4.10 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	78
ตารางที่ 4.11 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	79
ตารางที่ 4.12 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	80
ตารางที่ 4.13 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และ ไม่ประวิสรรชนีย์	81
ตารางที่ 4.14 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	82
ตารางที่ 4.15 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและ ไม่ตรงมาตรา	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและ สระไม่ออกเสียง	84
ตารางที่ 4.17 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	85
ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำภาษาไทย ทั้ง 2 ฉบับ	86

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย	66

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) ซึ่งภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะการรับรู้เรื่องราวความรู้ และประสบการณ์ การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วย การแสดงความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ ส่วนการดูเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ซึ่งในชีวิตประจำวันของเรานั้นต้องใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้านร่วมกันในกระบวนการสื่อสาร เพื่อสร้างเสริมสติปัญญา แสดงความรู้สึกนึกคิดและถ่ายทอดประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, น. 5)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการพูด และทักษะการฟัง ซึ่งการฟังและการพูดเป็นทักษะที่ทุกคนได้ฝึกฝนโดยธรรมชาติตั้งแต่การเรียนรู้ภาษา ส่วนการอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆรอบตัว อีกทั้งยังมีความสำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ มีผลต่อการดำรงชีวิตในสังคม สนิท ตั้งทวี (2539, น. 36) กล่าวไว้ว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญา สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องฝึกฝนการอ่านและการเขียนสะกดคำอยู่เสมอ เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านและเขียนสะกดคำในขั้นสูงต่อไป

การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ตาม การอ่านยังเป็น

เครื่องมือในการแสวงหาความรู้วิทยาการต่างๆ ที่ก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้มีทักษะในการอ่านที่ดีย่อมได้รับประสบการณ์จากการอ่าน สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านได้ จะต้องมีความพร้อมในการอ่าน กล่าวคือสามารถใช้สติปัญญาแปลความสิ่งที่อ่าน และเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเข้ากับสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้ไพพรรณ อินทนิล (2546, น. 7-9) กล่าวว่า การอ่านเป็นรากฐานที่สำคัญของการศึกษา เพราะการอ่านทำให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น กิจกรรมในสถานศึกษา 80-90% จะต้องอาศัย การอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน จึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างขวางขึ้น หนังสือเพียงอย่างเดียวสามารถให้ผู้เรียนคิดไปตามลำดับขั้นได้ จะเห็นได้ว่า การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ซึ่งจะต้องรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง และนำมาซึ่งการพัฒนาในด้านความรู้ ความคิดและด้านอื่นๆ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยกำหนดให้การอ่านเป็นสาระการเรียนรู้ลำดับแรก ถือว่าเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 39) ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรฝึกฝนทักษะการอ่านที่ถูกต้องอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาควรได้รับการเรียนรู้ และฝึกทักษะการอ่านที่ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้

นอกจากทักษะการอ่านที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียนแล้ว ทักษะการเขียนก็เป็นอีกหนึ่งทักษะที่สลับซับซ้อน ต้องอาศัยการฝึกฝนเขียนอยู่เสมอ จึงจะเขียนได้ถูกต้อง ผู้ที่มีทักษะการเขียน ย่อมประสบความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียน และการประกอบอาชีพ การงาน การเขียนเป็นทักษะทางภาษาซึ่งพัฒนามาจากการฟัง การอ่าน และการพูดที่มนุษย์นำมาใช้ติดต่อสื่อสารถึงกัน (ศรีจันทร์ วิชาติตรง, 2542, น. 68) ทักษะการเขียนจึงมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาไทย เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความเข้าใจของตนเองออกมาเป็น

ลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ อีกทั้งยังสามารถช่วยพัฒนาความคิด สติปัญญา ตลอดจนทัศนคติ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การเขียนสะกดคำ เป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญในการวางรากฐานของการเขียน เด็กจะต้องรู้จักการสะกดคำให้ถูกต้องก่อนที่จะเริ่มเขียนเป็นประโยคหรือเป็นเรื่องราว การเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะหลายอย่างทั้งทักษะการอ่าน พูด เข้าใจความหมาย และการเขียนต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอ ซึ่งวรรณิ โสภประยูร (2544, น. 156) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียน เพราะผู้เรียนต้องรู้จักการสะกดคำให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะเขียนเป็นประโยคและเขียนเป็นเรื่องราวได้ ถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดอยู่เสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงควรฝึกเมื่อตอนเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคำต่างๆ ที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้การใช้คำต่างๆ เป็นไปอย่างถูกต้อง ผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ทุกระดับชั้นเรียน ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องมีความรู้ทักษะการเขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 39) นอกจากนี้สำลี รักสุทธี (2553, น. 89) กล่าวว่า การเขียนได้จะ มุ่งให้เกิดขึ้นอย่างจริงจังและชัดเจนกับนักเรียนตั้งแต่ระดับวัยเริ่มเรียนจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นสำคัญ ถ้านักเรียนระดับนี้ไม่สามารถเขียนได้ การเขียนในระดับอื่นก็จะ เป็นไปไม่ได้ ดังนั้นนักเรียนวัยเริ่มเรียนจะต้องเขียนให้ได้ก่อน เพราะนักเรียนในระดับวัยเริ่มเรียนจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จะเน้นการเขียนคำ กลุ่มคำ ประโยคให้ถูกต้องเป็นอันดับแรกเพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนระดับอื่นต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) โดยกำหนดจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนเพื่อการขับเคลื่อนหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ในด้านความสามารถและทักษะ กำหนดให้ผู้เรียนระดับชั้น ป.1-3 ต้องอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น มีทักษะการคิด ขั้นพื้นฐาน ทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย ยกเว้นผู้ที่มีข้อบกพร่องในการเรียนรู้ ต้องได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ โดยที่ให้มีกิจกรรมรักเรื่อง การอ่านคล่อง เขียนคล่อง ส่งเสริมการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ สนับสนุนรูปแบบการพัฒนาครูและสื่อ นำหลักการเรียนรู้บนพื้นฐานความเข้าใจเรื่องสมอง ส่งเสริมการพัฒนาแนวการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่าง

ระหว่างบุคคลในห้องเรียนที่มีนักเรียน มีระดับความรู้ ความสามารถแตกต่างกันอย่างมาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 3)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้กำหนดนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินการพัฒนาให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 อ่านออก เขียนได้ทุกคน เพื่อตอบสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว โดยให้ทุกโรงเรียนถือเป็นนโยบายสำคัญในการเร่งรัดพัฒนาการอ่าน การเขียนภาษาไทยดังกล่าวอย่างเคร่งครัด แต่จากรายงานนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและเขียนประจำปีการศึกษา 2554 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่ายังมีนักเรียนชั้น ป.3 ร้อยละ 10 มีปัญหาการอ่านและเขียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1, 2554) และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) ปี 2554 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลการทดสอบวิชาภาษาไทย คะแนนอยู่ในระดับดี ร้อยละ 50.21 ระดับพอใช้ ร้อยละ 36.08 และระดับปรับปรุงร้อยละ 13.72 ซึ่งถือว่ายังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุมาจากนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและเขียน เพราะการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT)ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจุดเน้นการประเมิน ด้านการอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณ ได้ จึงทำให้ผลการทดสอบต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารพบว่าทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้มีนโยบายการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้เป็นรายบุคคล และการป้องกันนักเรียนทุกคน ไม่ให้เกิดปัญหาอ่านเขียนภาษาไทยตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 จนถึงปัจจุบันยังมีนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากตัวครูที่ขาดการวิเคราะห์ ทบทวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง ปล่อยปละละเลยให้ปัญหาเล็กๆ ก่อๆสะสมจนเป็นดินพอกหางหมู ไม่มีการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล ทำให้แก้ปัญหาไม่ตรงจุด (สิวกานท์ ปทุมสูติ, 2554, น. 17)

แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบนักเรียนในการเรียนวิชาต่าง ๆ เพื่อค้นหาจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในการเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่อมเสริมนักเรียนที่มีความบกพร่องได้ตรงจุดก่อนที่จะเรียนในเนื้อหาหรือเรื่องอื่นๆ นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม (2547, น. 69) กล่าวว่า แบบสอบวินิจฉัย เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อค้นหาข้อบกพร่อง จุดเด่น-จุดด้อยของผู้เรียน เพื่อที่จะได้หาทางช่วยเหลือเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนา การเรียนรู้ที่ได้ในแต่ละวิชาได้อย่างเต็มที่ ตรงจุดเพื่อเติมเต็มศักยภาพที่มีอยู่ และ โชติ เพชรชื่น (2544, น. 10-11) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวินิจฉัย ซึ่งมีประโยชน์ต่อนักเรียนเพื่อเรียนรู้ข้อบกพร่องของ

ตนเองโดยการวิเคราะห์ผลการสอบ แต่ละส่วนว่ามีส่วนไหนบ้างที่ได้คะแนนน้อยกว่าปกติ หรือต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์ เมื่อรู้ข้อบกพร่องหรือจุดด้อยแล้ว ก็จะได้ปรับปรุงหรือฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจหรือฝึกทักษะในเรื่องนั้นๆ นอกจากนี้แบบทดสอบวินิจฉัย ยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบถึงข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อการวางแผนในการสอนซ่อมเสริมให้ ผู้เรียน ในเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความบกพร่องได้ตรงจุด

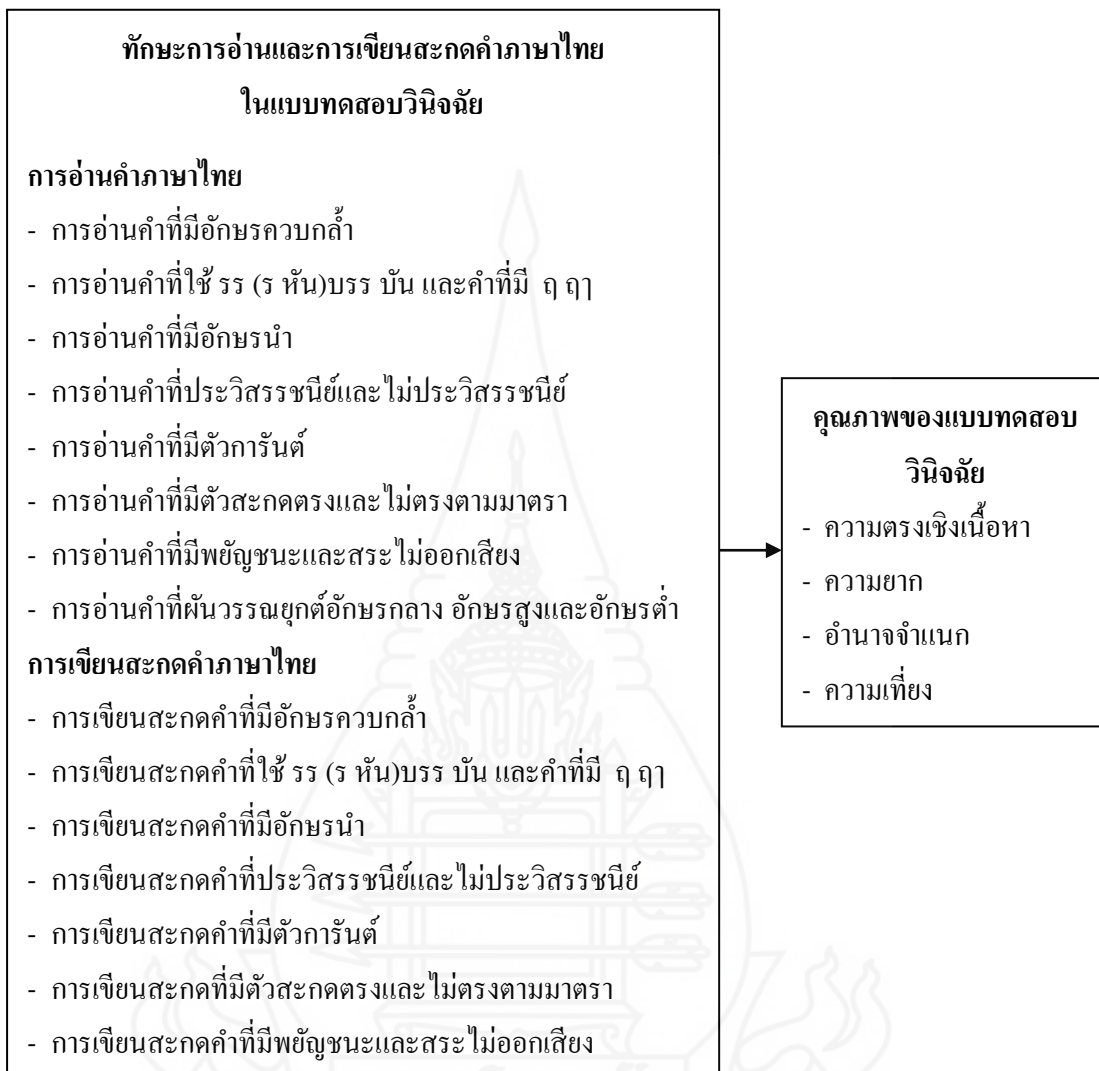
ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียน จึงมีความสนใจ ในการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เพื่อให้ได้ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ และเป็นแนวทางให้ครูได้วางแผนแก้ไข ปรับปรุงกิจกรรมการเรียน การสอนของตนเอง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,639 คน จาก 122 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

4.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

4.2.1 การอ่านคำภาษาไทยครอบคลุมเนื้อหา 8 ประเภท ได้แก่ การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่ใช้ รร (ร หัน) บรร บัน และคำที่มี ฤ ฎ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีตัวการ์นต์ คำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง คำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ

4.2.2 การเขียนสะกดคำคำภาษาไทยครอบคลุมเนื้อหา 7 ประเภท ได้แก่ การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่ใช้ รร (ร หัน) บรร บัน และคำที่มี ฤ ฎ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีตัวการ์นต์ คำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 แบบวินิจฉัย หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบนักเรียนในการเรียนวิชาต่าง ๆ เพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่องในการเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซ่อมเสริมนักเรียนที่มีความบกพร่องได้ตรงจุด

5.2 แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยวิเคราะห์จากเนื้อหาและสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อใช้ในการหาข้อบกพร่องหรือปัญหาในการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 แบ่งเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย และฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

5.3 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทย เฉพาะคำ 8 ประเภท ได้แก่ การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีตัวการ์นต์ คำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง คำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษร

คำ ซึ่งเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.4 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ พยัญชนะตัวสะกดและตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งเป็นทักษะการเขียนสะกดเฉพาะคำ 7 ประเภท ได้แก่ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง ซึ่งเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.5 คุณภาพแบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพด้านความตรง ความยาก อำนาจจำแนก และความเที่ยง

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคุณภาพ

6.2 ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบข้อบกพร่องทางการเรียนรู้เรื่องทักษะการอ่านและทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้

6.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆหรือระดับชั้นอื่นๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียด ดังนี้

1. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แบบทดสอบวินิจฉัย
 - 2.1 ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย
 - 2.2 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย
 - 2.3 ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย
 - 2.4 เทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
 - 2.5 การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย
3. การอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.3 ปัญหาและสาเหตุของการอ่าน
4. การเขียนสะกดคำ
 - 4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 4.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ โดยมีการกำหนดขอบเขตเนื้อหา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-6) ดังนี้

1.1 เนื้อหาในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

1.1.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

1.1.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.1.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

1.1.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

1.1.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยสาระการอ่าน เขียนและหลักภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำรวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย
	2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3		<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ฤ ฎ
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น
	4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ <ul style="list-style-type: none"> - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	3. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
	4. เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
	5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
	6. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ
		- มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ (ต่อ)		- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่ ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ ประวิสรรชนีย์ - คำที่มี ฤ ฤา - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร - คำที่มีตัวการ์นต์ - ความหมายของคำ
2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค		ชนิดของคำได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ		การใช้พจนานุกรม
4. แต่งประโยคง่ายๆ		การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ		- คำคล้องจอง - คำขวัญ
6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ		- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

1.4 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.4.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ

เหตุการณ์ คาคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่าง สม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

1.4.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกด คำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้ แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย ส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการ อย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

1.4.3 พูดย่อความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุป จากเรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดย่อตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงาน หรือประเด็นสั้นๆจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าว ได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมี มารยาทในการดูและพูด

1.4.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิตรู้และ เข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย ใช้ คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทหรือโครงประเภทกลอนสี่กลอน สุภาพ และกาพย์ยานี 11

1.4.5 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำ บทอาขยานตามที่กำหนดได้

2. แบบทดสอบวินิจฉัย

2.1 ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย

นักวิชาการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้
ศิริเดช สุชีวะ (2550, น. 258) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่อง จุดอ่อน หรือ จุดด้อยของผู้เรียนทั้งใน ทางวิชาการและทางด้านจิตใจ เพื่อแยกผู้เรียนว่ามีความสามารถดีหรือด้อยในเรื่องใด และหาสาเหตุ ว่าผู้เรียน มีผลการเรียนด้อยเนื่องมาจากสาเหตุใด แบบทดสอบวินิจฉัยนี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ ทางวิชาการแล้ว ยังใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจด้วย

กิตติกานต์ สารมาคม (2546, น. 8) กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่ใช้ค้นหาความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอน และการสอนซ่อมเสริม รวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของครูอีกด้วย

เสนอ ภริมจิตรพ่อง (2547, น. 185) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาจุดอ่อนหรือความบกพร่องพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนในการเรียนวิชาต่าง ๆ และมีการค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้น เพื่อเป็นสารสนเทศประกอบการแก้ไข ปรับปรุงและซ่อมเสริมนักเรียนได้ถูกต้อง อย่างมีประสิทธิภาพ

ทอร์น ไคค์ และฮาเกน (Thorndike and Hagen, 1969, p. 646) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า หมายถึง แบบทดสอบที่รวบรวมปัญหา และสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องของการเรียนวิชาต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีการสอนซ่อมเสริมที่ถูกต้องเหมาะสม ตรงจุดและเป็นการช่วยในการปรับปรุงความรู้ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น

บราวน์ (Brown, 1970, p. 225) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งไปที่การสอนซ่อมเสริมและการแนะนำที่ตรงจุด

สุนันทา วามะเกตุ (2552, น. 34) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นเครื่องมือตรวจค้นข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียนพร้อมทั้งวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องนั้นๆ เพื่อให้ครูนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของนักเรียน

ยานี สังข์ศรีอินทร์ (2550, น. 24) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อค้นหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียนวิชาต่างๆ เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องนั้น เพื่อจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

กรมวิชาการ (2539, น. 2) ให้ความหมายแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้ค้นหาความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลจากการตอบแบบสอบถามสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องในทักษะจุดใดรวมทั้งบอกสาเหตุของความบกพร่องนั้น ข้อบกพร่องอาจเป็นความบกพร่องของนักเรียนหรือของครูผู้สอนก็ได้ บางโอกาสอาจเจอจุดเด่นหรือความสามารถพิเศษของผู้เรียนก็ได้ ผลการวินิจฉัยนำมาเพื่อการแก้ไขและส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้ถูกต้องและตรงจุดตลอดจนปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะใช้แบบสอบในระหว่างการเรียนการสอนในหน่วยบทเรียนนั้นๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 28) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า หมายถึง แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อยในการเรียน เพื่อต้องการข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนา ผู้เรียน และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2546, น. 258) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่อง จุดอ่อน หรือจุดด้อยของผู้เรียนทั้งในทาง วิชาการและทางด้านจิตใจ เพื่อแยกผู้เรียนว่ามีความสามารถดีหรือด้อยในเรื่องใด หากสาเหตุว่าผู้เรียน มีผลการเรียนด้อยเนื่องจากสาเหตุใด

ไพโรประนอม ประดับเพชร(2554, น. 58) กล่าวว่า แบบสอบวินิจฉัย หมายถึง แบบทดสอบที่มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาสาเหตุ ข้อบกพร่องในการเรียน จุดบกพร่อง ปัญหาต่างๆ หรืออุปสรรค ที่เป็นจุดเด่น-จุดด้อย ของผู้เรียนในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน ในแต่ละวิชา สามารถจำแนกเด็กเก่ง เด็กอ่อนในโรงเรียนที่มีพื้นที่ความรู้ใกล้เคียงกันทั้งด้านการอ่าน การเขียน และจำนวน หรือใช้เมื่อต้องการจัดสอนซ่อมเสริมแบบทดสอบที่ใช้หลังจากการเรียนการสอน สิ้นสุดลง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

รัชนิกุล ภิญ โภษานุวัฒน์ (2554, น. 32) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัย (diagnostic test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดเพื่อวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อยในการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้น ในการเรียนวิชานั้นๆ ผลจากการสอบสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องทักษะจุดใด และค้นหา สาเหตุของความบกพร่องนั้น ผลจากการวินิจฉัยนำมาเพื่อการแก้ไขและส่งเสริมการเรียนของ นักเรียนให้ถูกต้องและตรงจุด และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ

จากความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แบบทดสอบ วินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบนักเรียนในการเรียนวิชาต่างๆ เพื่อค้นหาจุดอ่อน หรือจุดบกพร่องพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในการเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซ่อมเสริมนักเรียนที่มีความ บกพร่องได้ตรงจุดก่อนที่จะเรียนในเนื้อหาหรือเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่อง

2.2 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาใน การเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้ครูได้นำผลการทดสอบ มาแก้ปัญหาสอน เสริมให้แก่แก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แบบทดสอบวินิจฉัยจึงมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งมีนักวิชาการ หลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยดังนี้

บลูม (Bloom, 1971, pp. 91-92) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยไว้ว่า

1. เป็นแบบทดสอบเพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานเพื่อหา
ระดับการเรียนรู้ เพื่อคัดแยก เพื่อปรับปรุงวิธีสอน และเพื่อหาว่านักเรียนคนใดต้องเรียนซ้ำ
2. ต้องใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอน เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจากวิธีสอน
ปกติพอควรแล้ว หรือใช้เมื่อนักเรียนได้เรียนบทเรียนแต่ละบทเรียนเสร็จสิ้นแล้ว
3. ใช้ประเมินผล ได้ทั้งพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย
(Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor)
4. แบบทดสอบวินิจัยมีทั้งเพื่อวินิจัยมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น
5. ต้องมีจำนวนข้อมาก โดยแต่ละข้อมีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป
6. การประเมินผลคะแนนจากแบบทดสอบอาจใช้ทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์
7. วิธีรายงานคะแนนจากแบบทดสอบ ทำได้โดยการเขียนเส้นภาพ (Profile) ของ
แต่ละคนในแต่ละทักษะย่อย

ซิงห์ (Singha, 1974, pp. 200-205) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย
ไว้ดังนี้

1. มีจำนวนคำถามมากข้อและครอบคลุมจุดประสงค์ของการเรียน
2. ต้องมีการวิเคราะห์และสุ่มเนื้อหาอย่างระมัดระวัง
3. คำถามมักเป็นคำถามค่อนข้างง่าย
4. ไม่จำกัดเวลาสอบ
5. จัดแยกคำถามไว้เป็นพวงๆ ในแบบทดสอบย่อย ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่ม
ข้อสอบที่วัดในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้โดยจะมีการวิเคราะห์คะแนนในแต่ละส่วนของ
แบบทดสอบย่อย
6. ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ เพราะแบบทดสอบต้องการที่จะค้นหาจุดอ่อนหรือ
จุดบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน
7. แบบทดสอบวินิจัยตั้งอยู่บนนิยามของการเรียนเพื่อรอบรู้

พร้อมพรรณ อุคมสิน (2544, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยมี
ลักษณะที่สำคัญ คือ

1. แบบทดสอบวินิจัยการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่อง
และสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนเป็นเรื่องๆไป

2. เนื้อหาที่ต้องการวัด ต้องออกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่สำคัญๆที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. แบบทดสอบวินิจฉัยมีจำนวนมากข้อ ใช้วัดทักษะย่อยๆ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นแบบทดสอบฉบับย่อยๆ หลายฉบับ และแยกทดสอบให้ทักษะเฉพาะที่แตกต่างกัน

4. ข้อสอบแต่ละข้อต้องตอบสนองสภาพการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยสามารถแสดงให้เห็นกระบวนการคิดของผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนและวิเคราะห์สาเหตุได้

5. ข้อสอบจะต้องค่อนข้างง่าย โดยผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียดตามลำดับขั้นของจุดประสงค์การเรียน

6. เป็นข้อสอบที่อาจจะไม่ต้องกำหนดเวลาให้ทำ และไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติ (norm) แต่ต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ (criteria) ที่เหมาะสม เพื่อจะได้้นำคะแนนจากการสอบมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำ และตัดสินได้ว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องด้านใด

7. มุ่งวิเคราะห์คำตอบของนักเรียน เป็นรายข้อหรือกลุ่มข้อสอบในแต่ละทักษะย่อย
 รัชนิกุล ภิญ โยธยานุวัฒน์ (2554, น. 32) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญแบบทดสอบวินิจฉัย ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวินิจฉัยจะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อยๆ (subtests) ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่วัดในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยจะมีการวิเคราะห์คะแนนในแต่ละส่วนของแบบทดสอบย่อย

2. จำนวนข้อสอบในแต่ละส่วน หรือในฉบับย่อยมีจำนวนข้อมากพอที่จะวัดความสามารถหรือทักษะย่อยได้ด้วยความมั่นใจ

3. มีการคิดคะแนนแต่ละด้าน แต่ละตอน เพราะเป็นแบบทดสอบที่มุ่งค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละด้าน ดังนั้นจึงไม่ต้องคิดคะแนนรวมของผู้เรียนแต่ละคน

4. มีเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำไว้สำหรับเทียบ เพื่ออธิบายถึงความบกพร่องแต่ละความสามารถและทักษะ

5. เน้นความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นสำคัญ

6. เป็นแบบทดสอบที่ให้เวลาอย่างเต็มที่ในการทำข้อสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2533, น. 9-11) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้
 ดังนี้

1. จะมุ่งวัดเป็นเรื่องๆ หรือด้านๆ ไป ถ้าต้องอาศัยทักษะย่อยๆ ก็อาจแบ่งเป็นแบบทดสอบย่อยๆ (Sub Test) วัดตามทักษะย่อยๆ นั้น

2. มีคะแนนของแต่ละด้านแต่ละตอน เพราะมุ่งค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละด้าน ดังนั้นคะแนนรวมของแต่ละคนจะไม่เป็นประโยชน์สำหรับกรณีนี้

3. มีจำนวนข้อสอบหลายๆ ข้อ ที่วัดมโนภาพหรือทักษะเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เพิ่มโอกาสการทำผิดให้มากขึ้น จะช่วยให้จำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนเรื่องนั้นๆ ได้อย่างเพียงพอ

4. มักเป็นแบบทดสอบที่ให้เวลาเต็มที่ (Power Test) ในการทำข้อสอบ โดยจะเริ่มจากข้อที่ง่ายๆ แล้วค่อยๆ เพิ่มความยากขึ้น

5. การสร้างแบบทดสอบชนิดนี้จะสร้างจากรากฐานการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะที่ส่งผลให้เรียนได้สำเร็จและจากการศึกษาข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องที่มักเกิดขึ้นกับนักเรียน

6. ความเป็นมาตรฐานของแบบทดสอบวินิจฉัย อยู่ที่ว่าเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการสอบภายใต้สถานการณ์เดียวกัน และการให้คะแนนมีความเป็นปรนัย

กรมวิชาการ (2539, น. 11-12) ได้สรุปลักษณะสำคัญของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่แบ่งออกเป็นแบบทดสอบย่อยๆ หลายฉบับแต่ละฉบับย่อยวัดทักษะใดทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะทดสอบให้ครอบคลุมถึงเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญๆ ทำให้วินิจฉัยได้ว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านใด และมีสาเหตุใดเพื่อที่จะได้ช่วยแก้ไขความบกพร่องนั้นได้ตรงจุด

2. เป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยข้อสอบที่ง่าย มีความยาก ตั้งแต่ .65 ขึ้นไปและมีจำนวนมากข้อ

3. เป็นแบบทดสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นสำคัญ ดังนั้นการวิเคราะห์และการสุ่มเนื้อหาต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ

4. ควรสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (Survey Test) ขึ้นมาก่อนเพื่อนำผลการสอบจากแบบทดสอบนี้ไปเลือกใช้แบบทดสอบวินิจฉัยเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอนได้ยิ่งดี

5. ข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบวินิจฉัย สามารถสืบค้นหาสาเหตุของการตอบข้อสอบผิดได้ หรือสาเหตุของข้อบกพร่องของการตอบผิดได้

6. เวลาที่ให้ทำแบบทดสอบต้องให้เวลากับนักเรียนอย่างเพียงพอจนกระทั่งนักเรียนทำเสร็จ หรือนักเรียนบอกว่าทำไม่ได้ ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบมุ่งค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนและการใช้แบบทดสอบเมื่อเรียนแต่ละบทเสร็จสิ้น

7. การตรวจให้คะแนน ประเมินผลได้ทั้งแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่ม

8. การหาเกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบฉบับนี้ แต่ถ้าหากจะประเมินผลในระบบอิงกลุ่มก็สามารถหาได้

จากการศึกษาลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยตามที่นักการศึกษากล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่สามารถชี้ถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความบกพร่องในการเรียนรู้เป็นรายบุคคลมากกว่าจะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต้องมีเกณฑ์ขั้นต่ำที่ใช้ในการวินิจฉัยว่านักเรียนมีความบกพร่องหรือไม่
2. แบบทดสอบมีเนื้อหาที่จะวัดสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
3. แบบทดสอบวินิจฉัยแบ่งออกเป็นฉบับย่อยๆ ตามเนื้อหาหรือทักษะที่จะวัด เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย มีจำนวนข้อมากพอที่จะวัดความสามารถหรือทักษะย่อยได้ด้วยความมั่นใจ
4. แบบทดสอบวินิจฉัยไม่ต้องกำหนดเกณฑ์ปกติ แต่ต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่เหมาะสมกับแบบทดสอบแต่ละฉบับ ซึ่งในการทดสอบไม่ต้องจำกัดเวลาในการทดสอบ
5. แบบทดสอบวินิจฉัย เน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ

2.3 ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยนั้นมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียน เพราะถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ปัญหาและข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งนำผลจากการทดสอบมาปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย ดังนี้

บลูม (Bloom, 1971, pp. 91-101) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. ใช้วัดพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าเรียน
2. ใช้วัดระดับความรอบรู้
3. ใช้แยกนักเรียนเป็นกลุ่มเป็นพวก เพื่อหาทางใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม
4. ใช้ค้นหาสาเหตุของความผิดที่เกิดขึ้นซ้ำซาก

กรอนลันด์ (Gronlund, 1981, p. 322) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนแต่ละฉบับสะท้อนถึงมโนคติเกี่ยวกับเรื่องที่จะวัดของผู้สร้างและข้อคิดของผู้เรียนในการวินิจฉัย

2. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จึงเหมาะสำหรับการพิจารณาข้อบกพร่องนั้น แต่จะไม่เหมาะสำหรับการพิจารณาระดับความชำนาญ

3. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ จะเป็นตัวบ่งชี้ประเภทของข้อบกพร่องของนักเรียน แต่จะไม่บอกสาเหตุของข้อบกพร่องนั้น แม้ว่าบางครั้งจะสามารถบอกสาเหตุจากประเภทของข้อบกพร่องหรือจากการอธิบายคำตอบของนักเรียน แต่ข้อบกพร่องบางชนิดอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกันในลักษณะที่ซับซ้อน

4. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ ที่ทำการวินิจฉัยอุปสรรคทางการเรียนของนักเรียนเพียงส่วนเดียวต้องพิจารณาความสัมพันธ์ที่มีต่อส่วนประกอบนั้นด้วย

5. ผลที่ได้จากแบบทดสอบย่อยหรือกลุ่มของข้อสอบในการวินิจฉัยการเรียนรู้ อาจเชื่อถือได้น้อยเพราะอาจมีบางหัวข้อเท่านั้นที่วัดทักษะเฉพาะ ดังนั้นการหาข้อเด่น ข้อด้อยทางการเรียน ควรสังเกตจากห้องเรียนประกอบด้วย

โชติ เพชรชื่น (2544, น. 10-11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียน ครูผู้สอนและผู้บริหาร ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเอง โดยการดูแลผลการสอบ แต่ละส่วนว่ามีส่วนไหนบ้างที่ได้คะแนนน้อยกว่าปกติ หรือต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์ เมื่อรู้ข้อบกพร่องหรือจุดด้อยแล้ว ก็จะได้ปรับปรุงหรือฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจหรือฝึกทักษะในเรื่องนั้นๆ เป็นการเฉพาะ เป็นการแก้ปัญหาในส่วนของตัวเองบางคนอาจมีข้อบกพร่องเพียงจุดเดียว ด้านเดียว แต่บางคนอาจบกพร่องหลายๆจุด หลายๆด้านก็ได้ไม่เท่ากัน

2. ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงจุด ทำให้ปัญหาของนักเรียนหมดไปโดยเร็วเป็นการประหยัดเวลา นอกจากนั้นยังต้องตระหนักว่าวิธีการสอนที่เคยใช้อยู่ก่อนอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนเสริม ควรแสวงหาหรือเลือกวิธีสอนใหม่ ซึ่งแตกต่างไปจากวิธีการสอนแบบเดิมที่เคยใช้สอนเรื่องนั้นๆ มาก่อนแล้ว

3. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถจัดการ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน หรือครูที่ปรึกษา ตลอดทั้งตัวนักเรียนเอง ได้ตรงประเด็นหรือตรงกับความต้องการ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร

พร้อมพรรณ อุคมสิน (2544, น. 93-94) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ที่มีต่อครูและนักเรียนดังนี้

1. ช่วยปรับปรุงการสอนของครูเพื่อจะรู้ว่าครูสอนเรื่องอะไรและหัวข้อใดที่นักเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่ เพราะเนื้อหาบางเรื่องต้องใช้ความรู้พื้นฐานเก่า หากว่าครูยังไม่แก้ไขข้อบกพร่องเก่าๆ จะทำให้การเรียนเนื้อหาต่อไปไม่ประสบความสำเร็จได้

2. ช่วยให้ครูเตรียมบทเรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในเนื้อหาแต่ละตอน เพราะเนื้อหาแต่ละตอนมีความยากไม่เหมือนกัน หากว่าครูไม่ทราบว่าเนื้อหาตอนใดเป็นปัญหามากต่อผู้เรียน ครูก็ควรจะต้องฟังเสียงเป็นพิเศษในเนื้อหาตอนนั้นๆ และหาวิธีสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้

3. ประหยัดเวลาและแรงงานของครูในการวินิจฉัยทำให้มีเวลาสอนเสริมเป็นรายบุคคลมากขึ้น

ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยสำหรับนักเรียนมีดังนี้

1. ผลการสอบจากแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองได้ว่าตนเองยังมีจุดประสงค์ใดที่บกพร่องอยู่สมควรจะได้รับการแก้ไข ทำให้นักเรียนรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญอย่างหนึ่งของหลักสูตร

2. จากการทำแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียน ผลที่ได้จะเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาหรือทักษะในเรื่องนั้นหรือไม่ ตลอดจนมีความพร้อมที่จะเรียนต่อไปได้หรือไม่

3. จะเป็นแรงจูงใจในการเรียน ให้นักเรียนเตรียมความพร้อมในการเรียนอยู่เสมอ เพราะถ้าผู้เรียนรู้ว่าเมื่อจบบทเรียนแล้วจะมีแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยการเรียน ผู้เรียนจะกลัวความล้มเหลวจนทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจสนทนารเรียนมากยิ่งขึ้น

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และนวลเสนห์ วงศ์เชิดธรรม (2545, น. 249) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบต่อผู้สอนและต่อผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ด้านตัวผู้สอน

1.1 ช่วยให้ผู้สอนจำแนกผู้เรียนได้

1.2 ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการสอน

1.3 มีแนวทางปรับปรุงเทคนิคการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ด้านตัวผู้เรียน

2.1 ช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดเด่น – จุดด้อยของตนเองเกี่ยวกับการเรียน

2.2 มีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

จากการศึกษาประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่าแบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญที่ทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของตนเอง เมื่อทราบข้อบกพร่องแล้ว ครูจะมีส่วนในการนำผลการทดสอบมาวางแผนปรับปรุงแก้ปัญหาข้อบกพร่องนั้นต่อไป ทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 เทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลให้ครูไปวางแผน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม แบบทดสอบวินิจฉัยจึงมีลักษณะเฉพาะ ไม่เหมือนแบบทดสอบทั่วไป ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

บราวน์ (Brown, 1970, p. 303) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่าควรพิจารณาหลักการ ดังนี้

1. แบ่งทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ ให้ชัดเจน
2. แบ่งเป็นแบบทดสอบย่อยๆ หลายฉบับและสร้างให้แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับสามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะนั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียว
3. แบบทดสอบย่อยทุกฉบับต้องวัดทักษะย่อยที่ต้องการวัดได้จริงๆ เพราะถ้าหากแบบทดสอบย่อยนั้นไม่ได้วัดทักษะนั้นจริง แล้วจะไม่สามารถพิจารณาสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง
4. คะแนนจากแบบทดสอบย่อยจะต้องกำหนดแนวทางที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถจัดหาวิธีการสอนได้ตรงจุด

ซิงห์ (Singha, 1974, pp. 201-202) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยดังนี้

1. ในกรณีที่สร้างเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบหรือแบบตอบสั้นๆ ควรมีจำนวนมาก ข้อเพื่อที่จะครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะทดสอบ
2. ไม่จำเป็นต้องสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Blue-print) ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาและวิธีการ
3. ไม่ต้องสร้างเกณฑ์ปกติในการวินิจฉัย เพราะจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุมากกว่าจะเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
4. แบบทดสอบวินิจฉัยจะสร้างข้อสอบตามเนื้อหา คือ เอาข้อความที่อยู่ในเนื้อหาเดียวกันไว้ด้วยกันโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความยาก
5. แบบทดสอบวินิจฉัยอาจสร้างเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หรือเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้าง แต่แบบที่ครูสร้างขึ้นมักจะคุ้มค่ามากกว่า เพราะประหยัดเวลาและกำลังงานมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบมาตรฐาน

ลินด์ควิสต์ (Lindquist, 1966, pp. 37-38) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. แบบสอบวินิจฉัยต้องสัมพันธ์กับหลักสูตร และมีความชัดเจนในจุดประสงค์ที่
ต้องการทดสอบ

2. คำถามในแบบสอบต้องการให้สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ
ทดสอบ

3. ทำการวิเคราะห์ข้อสอบอย่างละเอียด โดยอาศัยการทดลองและอุปกรณ์หรือ
ความไม่เข้าใจในการเรียนเป็นหลัก

4. แบบสอบสามารถวัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนได้อย่างเพียงพอและต้อง
ใช้ค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนได้

5. แบบสอบต้องเสนอแนะจุดบกพร่องในแต่ละองค์ประกอบทางการเรียนที่ทำ
การวัดได้อย่างถูกต้อง

6. แบบสอบต้องครอบคลุมกฎเกณฑ์ทางการเรียนรู้อย่างทั่วถึง

7. แบบสอบต้องสามารถทดสอบความบกพร่องทางการเรียนที่ผ่านมาได้ และ
สามารถสืบหาความบกพร่องนั้นจากเนื้อหาแต่ละตอนที่ทำการสอบได้

8. ความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคน จะแสดงให้เห็นทราบได้จากคำตอบที่แบบสอบทำ
การวัด

สุเทพ สันติวานนท์ (2533, น. 67-73) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ
วินิจฉัยดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ
2. วิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นและเนื้อหาวิชาอย่างละเอียด แล้วแบ่งเป็นองค์ประกอบ
ย่อยๆ

3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด
4. เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในข้อสอบจะ
กำหนดให้นักเรียนหาคำตอบและสาเหตุการเลือกตอบ ซึ่งในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนการสร้าง
แบบทดสอบ เพื่อสำรวจหาสาเหตุของการเลือกตอบ

5. นำไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มที่ได้เรียนรู้เนื้อหานั้นผ่านมาแล้ว

6. วิเคราะห์หาคำตอบ และสาเหตุของการไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรมจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิเคราะห์มากำหนดสร้างตัวเลือกของ
แบบทดสอบวินิจฉัยต่อไป

7. เขียนข้อสอบโดยตัวเลือกสร้างจากสาเหตุของการเลือกตอบของนักเรียน

8. นำข้อสอบในขั้นตอนที่ 7 มารวบรวมเป็นฉบับแบบทดสอบวินิจฉัย แล้วนำไปทดลองใช้และพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น

9. เขียนคู่มือในการใช้แบบทดสอบ และกำหนดแนวทางที่เหมาะสม เพื่อสามารถบ่งชี้ถึงความบกพร่อง และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในแต่ละทักะนั้นได้

บุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 37) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาทฤษฎี วิธีการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย และวิธีการเขียนข้อสอบ

3. วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม
4. กำหนดจุดประสงค์ หรือทักษะย่อย และแบบทดสอบย่อยที่จะสอบเพื่อวินิจฉัย
5. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดรายละเอียดตามขั้นที่ 4
6. เขียนข้อคำถามเพื่อสำรวจเป็นแบบเดิมคำตอบ
7. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบ
8. วิเคราะห์หาความยากและอำนาจจำแนกรายข้อ
9. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ผลจากขั้นที่ 8 คัดเลือกและปรับปรุง
10. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และกำหนดคะแนนเกณฑ์

ขั้นต่ำ

11. ทดลองสอบครั้งที่ 1
12. วิเคราะห์หาค่าความยาก อำนาจจำแนก และปรับปรุงข้อสอบ
13. ทดลองสอบครั้งที่ 2
14. วิเคราะห์หาคุณภาพของรายข้อของแบบทดสอบ
15. จัดทำคู่มือดำเนินการทดสอบและจัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นรูปเล่ม
ศิริเดช สุชีวะ (2550, น. 259-260) ได้สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะอย่างละเอียด แล้วแบ่งออกเป็นเนื้อหาย่อยๆ

2. ศึกษาและรวบรวมสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนในเนื้อหาย่อยเหล่านั้น เพื่อนำมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบ

3. เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และข้อบกพร่องที่ต้องการวัดในแต่ละด้าน
 4. เรียบเรียงข้อสอบไว้เป็นด้านๆ เพื่อสะดวกในการวินิจฉัย โดยในแต่ละด้านควรมีข้อสอบค่อนข้างง่ายไม่น้อยกว่า 3 ข้อ
 5. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข
 6. เขียนคู่มือและแบบแผนการวินิจฉัย
 - กรมวิชาการ (2539, น. 7) กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้
 1. กำหนดจุดมุ่งหมายการสร้างแบบทดสอบ
 2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีสร้างและลักษณะของแบบทดสอบเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
 3. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และหนังสือเรียนในกลุ่มประสบการณ์ของชั้นนั้นๆ เพื่อทราบขอบข่าย
 4. วิเคราะห์เรื่องที่จะทำแบบทดสอบวินิจฉัยแล้วจำแนกออกเป็นทักษะย่อยๆ กำหนดจำนวนข้อสอบและเกณฑ์ขั้นต่ำ
 5. ทำแบบทดสอบเพื่อสำรวจ แล้วนำไปทดสอบรวบรวมคำตอบพิจารณาวิเคราะห์ข้อบกพร่อง
 6. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยแล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 1-3 เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกและปรับปรุง
 7. หาคุณภาพของข้อสอบ
 8. กำหนดรูปแบบและจัดทำคู่มือการสอบ
- เกียรติสุดา ศรีสุข (2545, น. 3) ได้กล่าวถึงเทคนิควิธีการสร้างของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้
1. ต้องสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ
 2. คำถามในแต่ละข้อ ต้องสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
 3. ต้องมีการวิเคราะห์ข้อสอบอย่างละเอียด โดยอาจอาศัยการทดลองและความไม่เข้าใจการเรียนรู้เป็นหลัก
 4. แบบทดสอบต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิดของผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนได้
 5. ต้องมีการเสนอแนะวิธีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบด้วย

6. แบบทดสอบจะต้องสร้างให้ครอบคลุมลำดับขั้นของการเรียนรู้อย่างมีระบบ
7. แบบทดสอบจะต้องวัดจุดบกพร่องทางการเรียนที่ผ่านมาได้ โดยสามารถค้นหาจุดบกพร่องจากเนื้อหาแต่ละตอนที่ทำการทดสอบได้
8. ผลของการทดสอบจะต้องบอกถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนได้ จากการศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่าการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยมีขั้นตอนดังนี้
 1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
 2. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
 3. วิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียด แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาเรื่องย่อยๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหานั้น
 4. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้มีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดด้อยของนักเรียนได้ ในข้อสอบจะกำหนดให้นักเรียนหาคำตอบและแสดงวิธีการคิด
 5. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงของแบบทดสอบ
 6. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบครั้งที่ 1 แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยาก อำนาจจำแนก เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ
 7. นำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกและปรับปรุง ไปทดสอบครั้งที่ 2 แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อและทั้งฉบับของแบบทดสอบ
 8. จัดทำคู่มือในการดำเนินการทดสอบและจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

2.5 การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการก่อนการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสม ยุติธรรมสำหรับผู้สอบทุกคน หากแบบทดสอบมีคุณภาพยอมให้ข้อมูลหรือคะแนนที่น่าเชื่อถือได้ เมื่อนำคะแนนเหล่านี้ไปใช้ในการประเมินผลย่อมมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กล่าวถึงการหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นในหัวข้อต่อไปนี้

2.5.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ (Validity)

ในการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาเป็นการพิจารณาว่าข้อคำถามเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดที่ต้องการจะวัดได้หรือไม่เพียงใด หรือเป็นการพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อ ตรงตามเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการให้วัดหรือไม่

โรวินेलลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ได้เสนอวิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แล้วเขียนข้อสอบขึ้นตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้น นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาหลายๆ คน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดมุ่งหมาย (Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งอาจใช้มาตราส่วนประมาณค่า หรือจับคู่ว่า

ข้อใดวัตถุประสงค์ใดก็ได้ วิธีวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหาตามแนวคิดของโรวินेलลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) สมนึก ภัททิยธนี (2553, น. 217-229) ในเชิงปฏิบัติ ทำได้ดังนี้

1) นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบที่วัตถุประสงค์นั้นๆ หรือข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาแต่ละคนพิจารณาว่าสอดคล้องกันหรือไม่ ด้วยการทำเป็นแบบสำรวจให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งไม่น้อยกว่า 3 คน พิจารณาการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ควรให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นแล้วผู้วิจัยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาประมวลเพื่อสรุปผล โดยพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (รัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์, 2554, น. 47)

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิง

พฤติกรรมที่ต้องการวัด

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิง

พฤติกรรมที่ต้องการวัด

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิง

พฤติกรรมที่ต้องการวัด

2) การคำนวณผลสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ สามารถคำนวณจากสูตร IOC ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม

กับจุดประสงค์การเรียนรู้

R แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ตัวอย่าง การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาแบบประเมิน
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีข้อสอบจำนวน 5 ข้อ
ดังนี้

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	5	1.00
2	1	1	1	1	0	4	0.80
3	1	1	1	1	-1	3	0.60
4	1	1	1	1	1	5	1.00
5	1	1	1	0	-1	2	0.40

3) พิจารณาคัดเลือกจุดประสงค์ หรือข้อสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์นั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา หรือข้อสอบนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ และถ้าข้อใดได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.5.2 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability)

การหาค่าความเที่ยงโดยการตรวจหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของคะแนน แต่ละคนที่แปรปรวนไปจากคะแนนจุดตัด จากการสอบด้วยแบบทดสอบ 1 ฉบับ ทดสอบกับนักเรียน 1 กลุ่มครั้งเดียว ซึ่งหาได้โดยการใช้วิธีของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้

การหาความเที่ยงโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, น.231)

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัด

2.5.3 ค่าความยากของแบบทดสอบ (Difficulty)

ความยาก (Difficulty) มีความหมายตรงตัว หมายถึง ระดับความยากของแบบทดสอบหรือข้อสอบ โดยปกติแบบทดสอบที่ควรรหาค่าความยากนั้นจะเป็นแบบทดสอบที่วัดทางด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) ของผู้เรียน เช่น แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความถนัด เป็นต้น แบบทดสอบประเภทนี้จะต้องมีคุณภาพทางด้านความยาก (p) พอเหมาะ กล่าวคือ ผู้เรียนที่เก่งหรือผู้รู้แล้ว หรือผู้ที่สอบผ่านควรตอบข้อสอบข้อนั้นได้ถูกต้องทุกคน และคนที่อ่อนหรือผู้ไม่รอบรู้หรือผู้ที่สอบไม่ผ่านควรตอบข้อนั้นผิดทุกคน หรือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.50 ในทางปฏิบัติข้อคำถามที่ถือว่ามีความยากใช้ได้มีค่า อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ถ้า p มีค่าต่ำกว่า 0.20 ถือว่าข้อคำถามนั้นยากเกินไป แต่ถ้าค่า p สูงกว่า 0.80 แสดงว่าง่ายเกินไป ดังนั้น แบบทดสอบที่ใช้ในการเรียนการสอนจึงต้องผ่านการหาค่าความยากมาก่อนและคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากพอเหมาะเพื่อนำไปใช้งาน โดยมีสูตรหาค่าความยาก ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อคำถามนั้นถูกต้อง
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2553, น. 144-145) ได้กล่าวว่า ข้อสอบประเภท 4 ตัวเลือกที่ดีควรมีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 ส่วนข้อสอบประเภทถูก-ผิด ค่าความยากควรอยู่ระหว่าง 0.60-0.95

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความยาก (p) ของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543, น. 185)

ค่าความยาก(p)	ความหมาย
0.81 – 1.00	ง่ายมาก
0.60 – 0.80	ค่อนข้างง่าย (ดี)
0.40 – 0.59	ปานกลาง (ดีมาก)
0.20 – 0.39	ค่อนข้างยาก(ดี)
0 – 0.19	ยากมาก

2.5.4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Discrimination)

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพในการจำแนก ระดับความสามารถของผู้เรียนรู้แล้ว (กลุ่มรอบรู้) กับผู้ที่ยังไม่เรียน (กลุ่มไม่รอบรู้) สามารถจำแนก เด็กเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน หรือ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบอิงเกณฑ์ ตามวิธีของ เบรนแนน (Brennan) ที่เรียกว่า ดัชนีบี (B-Index หรือ Brennan Index) โดยมี สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad B = \frac{H}{N_H} - \frac{L}{N_L}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์
	N_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
	N_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์

คุณสมบัติของค่าอำนาจจำแนก (B) ที่ดีมีค่าระหว่าง 0.20-1.00 (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, น. 151-152) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อสอบ

ค่าอำนาจจำแนก (B)	ความหมาย
0.60 – 1.00	อำนาจจำแนกสูง
0.40 – 0.59	อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง
0.20 – 0.39	อำนาจจำแนกใช้ได้
0.10 – 0.19	อำนาจจำแนกต่ำ
-1.00 – 0.09	อำนาจจำแนกต่ำมาก

จากการศึกษาการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ การหาความตรงเชิงเนื้อหาตามแนวคิดของ โรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยวิธี โลเวทท์ (Lovett) ค่าความยากใช้สูตรสัดส่วนของคนตอบถูกในแต่ละข้อ และการหาค่าอำนาจจำแนกตามวิธีของ เบรนแนน (Brennan)

2.5.5 การกำหนดคะแนนจุดตัด (Cut-off Score)

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, น. 266) กล่าวถึง คะแนนจุดตัด เป็นคะแนนที่ใช้สำหรับเกณฑ์ขั้นต่ำในการนำผลการสอบของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไปเปรียบเทียบว่านักเรียนมีคะแนนสูงหรือต่ำกว่าคะแนนจุดตัด ถ้าคะแนนผลสอบสูงกว่าคะแนนจุดตัด แสดงว่านักเรียนมีความรอบรู้ (Master) ถ้าคะแนนผลสอบต่ำกว่าคะแนนจุดตัด แสดงว่านักเรียนไม่รอบรู้ (Nonmaster) นักเรียนจะต้องกลับมาเรียนซ่อมเสริมในจุดประสงค์การเรียนนั้นอีก ซึ่งการกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบในแต่ละครั้ง จะทำให้การตัดสินผู้สอบออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ลักษณะที่เกิดจาก ผลการการทำแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบไม่ผ่าน ทั้งๆ ที่ตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้มีความรู้
 2. ลักษณะที่เกิดจาก ผลการการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ ทั้งๆ ที่ตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้ไม่มีความรู้
 3. ลักษณะที่เกิดจาก ผลการการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ และตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้มีความรู้ แสดงว่าการตัดสินผลสอบครั้งนี้ถูกต้อง
 4. ลักษณะที่เกิดจาก ผลการการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ แล้วตัดสินว่านักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ และตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้ไม่มีความรู้ แสดงว่าการตัดสินผลสอบครั้งนี้ถูกต้อง
- จากลักษณะ 4 ประการนี้ อาจกล่าวได้ว่า ผลการตัดสินผลการสอบของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ หลังจากกำหนดคะแนนจุดตัดแล้ว ต้องการตัดสินผลสอบที่ถูกต้อง คือ แบบที่ 3 และแบบที่ 4 ส่วนแบบที่ 1 และแบบที่ 2 นั้นไม่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือเกิดน้อยที่สุด

วิธีการกำหนดคะแนนจุดตัด (Standard-setting Method)

การกำหนดคะแนนจุดตัดมีหลายวิธี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกการกำหนดจุดตัดไว้สำหรับแบบทดสอบอิงเกณฑ์ฉบับนั้นๆ ตามที่บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (อ้างถึงในหทัยรัตน์ ราพิงจิตต์, 2553, น. 31) ได้เสนอวิธีการกำหนดจุดตัดถาวร โดยคัดแปลงแนวคิดของชีแฮนและเดวิส (Sheehan and Davis) โดยหาคะแนนจุดตัดได้จากสูตรดังนี้

$$\text{สูตร} \quad C = n - \frac{2}{A} \sqrt{n(A-1)}$$

เมื่อ	C	แทน	คะแนนจุดตัด
	n	แทน	จำนวนข้อสอบในจุดประสงค์
	A	แทน	จำนวนตัวเลือกของข้อสอบเลือกตอบ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, น. 266) ได้กล่าวถึงการกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบไว้ว่า การกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบถือว่าสำคัญมาก ถ้ากำหนดคะแนนจุดตัดสูงไปก็จะทำให้นักเรียนบางคนที่ยังไม่รู้ในเรื่งนั้นแล้วสอบไม่ผ่านเกณฑ์ จะต้องกลับไปเรียนซ่อมเสริมในเรื่องเดิม ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งเป็นต้นเหตุให้การเรียนในห้องมีปัญหาขึ้น แต่ถ้ากำหนดคะแนนจุดตัดต่ำเกินไป ก็จะทำให้นักเรียนที่ยังเรียนไม่รอบรู้สอบผ่านได้ เมื่อไปเรียนในจุดประสงค์ใหม่ก็จะทำให้นักเรียนเรียนไม่รู้เรื่อง เกิดความข้องใจในการเรียนการสอนมีปัญหาขึ้นเช่นกัน ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์คะแนนจุดตัดที่ ร้อยละ 70

2.5.6 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด

จามรี ชีรตกุลพิศาล (2550, น. 1-2) ได้กล่าวว่า ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (Standard error of measurement ใช้สัญลักษณ์ $S.E._{meas.}$) คือ ค่าคะแนนที่แตกต่างหรือคลาดเคลื่อนไปจากคะแนนจริงของผู้สอบ ซึ่งในการสอบแต่ละครั้งความคลาดเคลื่อนของการวัดจะไม่เท่ากัน ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความเที่ยง (Reliability) ของข้อสอบชุดนั้นๆ โดยคะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด อาจจะมีค่าทั้งค่าบวกและค่าลบก็ได้ เช่น ขณะที่ทำการสอบนักเรียนมีความสดชื่น มีกำลังใจเป็นพิเศษ คะแนนความคลาดเคลื่อนก็จะเป็นบวก แต่ถ้าขณะทำการสอบมีเสียงรบกวน หรือปวดท้องอย่างนี้คะแนนความคลาดเคลื่อนจะเป็นลบ โดยหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด ได้จากสูตรดังนี้

$$S.E._{meas.} = S\sqrt{1-r_{cc}}$$

เมื่อ	$S.E._{meas.}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด
	s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	r_{cc}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบ

3. การอ่าน

3.1 ความหมายของการอ่าน

ศุภวรรณ มองเพชร (2547, น. 41) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์ที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวผู้เขียน ผู้อ่านสามารถหาความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง ด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

กิติกานต์ สารมาคม (2546, น. 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์คำ กลุ่มคำ หรือวลี และประโยค ออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2541, น. 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสาร ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

บุช และเฮิบเนอร์ (Bush and Huebner, 1970, p. 79) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของการคิด การที่ผู้อ่านออกเสียงสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมา โดยที่ไม่เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเหล่านั้น ยังไม่ถือว่าเป็นการอ่านที่แท้จริง หัวใจสำคัญของการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านเกิดมโนภาพขึ้นในใจ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่มีพฤติกรรมเกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีทั้งการแปลความหมายสิ่งที่อ่าน การมีปฏิริยาต่อสิ่งที่อ่าน การมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน รวมทั้งการจัดระเบียบความคิด

กันตา สุขกระจ่าง (2550, น. 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ เป็นกระบวนการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรมาเป็นถ้อยคำ หรือความคิดของผู้อ่านเพื่อสื่อความหมายสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่อ่านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกัน การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนการศึกษาค้นคว้าความรู้ ตลอดจนนำไปใช้ประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตต่อไป

บันลือ พุกกะวัน (2545, น. 6) กล่าวว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆด้าน ได้แก่ การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวได้ดี ตลอดจนสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์ เป็นแนวคิดแนวปฏิบัติได้ดี

จากความหมายการอ่านดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ ตัวอักษร โดยอาศัยกระบวนการทางความคิดประกอบกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาใช้ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและสามารถนำความเข้าใจนั้นๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

3.2 ความสำคัญของการอ่าน

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546, น. 47) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของบุคคลในการแสวงหาความรู้ การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้บุคคลในทุกอาชีพ และในทุกสาขาวิชา ตลอดจนรู้จักแสวงหาความรู้ และติดตามความเจริญก้าวหน้าในสรรพวิทยาการ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม

วรรณิ โสสมประยูร (2544, น. 121-122) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัยและทุกคนสาขาอาชีพ ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระวิชาต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางทำให้เป็นผู้รอบรู้ ความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

ไพพรรณ อินทนิล (2546, น. 7-9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน องค์การสหประชาชาติเสนอให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้อ่านหนังสือให้ออกทั้งหมดในปี พ.ศ.2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักจะเสียเปรียบ กลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันต่อเหตุการณ์ อาจจะถูกหลอกเสียรู้ได้ง่าย และไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความสุขในการเข้าสังคม ในประเทศที่เจริญแล้ว จำนวนประชากรที่อ่านออกเขียนได้จะมีมาก ในชีวิตประจำวันเราจะต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิต การอ่านหนังสือไม่ออกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว้าวกวายน่าเศร้า ไม่สามารถร่วมพูดคุยเรื่องต่างๆ กับผู้อื่นได้อย่างเท่าเทียมกัน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น กิจกรรมในสถานศึกษา 80-90% จะต้องอาศัยการอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน จึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมักมีความคิดกว้างขวางขึ้น หนังสือเพียงอย่างเดียวสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดไปตามลำดับขั้นได้

3. การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคม การพัฒนาสังคมที่ดีนั้น อุปกรณ์สำคัญคือ “การอ่าน” ดังคำกล่าวของคุณหญิงแม้นมาส ชวลิต (ไพพรรณ อินทนิล, 2546, น. 8; อ้างอิงจากคุณหญิงแม้นมาส ชวลิต, 2539, น. คำนำ) ที่ว่าสิ่งหนึ่งที่ใช้วัดระดับบุคคลและสังคมได้ก็คือการรู้หนังสือและการรู้จักใช้ประโยชน์จากหนังสืออย่างเต็มที่ การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และเชาวน์ปัญญาได้เป็นอย่างดีและรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาและจิตใจ ผลที่ตามมาก็คือ ทำให้สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม แก่ส่วนรวม สามารถวินิจฉัยความถูกต้องเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างฉับไว และสามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้อย่างทันที

ประภัสสร ปันสวน (2547, น. 6-7) อธิบายว่า การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาและการอ่านยังมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อชีวิต ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกด หรือมีฉะนั้นจะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้น ครูอาจารย์จำเป็นต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือ แก้ไข (ซ่อมเสริม) ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อน ได้ดีในทางตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่นใจ ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านเป็นสิ่งส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะต้องค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจ หรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา อาจเรียนจากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมืองการปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6. การอ่านเป็น จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในทางการเมือง การปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวัยประถมศึกษา หรือพ้นวัยประถมศึกษาก็ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่าน ทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจและอื่นๆ ได้อีกด้วย

8. การอ่านจะมีความสำคัญมากขึ้น โดยลำดับที่จะช่วยให้รอบรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับตัว ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี ทดแทนคุณ (2549, น. 46) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในการเรียนทุกระดับ จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาให้มากขึ้น

2. การอ่านทำให้เกิดความรอบรู้ การเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์โลก เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในชีวิตปัจจุบัน การรู้จักการวิเคราะห์แยกแยะคุณค่าจากสารนำมาแก้ไข ปรับปรุงงานหรือพัฒนาองค์ความรู้มากขึ้น เช่น การอ่านสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือการอ่านผลงานวิจัยใหม่ๆ เป็นต้น

3. การอ่านเสริมสร้างบุคลิกภาพ การอ่านทำให้เราสามารถวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลอย่างมีเหตุผล สามารถอ้างอิงข้อเท็จจริงจากหลักฐานที่อ่าน ทำให้มีความมั่นใจในการเสนอข่าวสารต่อที่ประชุมชน ทั้งช่วยพัฒนาบุคลิกภาพในการเข้าสังคมได้ดียิ่งขึ้น

4. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ คลายเหงาได้ เช่น การอ่านเรื่องสั้น นวนิยาย กวีนิพนธ์ ซึ่งอาจได้ข้อคิด แนวคิดมาใช้ในชีวิตประจำวัน หรือแม้กระทั่งสามารถยกระดับจิตใจ กล่อมเกลาคิดใจให้บริสุทธิ์และชีวิตอย่างมีความสุขขึ้น

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่านดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การอ่านเป็นรากฐานสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ส่งผลให้ได้รับการพัฒนาด้านสติปัญญาให้สูงขึ้น ช่วยพัฒนาตนเองได้อย่างกว้างขวางไม่มีขีดจำกัด ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพและยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

3.3 ปัญหาและสาเหตุของการอ่าน

อำไพ สุจริตกุล (อ้างถึงในสรสิริ วรรณ, 2539: 44) ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านของเด็กไทยไว้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้
 - คำที่ใช้อักษรต่ำ และอักษรสูง ที่มีวรรณยุกต์
 - คำที่ใช้สระประสม เช่น เปลี่ยน เหมือน
 - คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น พี่ เมฆ

2. อ่านผิดหรือออกเสียงคำไม่ถูกต้อง
 - อักษรนำ เช่น ขมุกขมัว อ่านว่า ขะ-หมุก-ชะ-หมีว ไม่ใช่ ชะ-มุก-ชะ-มีว
 - คำพ้องรูป
 - เครื่องหมายประกอบคำ
 - การแยกคำ หรือแบ่งวรรคตอน เช่น โหนด ต้องอ่านว่า ฉะ-โหนด ไม่ใช่อ่านว่า โฉ-นด
 3. อ่านออกเสียงผิด
 - อ่านคู่ตัว เช่น ภูเขา เป็น ฉูเขา
 - ออกเสียง ร เป็น ล เช่น โรงเรียน อ่านออกเสียงเป็น โลงเรียน
 - ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่านออกเสียงเป็น ปับปุง
 - ออกเสียงตามภาษาถิ่น
 - อ่านคางยาน
 - ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
 4. อ่านช้า นานทีละ 20-30 คำ อาจเกิดจากความเคยชินที่ถูกสอนให้อ่านทีละตัว ไม่ได้ฝึกการอ่านเคลื่อนสายตาให้รวดเร็ว และไม่ได้รับการฝึกเรื่องการจับสายตา และกวาดสายตาที่ถูกต้อง
 5. จับใจความของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไร้ประโยชน์ เพราะไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่านเลย
 6. อ่านย้อนหน้า ย้อนหลัง ทำให้เสียเวลา และเสียความ
 7. อ่านกลับ เช่น บอก อ่านเป็น กอบ เพราะสายตาทำงานสับสน
 8. อ่านข้าม ทำให้เสียความ เพราะบางทีจะข้ามคำที่สำคัญในประโยค
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, น. 132) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านภาษาไทยว่า ในการอ่านออกเสียง ครูมักพบปัญหาการอ่านของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสรุปดังนี้
1. อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน
 2. อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องและมักอ่านผิดบ่อยๆ
 3. เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง
 4. อ่านออกเสียงโดยไม่ใส่ใจความรู้สึก และมักจะอ่านเหมือนเด็กเล็กที่เพิ่งหัดอ่านหนังสือ
 5. อ่านออกเสียงติดตะกุกตะกัก

6. ใช้น้ำเสียงในการอ่านราบเรียบไม่มีอารมณ์ความรู้สึกในการอ่าน
 7. อ่านออกเสียงแล้วจับใจความไม่ได้ เพราะกังวลอยู่กับเสียงที่เปล่งออก
 นอกจากนี้ สุนนทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, น. 133) ยังกล่าวถึงพฤติกรรมของ
 นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านว่ามีลักษณะดังนี้

1. ถ้าครูให้อ่านตามลำพังมักจะหันความสนใจไปทางอื่น
2. ชอบเล่นเวลาเรียน
3. ไม่มีความมั่นใจ ตอบคำถามของครูไม่ได้ แม้จะเป็นคำถามง่ายๆ
4. สะกดในขณะที่อ่าน ทำให้ไม่สามารถจับใจความได้ เพราะมัวมุ่งการสะกดคำ
5. อ่านตะกุกตะกัก ไม่รู้จักแบ่งวรรคตอน
6. ใช้เวลาในการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจเท่ากัน เมื่ออ่านข้อความ
 ที่มีความยาวเท่ากัน โดยหลักความจริงแล้ว การอ่านในใจควรใช้เวลาน้อยกว่าการอ่านออกเสียง

7. อ่านข้ามบางคำขณะอ่านออกเสียง
 8. ถ้าปิดหนังสือจะสะกดคำไม่ได้
 9. ไม่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
 10. พบคำยากแล้วอ่านเรื่องไม่เข้าใจ
 11. จับใจความได้เมื่ออ่านในใจ แต่อ่านออกเสียงจะจับใจความไม่ได้
 12. อ่านตามลำพังคนเดียวจะไม่เข้าใจ ต้องอ่านกับเพื่อนๆ จึงจะรู้เรื่อง
 13. อ่านเรื่องจนจบแล้วตอบคำถามไม่ได้
 14. จำเหตุการณ์สำคัญของเรื่องไม่ได้
 15. อ่านจบแล้วย่อเรื่องไม่ได้
 16. จำเรื่องได้เมื่อฟังการอภิปรายของเพื่อน ถ้าอ่านคนเดียวจะสับสน
 17. ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- สมเกียรติ ปดิฐพร (อ้างถึงใน กิตติกันต์ สารมาคม, 2546, น. 31-32) พบ

ความบกพร่องในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. การเข้าใจความหมายคำศัพท์
 - ไม่รู้ความหมายศัพท์
 - การเข้าใจความหมายไม่ชัดเจน
 - การรู้ความหมายศัพท์เพียงบางส่วน
 - การแปลความหมายศัพท์ตามคำอ่าน
 - จับความสัมพันธ์ของคำศัพท์กับความหมายของประโยคไม่ได้

2. ความเข้าใจในการอ่าน
 - การแปลความหมายผิด
 - การแปลข้ามคำบางคำ
 - การแปลเรียงลำดับผิด
 - การจับใจความสำคัญผิด
 - ไม่รู้ความหมายของคำสำคัญ
 - จับใจความของข้อความไม่หมด
3. การแบ่งพยางค์
 - การออกเสียงแบ่งพยางค์ผิด
 - การออกเสียงผิด
 - การอ่านคำไม่ออก
4. การผสมคำ
 - การวางรูปสระและวรรณยุกต์ผิด
 - การผันเสียงวรรณยุกต์ผิด
 - การออกเสียงควบกล้ำ ร,ล ผิด
 - การออกเสียงสระผิด
 - การจำ รูปคำ ไม่แม่นยำ
 - การอ่านคำ และสระคำ ไม่ได้
 - การออกเสียงไตรยางค์ผิด
5. การจำแนกเสียง
 - การใช้เสียงสระผิด
 - การใช้เสียงตัวสะกดผิด
 - การใช้เสียงวรรณยุกต์ผิด

อาดัม และทอร์เจอร์สัน (Adams and Torgerson, 1964, p. 261) ได้ศึกษาสาเหตุของความบกพร่องการอ่านไว้ ดังนี้

1. ความบกพร่องเกี่ยวกับนิสัยในการอ่าน ซึ่งได้แก่ อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ อ่านซ้ำ อ่านทีละคำ อ่านออกเสียงสระมากเกินไป อ่านไม่เว้นวรรค อ่านกลับคำและอ่านออกเสียงผิด
2. ความบกพร่องเกี่ยวกับรูปของคำศัพท์
3. ความบกพร่องในการวิเคราะห์คำ ได้แก่
 - วิเคราะห์ตัวอักษรผิด

- วิเคราะห์เนื้อเรื่องที่ให้ผิด
 - การวิเคราะห์การสะกดคำโดยอาศัยเสียงเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่ ความบกพร่องที่
เส้นเสียง การผสมเสียงต้น สระกลางคำ เสียงท้าย การแบ่งพยางค์
 - 4. ความบกพร่องเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ ได้แก่ ความบกพร่องเกี่ยวกับ
ความหมายของคำที่คล่องปาก ศัพท์ทั่วไป และศัพท์เฉพาะ
 - 5. ความบกพร่องในด้านความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ บกพร่องในการเล่าเรื่อง
ที่อ่าน การเขียนตามคำบอก การแสดงความคิด การย่อความ การสรุปความ
 - 6. ความบกพร่องด้านความเร็วในการอ่าน ได้แก่ การรับรู้คำซ้ำ การรู้จักคำน้อย
อาห์แมนน์ และ กล็็อค (Ahmann and Glock, 1967, pp. 333-334) ได้สรุป
ความบกพร่องในการอ่าน โดยมีสาเหตุที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้
 - 1. ความบกพร่องในการสะกดคำ
 - 2. ขาดพื้นฐานจากประสบการณ์เดิม
 - 3. ขาดการพัฒนาอย่างมีขั้นตอนในทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน เช่น การรู้จักคำ
คำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน เป็นต้น
 - 4. ขาดการถ่ายโอนทักษะในการอ่านที่จำเป็นต่อการเรียนรู้
- จากปัญหาและสาเหตุของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า นักเรียนที่มี
ปัญหาการอ่านมาจากหลายสาเหตุ ทั้งเกิดจากตนเอง จากการเรียนรู้ การฝึกฝน หรือความบกพร่อง
ทางด้านอื่นๆ ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งตัวนักเรียนเอง ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือแม้แต่ผู้บริหาร
ควรจะร่วมกันหาข้อบกพร่องในทักษะหรือเนื้อหาต่างๆของนักเรียนแต่ละคน เพื่อวางแผน และ
แก้ไขในลำดับต่อไป

4. การเขียนสะกดคำ

4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

ประนอม เข้มฉาย (2550, น. 19) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้
ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การที่ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร หรือเรียงลำดับ
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ พยัญชนะตัวสะกดและตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้อง
ตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะได้อ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียนได้ถูกต้องและ
มีความหมาย สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจในสังคมของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

พิมสิริ บุญมาก (2554, น. 34) ได้สรุปไว้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ วิธีการจัดเรียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดให้เป็นคำที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และมีความหมายสามารถนำคำที่เขียนนั้นไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 105) ได้กล่าวถึงการอ่านและการเขียนสะกดคำ ต้องกระทำควบคู่กันไป โดยการอ่านและเขียนคำตามลำดับ คือช พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และ ตัวสะกด ซึ่งต้องอาศัยการสังเกตและการจดจำจึงจะสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา

สวรรณค์ ผึ้งบรรหาร (2553, น. 27) ได้สรุปความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาความหมายของการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ พยัญชนะตัวสะกดและตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานในการเขียนและการอ่านขั้นสูงและเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนทุกคนควรจะฝึกฝนให้นักเรียนเขียนและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 156) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียน เพราะผู้เรียนต้องรู้จักการสะกดคำให้ถูกต้องเสียก่อนจึงจะเขียนเป็นประโยคและเขียนเป็นเรื่องราวได้ ถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดอยู่เสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ ดังนั้น การเขียนสะกดคำจึงควรฝึกเมื่อตอนเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคำต่างๆ ที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้การใช้คำต่างๆ เป็นไปอย่างถูกต้อง ผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ทุกระดับชั้นเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่ประสงค์

สุทธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2544, น. 166) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเขียนหนังสือผิดเป็นการบ่งบอกว่าผู้เขียนไม่สนใจในการใช้ภาษา

กำชัย ทองหล่อ (2540, น. 160) กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายที่ใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิด ความหมายก็แปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

จากการศึกษาความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนควรฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานในการเขียนและการเรียนรู้ด้านอื่นๆต่อไป ดังนั้นเมื่อนักเรียนอ่านออก เขียนได้ถูกต้อง นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ระดับต่อไป

4.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ในปัจจุบันนักเรียนมีปัญหาในการเขียนผิดพลาดอยู่มาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและการฝึกฝนของนักเรียน จึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาสาเหตุและปัญหาของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539, น. 586-587) ได้กล่าวถึงลักษณะหรือรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิดดังนี้

1. การเขียนผิดตัวสระ พยัญชนะ และรูปวรรณยุกต์
2. การเขียนผิดที่ตัวสะกด
3. การเขียนผิดที่ตัวการันต์
4. เขียนผิดที่คำพิเศษ หรือคำย่อ
5. เขียนผิดที่คำนั้นมาจากภาษาอื่น
6. การเขียนผิดโดยการทอนเสียงให้สั้นลง
7. การเขียนผิดโดยการยัดเสียงให้ยาวออก
8. เขียนผิดที่อักษรควบกล้ำ
9. เขียนผิดที่สระ ไอ ออ อัย
10. เขียนผิดที่อักษรนำ

สาเหตุที่ทำให้เขียนสะกดคำผิด มีดังนี้

1. เคยเห็นแบบอย่างมาผิด
2. เข้าใจพจนานุกรมหรือหลักภาษาผิด
3. ไม่ทราบความหมายของคำ
4. เขียนตามเสียงพูด เสียงอ่าน
5. เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น
6. เขียนตามการถ่ายเสียงจากต่างประเทศ
7. ใช้แนวเทียบเสียงผิด
8. ไม่รู้หลักภาษา
9. ความพิการทางสายตา หู สมองและวุฒิภาวะไม่เพียงพอ
10. ขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ
11. เขียนผิดเพราะการเดา
12. เขียนผิดเพราะจำความสัมพันธ์ของตัวสะกดกับความหมายของคำพ้องเสียง

ไม่ได้

ศาสตราจารย์ (2538, น. 128-130) ได้ศึกษาและพิจารณาถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด มีหลายสาเหตุดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ คำในภาษาไทยบางคำมีเสียงตรงกัน แต่การเขียนสะกดต่างกันออกไปตามความหมาย ดังนั้นการเขียนคำแต่ละคำผู้ใช้ต้องคำนึงถึงความหมายของคำประกอบไปด้วยเสมอ จึงจะไม่ผิดพลาด
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด คำแต่ละคำมีความหมายและสะกดการันต์ต่างกัน เพราะฉะนั้นการเขียนคำโดยนึกเทียบคำที่ออกเสียงเหมือนกัน เพราะเข้าใจว่าเขียนเหมือนกัน
3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด การออกเสียงผิดตามความเคยชินจะมีผลต่อการถ่ายทอดเสียงนั้นออกมาเป็นตัวอักษร นั่นคือเขียนคำนั้นผิด เช่น พรรณนา อะไหล่ ซ่าหริ่ม ขะมักเขม้น ขมุกขมัว จราจร จลาจล ผิดเวลา นิจศีล กวยจั๊บ เผอเรอ เป็นต้น
4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด คำบางคำเราเข้าใจว่าเขียนถูกต้องแล้ว ทั้ง ๆ ที่เขียนผิดเพราะมีผู้ใช้ให้เห็นอยู่เสมอจนจำได้ติดตา จึงนำมาใช้ผิดๆ ด้วย
5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ในการเขียน เช่น ไม่รู้หลักการประวิสรรชนีย์ หรือไม่ประวิสรรชนีย์ การใช้ ใ- ใ- และการใช้ บรร - บัน เป็นต้น

สุปราณี ดาราฉาย (2539, น. 91-92) ได้อธิบายถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด มี 4 ประการ ดังนี้

1. การออกเสียงคำผิด เช่น

พยายาม	ออกเสียง	พยาม
สวรรณคดี	ออกเสียงเป็น	สวรรณคดี
ประณีต	ออกเสียงเป็น	ปราณีต

2. มีแนวเทียบผิด เช่น

อนุญาต	เทียบกับคำ	ญาติพี่น้อง	จึงเขียนเป็น	อนุญาต
เนรมิต	เทียบกับคำ	มิตรสหาย	จึงเขียนเป็น	เนรมิตร
คำวิเศษณ์	เทียบกับคำ	ผู้วิเศษ	จึงเขียนเป็น	คำวิเศษ
สันโดษ	เทียบกับคำ	โคดเคี้ยว	จึงเขียนเป็น	สันโดค

3. เห็นคำสะกดคำผิดอยู่เสมอ จนเข้าใจว่าเป็นคำที่สะกดถูก เช่น

ปรากฏ	เขียนเป็น	ปรากฏ
อิสรภาพ	เขียนเป็น	อิสระภาพ
อุปไมย	เขียนเป็น	อุปมัย
พิสวาส	เขียนเป็น	พิสวาท

4. ไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง เช่น

ปราศรัย	เขียนเป็น	ปราสัย
จักรพรรดิ	เขียนเป็น	จักพรรดี
อัยยาศัย	เขียนเป็น	อัยยาศัย
กะทัดรัด	เขียนเป็น	กระทัดรัด
กะพริบ	เขียนเป็น	กระพริบ
กะทะ	เขียนเป็น	กะทะ

วรรณที่ อักษรพงศ์ (2534, น. 221) กล่าวไว้ว่า การสะกดคำผิดเกิดจากสาเหตุต่างๆ เช่น

1. ออกเสียงผิด คือ ออกเสียงผิดแล้วเขียนตามที้ออกเสียง จึงเขียนผิด เช่น

คำถูก	เสียงผิด	คำผิด
มาตรการ	มาด – ตรา – การ	มาตราการ
มาตรฐาน	มาด – ตรา – ถาน	มาตราฐาน
ประสบการณ์	ประสบ – พะ – กาน	ประสพการณ์

2. มีแนวเทียบผิด คือ เทียบคำที่เขียนกับคำอื่นที่ออกเสียงเหมือนกัน โดยเข้าใจว่าเขียนเหมือนกัน เช่น

คำถูก	คำที่เทียบ	คำผิด
บิณฑบาต	บาตร	บิณฑบาตร
นิमित, เนรมิต	มิตร	นิमित , เนรมิตร
บุคลิก	บุคคล	บุคลิก , บุคคลากร
เบญจเพส	เพศ	เบญจเพศ
อนุญาติ	ญาติ	อนุญาติ

3. มีประสบการณ์ผิดและไม่มีความรู้เรื่องสะกดคำ คือเห็นคำที่สะกดผิดแต่ไม่รู้ว่าจะผิดจนเกิดความเคยชิน นำมาใช้ต่างๆ ที่ผิด

คำถูก	คำผิด
โบ	โบว์
โล่	โล่ห์

4. ไม่สนใจเขียนให้ถูก คือ ไม่เห็นความสำคัญของการสะกดคำ จึงไม่เอาใจใส่ว่าสะกดถูกหรือผิด ทำให้เขียนผิด ซ้ำๆ ซากๆ เช่น

คำถูก	คำผิด
ภารกิจ	ภาระกิจ
กระตือรือร้น	กระตือรือล้น
กะทิ	กระทิ
ต่างๆนาๆ	ต่างๆนาๆ

สุริวงษ์ พงศ์ไพบูลย์ (2544, น. 290-298) กล่าวถึงปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ว่า

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เพราะในภาษาไทยมีคำพ้องเสียงมาก
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เพราะเข้าใจว่าเหมือนกัน โดยไม่คำนึงถึงความหมายของคำ
3. เขียนผิด เพราะออกเสียงผิด การออกเสียงผิดตามความเคยชิน จึงทำให้เขียนผิด
4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด เพราะมีผู้ใช้ให้เห็นอยู่เสมอจนจำได้ จึงนำมาใช้ผิด
5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาหรือหลักเกณฑ์ในการเขียน ต้องฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้เปิดใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ เมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่แน่ใจ

จากปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น พอจะสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีปัญหาการเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุมาจากความบกพร่องในด้านต่างๆ เช่น ไม่ทราบความหมายของคำ ใช้แนวเทียบคำผิด มีประสบการณ์ในการเขียนที่ผิดและไม่สนใจในการเขียนให้ถูกต้อง เป็นต้น ซึ่งปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิดดังกล่าว ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลเสียให้แก่นักเรียน ดังนั้นตัวนักเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาและหาวิธีการแก้ไขให้ถูกจุดข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละบุคคล

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัย พบว่า มีผู้วิจัยหลายท่าน ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะด้านๆ ของแต่ละวิชา ดังนี้

ไพโรประนอม ประดับเพชร (2554, น. 65-67) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านความสำคัญภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ มี 5 ตอนคือ ตอนที่ 1 เรื่องคำ ตอนที่ 2 ประโยค ตอนที่ 3 เนื้อเรื่อง ตอนที่ 4 บทร้อยกรอง และตอนที่ 5 แผนภูมิ แผนภาพ และแผนที่ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความภาษาไทย จำนวน 5 ตอน มี 95 ข้อ ค่า IOC ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 1.0 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .39-.70 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .35-.67 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .90-.92 นักเรียนส่วนใหญ่บกพร่องเรื่องคำ รองลงมาคือเรื่องแผนภูมิ แผนภาพ และแผนที่ (ร้อยละ 71.97 และ 64.33 ตามลำดับ)

ลัดดาวัลย์ อัจฉกร (2554, น. 58-59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00 ตอนที่ 1

การอ่านจับใจความ จำนวน 6 ข้อ ค่าความยากตั้งแต่ 0.66-0.82 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30-0.68
 ตอนที่ 2 การอ่านตีความ ข้อสอบจำนวน 6 ข้อ ตั้งแต่ 0.67-0.78 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24-0.80
 ตอนที่ 3 การอ่านวิเคราะห์ ข้อสอบจำนวน 6 ข้อ ค่าความยาก ตั้งแต่ 0.66-0.78 ค่าอำนาจจำแนก
 ตั้งแต่ 0.28-0.86 ตอนที่ 4 การอ่านสังเคราะห์ ข้อสอบจำนวน 6 ข้อ ค่าความยากตั้งแต่ 0.65-0.77
 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32-0.73 และตอนที่ 5 การอ่านประเมินค่า ข้อสอบจำนวน 6 ข้อ มีค่า
 ความยาก ตั้งแต่ 0.65-0.81 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36-0.79 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 มีค่าเท่ากับ 0.91

บัวเรียว เม็ดจันทิก (2552, น. 67-70) ทำการวิจัยเพื่อสร้างและหาคุณภาพของ
 แบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และค้นหา
 สาเหตุความบกพร่องของนักเรียนในการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 447 คน
 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำนวน
 6 ฉบับ ได้แก่ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ คำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา
 คำที่ใช้ รร (ร หัน) คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต คำที่ไม่
 ออกเสียงพยัญชนะและสระ ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.34-0.80
 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.21-0.78 ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.65-0.85 ด้านการค้นพบสาเหตุ
 ความบกพร่องของนักเรียนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย พบว่า มีสาเหตุความบกพร่อง ดังนี้
 ออกเสียงผิด ไม่รู้หลักภาษาไทย ใช้แนวเทียบผิด ไม่ทราบความหมายของคำและจำรูปคำผิด

สุนันทา วามะเกตุ (2552, น. 67-69) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่อง
 ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนเส้าให้วิมลวิทยานุกูล จังหวัดสระบุรี จำนวน
 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบวินิจฉัยด้านการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 5 ฉบับ ได้แก่ การอ่านข้อความสั้น การอ่านจับใจความบทความ
 ข้อความ การอ่านจับใจความเนื้อความที่เป็นเรื่องราว การอ่านจับใจความเรื่องราวที่เป็นนิทาน และ
 การแจกลูกคำและการอ่านคำ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากง่าย
 มีค่าตั้งแต่ 0.74-0.83 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.37-0.54 ค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.875-0.894

รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, น. 68-71) ได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพ
 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาศุรินทร์ เขต 3 จำนวน 809 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบทดสอบวินิจฉัย

ทักษะการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วย 9 เรื่อง ได้แก่การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ อักษรควบ อักษรนำ การอ่านผันวรรณยุกต์ คำอักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอ่านสำนวน โวหารและการเปรียบเทียบและการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีความตรง อยู่ระหว่าง .80-1.00 ความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .50-.79 อำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .25-.63และความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.804-0.949 และ 2) แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่การเขียนสะกดคำ การเลือกใช้คำเขียนประโยคและเรื่องราว การเขียนย่อความ ซึ่งมีความตรงอยู่ระหว่าง .80-1.00 ความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .50-.79 อำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .26-.68 และความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.846-0.947

กาญจนา ทนันทไชย (2549, น. 67-71) ได้ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนในสังกัดอำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 246 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำ 5 ฉบับได้แก่ การเขียนสะกดคำที่เป็นคำควบกล้ำ คำที่เป็นอักษรนำ คำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป คำที่ประสมด้วยสระลดรูป และคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งมีความยากตั้งแต่ 0.75-0.96 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21-0.97 ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.89-0.97 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเป็น 1.00 ทุกข้อ ผลการทดสอบพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดหลายรูปแบบ คือ เขียนตัวควบกล้ำผิด เขียนอักษรนำผิด เขียนพยัญชนะต้นผิด เขียนรูปสระผิด เขียนตัวสะกดผิด เป็นต้น

กิตติกานต์ สารมาคม (2546, น. 70-75) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 534 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ทั้งหมด 6 ฉบับได้แก่ การอ่านคำที่มีอักษรควบ การอ่านคำที่มีตัวสะกดการ์นต์และอักษรนำ การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ การอ่านอักษรย่อ ชื่อนุคคล และตำแหน่ง ผลการวิจัยพบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยชุดนี้ มีค่าความยากตั้งแต่ .22-.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21-.72 ค่าความเที่ยงตั้งแต่ .81-.94 และค่าความตรงตั้งแต่ .80-1.00

สารีย์ เจริญจิต (2546, น. 101-104) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 751 คน เครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 ด้านคำ ฉบับที่ 2 ด้านประโยค ฉบับที่ 3 ด้านเรื่องราว ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .50-.88 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .19-.72 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยรายฉบับมีค่าตั้งแต่ .70-.94

ดวงพร เพชรดอน (2545, น. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 337 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนภาษาไทย จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำ การเรียบเรียงประโยค และการเขียนตามรูปแบบ ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .50-.91 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .50-.89 ผลการสำรวจจุดบกพร่องพบว่ามีนักเรียนบกพร่องร้อยละ 74.78 ลักษณะจุดบกพร่องที่พบมากคือ ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษา ใช้แนวเทียบผิด อิทธิพลการอ่าน ไม่ทราบความหมายคำ อิทธิพลภาษาพูด สรุปลงความจากเรื่องไม่ได้

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

ลาร์ราบี (Larrabee, อ้างถึงใน กิตติกันต์ สารมาคม, 2546, น. 42-43) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างและประเมินผลแบบสอบวินิจฉัย ทักษะในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบสอบวินิจฉัย และประเมินแบบทดสอบที่สร้างขึ้นว่าสามารถชี้ให้เห็นจุดบกพร่องและสาเหตุที่ทำให้นักเรียนประสบความยากลำบากในการอ่านแบบสอบวินิจฉัย ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยทักษะการอ่าน ดังนี้

1. การแยกและวิเคราะห์คำ ได้แก่ วิภัติ บัญญัติ รากศัพท์ และการเปรียบเทียบคำที่คล้ายคลึง
2. ความเข้าใจ ได้แก่ การเลือกคำ ที่มีความหมายถูกต้อง บอกความหมายของประโยคและวลี การเลือกใจความสำคัญของเรื่อง ความหมายของคำศัพท์ และการบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องได้
3. ทักษะในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การรู้จักส่วนประกอบของหนังสือ การเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ลำดับตัวอักษร การใช้ดัชนี และการสรุปความ
4. การอ่านคำประพันธ์ ได้แก่ ความเข้าใจลำดับเหตุการณ์ ลักษณะนิสัยของตัวละคร และสถานที่เกิดของเรื่องได้

5. การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ ได้แก่ การบอกความจริง และสามารถแสดงความเห็นได้ รวมทั้งบอกจุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนเกรด 7, 8 และ 9

ผลจากการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบปรากฏว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยสูตร KR-20 อยู่ในเกณฑ์สูง คือ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .679-.855 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .724-.875 และเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .769-.896

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยใช้คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะพื้นฐานไอโอว่า (Iowa Test Basic Skill) เป็นเกณฑ์ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ เกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .448-.693 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .625-.727 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .685-.792

3. ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ของแบบทดสอบย่อยทั้งห้าฉบับ มีค่า ดังนี้ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .736-.693 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .542-. 746 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .637-.814

4. การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายชื่อ เพื่อกำหนดค่าความยาก อำนาจจำแนก และผลของตัวลงในข้อสอบแต่ละข้อ จะกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ถือว่าข้อสอบข้อนั้นใช้ได้

5. แบบทดสอบนี้มีข้อดี คือ ดำเนินการสอบง่าย ไม่กำหนดเวลา ให้คะแนนง่าย และสามารถวินิจฉัยปัญหาในการอ่านได้รวดเร็ว

เกตส์ แมคคิลลอป (Gates Mckillop, อ้างถึงใน พิมสิริ ชัยจิตบริบูรณ์, 2538, น. 17-19) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการอ่าน เพื่อใช้สำหรับนักเรียนเกรด 2 ถึงเกรด 6 มีแบบทดสอบสองฟอร์ม ดำเนินการสอบเป็นรายบุคคลไม่จำกัดเวลาในการทดสอบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในทักษะการอ่านของนักเรียน ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 8 ฉบับ ทำการทดสอบแยกกันในองค์ประกอบย่อย เช่น ความหมายของคำ ความหมายของประโยค ความเร็วในการอ่านและการสะกดคำ เป็นต้น ข้อสอบที่ใช้วัดแต่ละองค์ประกอบย่อยจะมีระดับความยากง่ายต่างๆ กัน แบบทดสอบนี้จะสามารถชี้ได้ว่าเป็นคำในเกรดใดในแบบทดสอบไม่ได้ รายงานความเชื่อมั่นและระดับการอ่านออกเสียงของนักเรียนซึ่งอาจจะทำให้ตีความหมายผิด ถ้าคะแนนการอ่านออกเสียง ไม่ถูกต้องหรือถ้าครูดิไปว่า ข้อผิดพลาดของนักเรียนเกรด 5 ที่ค้นพบว่า เกิดที่ระดับต้นของเกรด 2 นั้น มีความหมายเหมือนกันกับนักเรียนเกรด 3 หรือเกรดอื่นที่ระดับเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านและเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 122 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 2,639 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 623 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการ สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียน เป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้จำนวน 30 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 623 คน ได้ดำเนินการ ดังนี้

ชั้นที่ 1 จำแนกโรงเรียนออกเป็นขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งโรงเรียนแต่ละขนาด มีดังนี้

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 600-1,500 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 121-600 คน

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1-120 คน

ปรากฏว่าโรงเรียนแต่ละขนาดมีดังนี้

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน - โรงเรียน

โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 7 โรงเรียน

โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 57 โรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 58 โรงเรียน

รวมโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 122 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยคิดสัดส่วนร้อยละ 20 ของจำนวนรวมโรงเรียนของโรงเรียนแต่ละขนาด และใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายร้อยละ 20 จากจำนวนห้องเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนห้องเรียนของโรงเรียนแต่ละขนาด

ขนาดโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
ขนาดเล็ก	58	57	531	12	12	122
ขนาดกลาง	57	65	1,391	11	13	343
ขนาดใหญ่	7	23	717	2	5	158
รวม	122	145	2,639	25	30	623

ขั้นที่ 3 จากการสุ่มขั้นที่ 2 ได้จำนวนห้องเรียน 30 ห้อง จากนั้นผู้วิจัยจึงใช้นักเรียนในแต่ละห้องเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน (โรง)	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนนักเรียน (คน)
ขนาดเล็ก	12	บ้านทุ่งไทร	1	12
		บ้านหินกอง	1	12
		บ้านดอนตะเคียน	1	9
		บ้านดอนทราย	1	13
		บ้านเขามัน	1	11

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	จำนวนโรงเรียน (โรง)	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนนักเรียน (คน)
ขนาดเล็ก		บ้านบางเบ็ด	1	9
		วัดเขารายราษฎร์บำรุง	1	9
		บ้านนาฝักขวง	1	7
		ประชารังสรรค์	1	14
		บ้านหนองม่วง	1	7
		ราษฎร์ประสงค์	1	10
		ห้วยแก้ว	1	9
	รวม		12	122
ขนาดกลาง	11	บ้านหนองห้วยฝาด	2	43
		บ้านบางสะพานน้อย	1	37
		อนุบาลบางสะพานน้อย	1	23
		บ้านห้วยสัก	1	27
		บ้านไร่บนสามัคคี	1	33
		มูลนิธิศึกษา	1	27
		บ้านช้างเผือก	1	44
		บ้านบางเจริญ	1	24
		บ้านวังน้ำเขียว	2	45
		วัดธงชัยธรรมจักร	1	22
		บ้านคั่นกะได	1	18
	รวม		13	343
ขนาดใหญ่	2	บ้านทุ่งกะโดน	2	72
		บางสะพาน	3	86
	รวม		5	158

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบภาษาไทย จำนวน 2 ชุด คือ
ชุดที่ 1 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ เป็นแบบทดสอบเติมคำแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ
ฉบับที่ 1 แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย จำนวน 125 ข้อ แบ่งเป็น 8 ตอน

ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	15 ข้อ
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ๓ ฤ ฎ	20 ข้อ
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	15 ข้อ
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	15 ข้อ
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	15 ข้อ
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	15 ข้อ
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	10 ข้อ
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ	20 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 115 ข้อ แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ	15 ข้อ
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ๓ ฤ ฎ	25 ข้อ
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ	15 ข้อ
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	15 ข้อ
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์	15 ข้อ
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตร	15 ข้อ
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระ	15 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็น
แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบ่งเป็น 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย จำนวน 85 ข้อแบ่งเป็น 8

ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	10 ข้อ
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	10 ข้อ
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	10 ข้อ
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	10 ข้อ

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	10 ข้อ
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	10 ข้อ
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	10 ข้อ
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ	15 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ	10 ข้อ
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ	15 ข้อ
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำคำที่มีอักษรนำ	10 ข้อ
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	10 ข้อ
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์	10 ข้อ
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	15 ข้อ
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระ	10 ข้อ

3. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย เพื่อให้ได้แบบทดสอบวินิจฉัยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปทดสอบว่านักเรียนมีความบกพร่องในเรื่องใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ต่อไป

3.2 ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร และเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

3.3 วิเคราะห์เนื้อหา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย คำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายละเอียดดัง ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 การวิเคราะห์เนื้อหา/สาระการเรียนรู้กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของทักษะการอ่าน
คำภาษาไทย

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
1	การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ 1.1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	1.1 เมื่อกำหนดคำที่มีอักษรควบกล้ำมา ให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ ถูกต้อง
2	การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) บรร บัน และ คำที่มี ฤ ฎ 2.1 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) 2.2 การอ่านคำที่ใช้ บรร บัน 2.3 การอ่านคำที่มี ฤ ฎ	2.1 เมื่อกำหนดคำที่ใช้ รร (ร หัน) มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง 2.2 เมื่อกำหนดคำที่ใช้ บรร บัน มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ 2.3 เมื่อกำหนดคำที่มี ฤ ฎ มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
3	การอ่านคำที่มีอักษรนำ 3.1 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	3.1 เมื่อกำหนดคำที่มีอักษรนำมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
4	การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประ วิสรรชนีย์ 4.1 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ ประวิสรรชนีย์	4.1 เมื่อกำหนดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ ประวิสรรชนีย์มาให้ นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
5	การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ 5.1 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	5.1 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวการ์นต์มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
6	<u>การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด</u>	
6.1	การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กก	6.1 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กก มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
6.2	การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กข	6.2 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กข มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
6.3	การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กน	6.3 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กน มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
6.4	การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กค	6.4 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กค มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
7	<u>การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง</u>	
7.1	การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	7.1 เมื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียงมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
8	<u>การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลางอักษรสูงและอักษรต่ำ</u>	
8.1	การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลางอักษรสูงและอักษรต่ำ	8.1 เมื่อกำหนดคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 การวิเคราะห์เนื้อหา/สาระการเรียนรู้กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของทักษะการเขียน
สะกดคำภาษาไทย

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
1	<u>การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ</u> 1.1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ	1.1 เมื่อกำหนดคำที่มีอักษรควบกล้ำมาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
2	<u>การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ</u> 2.1 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) 2.2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ บัน บรร 2.3 การเขียนสะกดคำที่ใช้ ฤ ฎ	2.1 เมื่อกำหนดคำที่ใช้ รร (ร หัน)มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง 2.2 เมื่อกำหนดคำที่ใช้ บัน บรร มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง 2.3 เมื่อกำหนดคำที่ใช้ ฤ ฎ มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
3	<u>การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ</u> 3.1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ	3.1 เมื่อกำหนดคำที่มีอักษรนำมาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
4	<u>การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ ประวิสรรชนีย์</u> 4.1 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์	4.1 เมื่อกำหนดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ ประวิสรรชนีย์มาให้ นักเรียนสามารถ เขียนได้ถูกต้อง
5	<u>การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์</u> 5.1 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์	5.1 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวการ์นต์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
6	<u>การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด</u>	
6.1	การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดใน แม่กก	6.1 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กก มาให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
6.2	การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดใน แม่กบ	6.2 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กบ มาให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
6.3	การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดใน แม่กน	6.3 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กน มาให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
6.4	การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดใน แม่กค	6.4 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่ กค มาให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง
7	<u>การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง</u>	
7.1	การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	7.1 เมื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียงมาให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง

3.4 การสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นข้อสอบแบบเติมคำ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้วิเคราะห์มานั้น เพื่อสำรวจคำตอบที่นักเรียนตอบคิดมาใช้เป็นตัวลงในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

3.4.2 พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ เมื่อสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว นำแบบทดสอบพร้อมเนื้อหาและจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ นำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมาหาค่าเฉลี่ย แล้วเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ถ้าค่าเฉลี่ยได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าข้อสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม พบว่า ข้อสอบทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.50 จึงถือว่าข้อสอบทุกข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.4.3 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดลองใช้ (Try out) ครั้งที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบของแบบทดสอบ ความชัดเจนของภาษา ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ แล้วนำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงให้เหมาะสม กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 137 คน ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบเพื่อสำรวจครั้งที่ 1

การทดสอบ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
ทดสอบเพื่อ สำรวจครั้งที่ 1	ขนาดเล็ก	พระราชสรรค์	1	14
		ห้วยแก้ว	1	9
	ขนาดกลาง	บ้านบางสะพานน้อย	1	37
		วัดธงชัยธรรมจักร	1	22
		มูลนิธิศึกษา	1	27
	ขนาดใหญ่	บางสะพาน	1	28
	รวม		6	137

3.4.4 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดลองใช้ (Try out) ครั้งที่ 2 เพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิด นำมาเป็นตัวลงในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 170 คน ดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบ
เพื่อสำรวจครั้งที่ 2

การทดสอบ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
ทดสอบเพื่อ สำรวจครั้งที่ 2	ขนาดเล็ก	บ้านหินกอง	1	12
		บ้านเขามัน	1	11
		บ้านนาผักขวง	1	7
	ขนาดกลาง	บ้านห้วยสัก	1	27
		บ้านไร่บนสามัคคี	1	33
		บ้านช้างเผือก	1	44
	ขนาดใหญ่	บ้านทุ่งกะโดน	1	36
รวม			7	170

3.5 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย มี ขั้นตอนดังนี้

3.5.1 สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1) ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย เป็น
แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2) ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็น
แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

โดยข้อคำถามเป็นคำถามเดียวกับแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ส่วนตัวลวงนำมา
จากคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบผิดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

3.5.2 พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยนำแบบทดสอบวินิจฉัย
ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย พร้อมด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาว่าสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมหรือไม่ นำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมาหาค่า
ความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่ามากกว่า 0.50 ทุกข้อ จึงถือว่าข้อสอบทุกข้อสอดคล้องกับ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.5.3 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยไปทดลองใช้ (Try out) ครั้งที่ 1 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุง ดังนี้

1) ตรวจสอบให้คะแนนถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด หรือตอบเกินกว่าหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบเลยให้ 0

2) หาค่าความยากของข้อสอบ

3) หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้สูตรของเบรนนัน ซึ่งเรียกว่าค่าดัชนีอำนาจจำแนก B

4) คัดเลือกข้อสอบ โดยเลือกข้อที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, น.151-152) และปรับปรุงแบบทดสอบให้เหมาะสม

5) หาค่าความเที่ยงทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.80 โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต1 จำนวน 150 คน ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 1

การทดสอบ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน	
ทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 1	ขนาดเล็ก	บ้านทุ่งไทร	1	12	
		บ้านดอนตะเคียน	1	9	
		บ้านบางเบิด	1	9	
	ขนาดกลาง	บ้านหนองห้วยฝาด	2	43	
		อนุบาลบางสะพานน้อย	1	23	
		บ้านคั่นกะได	1	18	
	ขนาดใหญ่	บ้านทุ่งกะโดน	1	36	
		รวม		8	150

3.5.4 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยไปทดลองใช้ (Try out) ครั้งที่ 2 หลังจากที่ได้คัดเลือกและปรับปรุงแบบทดสอบวินิจฉัยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 166 คน เพื่อหาคุณภาพทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 หาคะแนนความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คะแนนที่เหมาะสมไว้ที่ร้อยละ 70 และวิเคราะห์จุดบกพร่อง ดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ห้องเรียนและประเภทของการทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 2

การทดสอบ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
ทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 2	ขนาดเล็ก	บ้านดอนทราย	1	13
		บ้านหนองม่วง	1	7
		ราษฎร์ประสงค์	1	10
		วัดเขารราษฎร์บำรุง	1	9
	ขนาดกลาง	บ้านบางเจริญ	1	24
		บ้านวังน้ำเขียว	2	45
	ขนาดใหญ่	บางสะพาน	2	58
	รวม		9	166

3.5.5 จัดทำคู่มือดำเนินการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยจากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนในการพัฒนาดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ขอความอนุเคราะห์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทำหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยไปทดลองใช้และหาคุณภาพกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวันและเวลาในการสอบ

4.3 วางแผนในการทดสอบไว้ล่วงหน้า เช่น จัดกรรมการคุมสอบซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนในการทดสอบและวิธีการสอบต่อกรรมการคุมสอบ

4.4 ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนทราบถึงจุดประสงค์และประโยชน์ของการทดสอบในครั้งนี้

4.5 นำแบบทดสอบไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.5.1 วันที่ 5-12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 144 คน เพื่อศึกษาความเหมาะสมของแบบทดสอบ

4.5.2 วันที่ 26-30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 170 คน เพื่อสำรวจคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบผิดและข้อบกพร่อง

4.5.3 วันที่ 7-14 เดือน มกราคม พ.ศ. 2556 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 137 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ

4.5.4 วันที่ 22-31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2556 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 172 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบและปรับปรุงให้เหมาะสม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความตรง ความเที่ยง ความยาก และอำนาจจำแนก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
K	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
r_{cc}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบ
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
C	แทน	คะแนนเกณฑ์
$S.E._{meas.}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด

**ตอนที่ 1 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ตารางที่ 4.1 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบทดสอบฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	จำนวนข้อสอบ	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)
1 (ทักษะการอ่านคำ ภาษาไทย)	1	1	10	1.00
	2	2	10	1.00
	3	3	10	1.00
	4	4	10	1.00
	5	5	10	1.00
	6	6	15	1.00
	7	7	10	1.00
	8	8	10	1.00
2 (ทักษะการเขียน สะกดคำภาษาไทย)	1	1	10	1.00
	2	2	15	1.00
	3	3	10	1.00
	4	4	10	1.00
	5	5	10	1.00
	6	6	15	1.00
	7	7	10	1.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ
ของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ มีค่า 1.00 ทุกข้อ ถือได้ว่าเป็นข้อสอบที่วัดได้ตรงตามจุดประสงค์
การเรียนรู้ และมีความตรงตามเนื้อหาทุกฉบับ

**ตอนที่ 2 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน
และการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ตารางที่ 4.2 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	1	1	1	0.69	0.56	ใช้ได้
			2	0.75	0.47	ใช้ได้
			3	0.77	0.45	ใช้ได้
			4	0.63	0.57	ใช้ได้
			5	0.79	0.29	ใช้ได้
			6	0.58	0.41	ใช้ได้
			7	0.72	0.53	ใช้ได้
			8	0.69	0.51	ใช้ได้
			9	0.66	0.62	ใช้ได้
			10	0.61	0.33	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.2 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.58 ถึง 0.79
มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.62 ถือเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.3 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	2	2	1	0.72	0.56	ใช้ได้
			2	0.68	0.64	ใช้ได้
			3	0.75	0.50	ใช้ได้
			4	0.78	0.42	ใช้ได้
			5	0.52	0.72	ใช้ได้
			6	0.66	0.52	ใช้ได้
			7	0.55	0.74	ใช้ได้
			8	0.64	0.53	ใช้ได้
			9	0.58	0.57	ใช้ได้
			10	0.69	0.41	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.3 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.74 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.4 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	3	3	1	0.67	0.64	ใช้ได้
		3	2	0.73	0.52	ใช้ได้
		3	3	0.67	0.56	ใช้ได้
		3	4	0.63	0.62	ใช้ได้
		3	5	0.69	0.60	ใช้ได้
		3	6	0.77	0.45	ใช้ได้
		3	7	0.74	0.49	ใช้ได้
		3	8	0.76	0.44	ใช้ได้
		3	9	0.74	0.47	ใช้ได้
		3	10	0.70	0.55	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.63 ถึง 0.77 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.64 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.5 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	4	4	1	0.63	0.45	ใช้ได้
		4	2	0.63	0.49	ใช้ได้
		4	3	0.53	0.62	ใช้ได้
		4	4	0.77	0.43	ใช้ได้
		4	5	0.72	0.53	ใช้ได้
		4	6	0.74	0.45	ใช้ได้
		4	7	0.58	0.48	ใช้ได้
		4	8	0.75	0.36	ใช้ได้
		4	9	0.53	0.60	ใช้ได้
		4	10	0.78	0.37	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.5 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.53 ถึง 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.62 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.6 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	5	5	1	0.74	0.51	ใช้ได้
		5	2	0.59	0.58	ใช้ได้
		5	3	0.78	0.44	ใช้ได้
		5	4	0.60	0.65	ใช้ได้
		5	5	0.74	0.44	ใช้ได้
		5	6	0.77	0.31	ใช้ได้
		5	7	0.73	0.37	ใช้ได้
		5	8	0.67	0.56	ใช้ได้
		5	9	0.78	0.44	ใช้ได้
		5	10	0.70	0.55	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.6 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.59 ถึง 0.78
มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.65 ถือเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.7 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	6	6	1	0.74	0.44	ใช้ได้
		6	2	0.62	0.34	ใช้ได้
		6	3	0.73	0.36	ใช้ได้
		6	4	0.56	0.66	ใช้ได้
		6	5	0.77	0.38	ใช้ได้
		6	6	0.79	0.47	ใช้ได้
		6	7	0.65	0.40	ใช้ได้
		6	8	0.79	0.42	ใช้ได้
		6	9	0.77	0.45	ใช้ได้
		6	10	0.78	0.42	ใช้ได้
		6	11	0.62	0.60	ใช้ได้
		6	12	0.57	0.63	ใช้ได้
		6	13	0.67	0.58	ใช้ได้
		6	14	0.64	0.60	ใช้ได้
		6	15	0.73	0.48	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา มีข้อสอบจำนวน 15 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.56 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.34 ถึง 0.66 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.8 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	7	7	1	0.59	0.71	ใช้ได้
		7	2	0.77	0.44	ใช้ได้
		7	3	0.78	0.48	ใช้ได้
		7	4	0.73	0.55	ใช้ได้
		7	5	0.79	0.37	ใช้ได้
		7	6	0.77	0.41	ใช้ได้
		7	7	0.74	0.38	ใช้ได้
		7	8	0.67	0.55	ใช้ได้
		7	9	0.65	0.66	ใช้ได้
		7	10	0.76	0.49	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.8 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.59 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.71 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.9 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์
อักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
1	8	8	1	0.70	0.55	ใช้ได้
		8	2	0.62	0.67	ใช้ได้
		8	3	0.55	0.76	ใช้ได้
		8	4	0.53	0.63	ใช้ได้
		8	5	0.74	0.42	ใช้ได้
		8	6	0.59	0.74	ใช้ได้
		8	7	0.56	0.70	ใช้ได้
		8	8	0.70	0.38	ใช้ได้
		8	9	0.53	0.78	ใช้ได้
		8	10	0.56	0.86	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.9 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่า
ความยากตั้งแต่ 0.53 ถึง 0.74 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.86 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้ง
ฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.10 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 1 การเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	1	1	1	0.51	0.58	ใช้ได้
		1	2	0.64	0.53	ใช้ได้
		1	3	0.65	0.49	ใช้ได้
		1	4	0.55	0.36	ใช้ได้
		1	5	0.72	0.50	ใช้ได้
		1	6	0.69	0.58	ใช้ได้
		1	7	0.69	0.52	ใช้ได้
		1	8	0.66	0.57	ใช้ได้
		1	9	0.71	0.51	ใช้ได้
		1	10	0.58	0.56	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.10 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 1 การเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.51 ถึง 0.72 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.58 ถือเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.11 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 2 การเขียนคำที่ใช้ รร (ร หัน)
และคำที่มี ฤ ฎ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	2	2	1	0.56	0.74	ใช้ได้
			2	0.51	0.63	ใช้ได้
			3	0.57	0.49	ใช้ได้
			4	0.52	0.59	ใช้ได้
			5	0.56	0.76	ใช้ได้
			6	0.59	0.45	ใช้ได้
			7	0.63	0.58	ใช้ได้
			8	0.74	0.42	ใช้ได้
			9	0.77	0.29	ใช้ได้
			10	0.58	0.50	ใช้ได้
			11	0.78	0.34	ใช้ได้
			12	0.74	0.43	ใช้ได้
			13	0.76	0.44	ใช้ได้
			14	0.63	0.56	ใช้ได้
			15	0.79	0.42	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 2 การเขียนคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ มีข้อสอบจำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.51 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.76 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.12 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 3 การเขียนคำที่มีอักษรนำ

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	3	3	1	0.65	0.64	ใช้ได้
		3	2	0.73	0.52	ใช้ได้
		3	3	0.74	0.57	ใช้ได้
		3	4	0.72	0.56	ใช้ได้
		3	5	0.73	0.53	ใช้ได้
		3	6	0.69	0.63	ใช้ได้
		3	7	0.69	0.62	ใช้ได้
		3	8	0.63	0.62	ใช้ได้
		3	9	0.67	0.60	ใช้ได้
		3	10	0.65	0.67	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.12 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 3 การเขียนคำที่มีอักษรนำ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.63 ถึง 0.74 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.67 ถือเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.13 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 4 การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และ
ไม่ประวิสรรชนีย์

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	4	4	1	0.72	0.49	ใช้ได้
		4	2	0.79	0.40	ใช้ได้
		4	3	0.76	0.59	ใช้ได้
		4	4	0.76	0.43	ใช้ได้
		4	5	0.51	0.62	ใช้ได้
		4	6	0.52	0.48	ใช้ได้
		4	7	0.70	0.47	ใช้ได้
		4	8	0.69	0.51	ใช้ได้
		4	9	0.50	0.58	ใช้ได้
		4	10	0.70	0.53	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.13 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทย ตอนที่ 4 การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่า
ความยากตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.62 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้ง
ฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.14 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 5 การเขียนคำที่มีตัวการ์นต์

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	5	5	1	0.78	0.30	ใช้ได้
		5	2	0.69	0.53	ใช้ได้
		5	3	0.79	0.34	ใช้ได้
		5	4	0.73	0.52	ใช้ได้
		5	5	0.72	0.51	ใช้ได้
		5	6	0.74	0.35	ใช้ได้
		5	7	0.67	0.44	ใช้ได้
		5	8	0.70	0.49	ใช้ได้
		5	9	0.76	0.59	ใช้ได้
		5	10	0.78	0.35	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.14 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 5 การเขียนคำที่มีตัวการ์นต์ มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.67 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.59 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้งฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.15 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 6 การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงและ
ไม่ตรงตามมาตรา

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	6	6	1	0.70	0.48	ใช้ได้
		6	2	0.66	0.45	ใช้ได้
		6	3	0.57	0.42	ใช้ได้
		6	4	0.76	0.36	ใช้ได้
		6	5	0.66	0.58	ใช้ได้
		6	6	0.55	0.57	ใช้ได้
		6	7	0.60	0.49	ใช้ได้
		6	8	0.73	0.52	ใช้ได้
		6	9	0.51	0.51	ใช้ได้
		6	10	0.72	0.48	ใช้ได้
		6	11	0.68	0.55	ใช้ได้
		6	12	0.57	0.60	ใช้ได้
		6	13	0.77	0.28	ใช้ได้
		6	14	0.79	0.35	ใช้ได้
		6	15	0.78	0.36	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.15 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทย ตอนที่ 6 การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา มีข้อสอบจำนวน 15 ข้อ มีค่า
ความยากตั้งแต่ 0.51 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.60 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้ง
ฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตารางที่ 4.16 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ตอนที่ 7 การเขียนคำที่มีพยัญชนะและ
สระไม่ออกเสียง

ฉบับที่	ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	ข้อ	P	B	ความหมาย
2	7	7	1	0.79	0.40	ใช้ได้
		7	2	0.74	0.36	ใช้ได้
		7	3	0.72	0.51	ใช้ได้
		7	4	0.79	0.38	ใช้ได้
		7	5	0.77	0.34	ใช้ได้
		7	6	0.79	0.29	ใช้ได้
		7	7	0.76	0.35	ใช้ได้
		7	8	0.65	0.34	ใช้ได้
		7	9	0.62	0.37	ใช้ได้
		7	10	0.73	0.45	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.16 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทย ตอนที่ 7 การเขียนคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่า
ความยากตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.51 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้ทั้ง
ฉบับ มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ

ตอนที่ 3 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ

ตารางที่ 4.17 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่	ตอนที่	จำนวนข้อสอบ	P	B	r_{cc}
1 (ทักษะการอ่านคำ ภาษาไทย)	1	10	0.58 - 0.79	0.29 - 0.62	0.849
	2	10	0.52 - 0.78	0.41 - 0.74	0.908
	3	10	0.63 - 0.77	0.44 - 0.64	0.913
	4	10	0.53 - 0.78	0.36 - 0.62	0.854
	5	10	0.59 - 0.78	0.31 - 0.65	0.902
	6	15	0.56 - 0.79	0.34 - 0.66	0.923
	7	10	0.59 - 0.79	0.37 - 0.71	0.922
	8	10	0.53 - 0.74	0.38 - 0.86	0.909
รวม					0.897
2 (ทักษะการเขียน สะกดคำ ภาษาไทย)	1	10	0.51 - 0.72	0.36 - 0.58	0.837
	2	15	0.51 - 0.79	0.29 - 0.766	0.900
	3	10	0.63 - 0.74	0.52 - 0.67	0.906
	4	10	0.50 - 0.79	0.40 - 0.62	0.855
	5	10	0.67 - 0.79	0.30 - 0.59	0.867
	6	15	0.51 - 0.79	0.35 - 0.60	0.833
	7	10	0.62 - 0.79	0.29 - 0.51	0.851
รวม					0.864
รวมทั้งฉบับ					0.88

จากตารางที่ 4.17 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ ถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีค่าความยากรายข้ออยู่ระหว่าง 0.50-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.29-0.86 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ทั้ง 2 ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่	จำนวนข้อสอบ	คะแนนเกณฑ์	\bar{X}	SD	r_{cc}	S.E. _{meas.}
1 (ทักษะการอ่านคำ ภาษาไทย)	85	60 (ร้อยละ 70.58)	58.4	3.46	0.897	1.10
2 (ทักษะการเขียน สะกดคำภาษาไทย)	80	57 (ร้อยละ 71.21)	54.89	3.41	0.864	1.22

จากตารางที่ 4.18 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย จำนวน 85 ข้อ คะแนนจุดตัดที่ร้อยละ 70.58 ซึ่งผ่านเกณฑ์คะแนนจุดตัดและมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสม ($\bar{X}=58.4$) และฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำนวน 80 ข้อ คะแนนจุดตัดที่ร้อยละ 71.21 ซึ่งผ่านเกณฑ์คะแนนจุดตัดและมีค่าเฉลี่ยที่เหมาะสม ($\bar{X}=54.89$)

ส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านคำภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 1.22 และแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.10

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นในด้านความยาก อำนาจจำแนก ความตรงและความเที่ยงของแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอเนื้อหาเป็น 4 ตอน คือ สรุปการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

1.1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 **กลุ่มตัวอย่าง** ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 122 โรงเรียนนักเรียนจำนวน 2,639 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้จำนวน 30 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 623 คน

1.2.2 **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบเดิมคำ แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย จำนวน 125 ข้อ

แบ่งเป็น 8 ตอน และฉบับที่ 2 แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 115 ข้อ แบ่งเป็น 7 ตอน เพื่อใช้สำรวจคำตอบผิดของนักเรียนแล้วนำมาเป็นตัวลวงของแบบทดสอบวินิจฉัย

ชุดที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นข้อสอบปรนัย แบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องในทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย จำนวน 85 ข้อ แบ่งเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	10 ข้อ
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฤา	10 ข้อ
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	10 ข้อ
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	10 ข้อ
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	10 ข้อ
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	15 ข้อ
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	10 ข้อ
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ	10 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ	10 ข้อ
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฤา	15 ข้อ
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ	10 ข้อ
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	10 ข้อ
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์	10 ข้อ
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	15 ข้อ
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระ	10 ข้อ

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบ พบว่า ได้ค่าความตรง (IOC) มีค่ามากกว่า 0.50 ทุกข้อ ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88 ได้ค่าความยากระหว่าง 0.51-0.79 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.29-0.86

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ขอความอนุเคราะห์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทำหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยไปทดลองใช้และหาคุณภาพกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวันและเวลาในการสอบ
- 3) วางแผนในการทดสอบไว้ล่วงหน้า เช่น จัดกรรมการคุมสอบซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนในการทดสอบและวิธีการสอบต่อกรรมการคุมสอบ
- 4) ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนทราบถึงจุดประสงค์และประโยชน์ของการทดสอบในครั้งนี้
- 5) นำแบบทดสอบไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - (1) วันที่ 5-12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 144 คน เพื่อศึกษาความเหมาะสมของแบบทดสอบ
 - (2) วันที่ 26-30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 170 คน เพื่อสำรวจคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบผิดและข้อบกพร่อง
 - (3) วันที่ 7-14 เดือน มกราคม พ.ศ. 2556 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 137 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ
 - (4) วันที่ 22-31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2556 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 172 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบและปรับปรุงให้เหมาะสม

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความตรง ความเที่ยง ความยาก และอำนาจจำแนก

2. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

2.1 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มี 2 ฉบับ ได้แก่

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย แบ่งเป็น 8 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) บรร บันและคำที่มี ฤ ฎ ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง และตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์ อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย แบ่งเป็น 7 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำคำที่มีอักษรนำ ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา และตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระ

2.2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีคุณภาพตามเกณฑ์ ดังนี้

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย แบ่งเป็น 8 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.58-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.29-0.62 ค่าความเที่ยง 0.849

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.52-0.78 ค่าอำนาจจำแนก 0.41-0.74 ค่าความเที่ยง 0.908

ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.63-0.77 ค่าอำนาจจำแนก 0.44-0.64 ค่าความเที่ยง 0.913

ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.53-0.78 ค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.62 ค่าความเที่ยง 0.854

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.59-0.78 ค่าอำนาจจำแนก 0.31-0.65 ค่าความเที่ยง 0.902

ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 15 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.56-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.34-0.66 ค่าความเที่ยง 0.923

ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.59-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.37-0.71 ค่าความเที่ยง 0.922

ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.53-0.74 ค่าอำนาจจำแนก 0.38-0.86 ค่าความเที่ยง 0.909

รวมค่าความเที่ยงทั้งฉบับของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย เท่ากับ 0.897

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.51-0.72 ค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.58 ค่าความเที่ยง 0.837

ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.51-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.29-0.76 ค่าความเที่ยง 0.900

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.63-0.74 ค่าอำนาจจำแนก 0.52-0.67 ค่าความเที่ยง 0.906

ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.50-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.40-0.62 ค่าความเที่ยง 0.855

ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.67-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.30-0.59 ค่าความเที่ยง 0.867

ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 15 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.51-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.35-0.60 ค่าความเที่ยง 0.833

ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ค่าความยาก 0.62-0.79 ค่าอำนาจจำแนก 0.29-0.51 ค่าความเที่ยง 0.851

รวมค่าความเที่ยงทั้งฉบับของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย เท่ากับ 0.864 และค่าความเที่ยงทั้ง 2 ฉบับ เท่ากับ 0.88

3. อภิปรายผล

3.1 ด้านความตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบ

จากผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบแต่ละฉบับเป็นรายข้อ ในแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยทั้ง 2 ฉบับ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ มีค่า 1.00 ทุกข้อ แสดงว่าข้อสอบทุกข้อ ในแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยที่วัดทักษะเฉพาะอย่างของการเรียนวิชาต่างๆ โดยครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียน ทั้งนี้ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร และเอกสารเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย วิเคราะห์เนื้อหา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วแบ่งเนื้อหาเป็นองค์ประกอบย่อยๆ เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด จากนั้นเขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับสุเทพ สันติวรานนท์ (2533, น. 67-73) ที่ได้สรุปการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่า ผู้วิจัยต้องกำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย วิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นและเนื้อหาวิชาอย่างละเอียด แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาเรื่องย่อยๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหานั้น เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น และบุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 37) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่า ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ ศึกษาทฤษฎี วิธีการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย และวิธีการเขียนข้อสอบ วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมาย

ของหลักสูตรและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วกำหนดจุดประสงค์หรือทักษะย่อยและแบบทดสอบย่อยที่จะสอบเพื่อวินิจฉัย นอกจากนี้บราวน์ (Brown, 1970, p. 303) ได้เสนอแนะว่าการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยควรแบ่งทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ ให้ชัดเจน แบ่งเป็นแบบทดสอบย่อยๆ หลายฉบับและสร้างให้แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับสามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะนั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียว สอดคล้องกับพร้อมพรรณ อุคมสิน (2544, น. 93) ที่กล่าวว่า เนื้อหาในแบบทดสอบวินิจฉัยต้องออกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และใช้วัดทักษะย่อยๆ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นแบบทดสอบฉบับย่อยๆ หลายฉบับ และแยกทดสอบให้ทักษะเฉพาะที่แตกต่างกัน เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์และหาคำตอบจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ทำให้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยทั้ง 2 ฉบับ สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งสอดคล้องกับ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2554, น. 32) รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, น. 29) นิตยา สำราญพันธ์ (2553, น. 30) วิดา ซ่อนขำ (2551, น. 22) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ มีข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและข้อสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ในแต่ละทักษะย่อย

3.2 ด้านความยากของข้อสอบ

จากการทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และวิเคราะห์ค่าความยากของข้อสอบรายข้อทั้ง 2 ฉบับ พบว่า ข้อสอบมีความยากอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า

3.2.1 แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย มีทั้งหมด 8 ตอน มีค่าความยากของข้อสอบ ดังนี้ ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ มีค่าความยาก 0.58-0.79 ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน)บรร บัน และคำที่มี ฤ ฎ ฏ มีค่าความยาก 0.52-0.78 ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ มีค่าความยาก 0.63-0.77 ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ มีค่าความยาก 0.53-0.78 ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวกรันต์ มีค่าความยาก 0.59-0.78 ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรามีค่าความยาก 0.56-0.79 ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง มีค่าความยาก 0.59-0.79 และตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ มีค่าความยาก 0.53-0.74 เมื่อพิจารณาค่าความยากของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำทั้งฉบับ พบว่า ข้อสอบส่วนใหญ่มีค่าความยากอยู่ในระดับค่อนข้างง่าย เป็นไปตามลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยที่ ซิงห์ (Singha, 1974, น. 20-205) ได้อธิบายไว้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยต้องเป็นคำถามที่ค่อนข้างง่าย สอดคล้องกับพร้อมพรรณ อุคมสิน (2544, น. 93) ได้สรุปลักษณะแบบทดสอบวินิจฉัยว่า ต้องเป็นข้อสอบที่

ค่อนข้างง่าย มีจำนวนข้อสอบมากเพียงพอกับที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคล แต่มีข้อสอบบางข้อของแต่ละตอน มีค่าความยากอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา ข้อที่ 4 และ 12 มีค่าความยาก 0.56 และ 0.57 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะคำที่ใช้ในข้อสอบเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่ง อำไพ สุจริตกุล (อ้างถึงในสรสิริ วรวรรณ, 2539, น. 44) ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านคำภาษาไทย ว่าเด็กไทยมีปัญหาการอ่านคำผิดหรือออกเสียงคำไม่ถูกต้อง เช่น คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น ฟิช เมฆ และคำที่ใช้อักษรต่ำ และอักษรสูง ที่มีวรรณยุกต์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ ปดิฐพร (อ้างถึงในกิตติกันต์ สารมาคม, 2546, น. 31 -32) พบความบกพร่องในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านการจำแนกเสียง ได้แก่ การใช้เสียงสระผิด การใช้เสียงตัวสะกดคำผิด การใช้เสียงวรรณยุกต์ผิด จากสาเหตุและปัญหาการอ่านดังกล่าวส่งผลให้ข้อสอบบางข้อมีค่าความยากอยู่ในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้งฉบับ มีค่าความยากตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีค่าความยากใกล้เคียงกับแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านที่มีผู้วิจัยสร้างไว้ เช่น รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, น. 71) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทย มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .50-.79 กิตติกันต์ สารมาคม (2546, น. 70-75) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ชุดนี้ มีค่าความยากตั้งแต่ .22-.80 สาริย์ เจริญจิต (2546, น. 103) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .50-.88 และ ไพโรประนอม ประดับเพชร (2554, น. 65) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านความสำคัญภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .39-.70

3.2.2 แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีทั้งหมด 7 ตอน มีค่าความยากของข้อสอบ ดังนี้ ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ มีค่าความยาก 0.51-0.72 ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ ฌ มีค่าความยาก 0.51-0.79 ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำคำที่มีอักษรนำ มีค่าความยาก 0.63-0.74 ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ มีค่าความยาก 0.50-0.79 ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ มีค่าความยาก 0.67-0.79 ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา มีค่าความยาก 0.51-0.79 และตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะและ

สระ มีค่าความยาก 0.62-0.79 เมื่อพิจารณา ค่าความยากของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยทั้งฉบับ พบว่า ข้อสอบส่วนใหญ่มีค่าความยากอยู่ในระดับค่อนข้างง่าย เป็นไปตามลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย เป็นข้อสอบค่อนข้างง่ายและมีจำนวนมากข้อ เพื่อใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุข้อบกพร่องทางการเรียน สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2539, น. 11-12) ที่กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบย่อยๆ หลายฉบับ แต่ละฉบับย่อยวัดทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะแตกต่างกัน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญๆ ต้องมีข้อสอบมากเพียงพอที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างเชื่อมั่นและเป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2554, น. 32) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อสอบในแต่ละส่วนหรือในฉบับย่อยมีจำนวนข้อมากพอที่จะวัดความสามารถหรือทักษะย่อยได้ด้วยความมั่นใจมีเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำไว้สำหรับเทียบ เพื่ออธิบายถึงความบกพร่องแต่ละความสามารถและทักษะ แต่ในแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทยฉบับนี้มีข้อสอบบางส่วนมีค่าความยากอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ตอนที่ 2 การเขียนคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ ฏ ข้อ 1-6 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.51-0.59 ตอนที่ 6 การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา ข้อที่ 3, 6, 9 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.51-0.57 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คำที่ใช้ในข้อสอบเป็นคำที่มักเขียนผิด เกิดจากข้อบกพร่องและปัญหาในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยวรรณิ โสมประยูร (2539, น. 586-587) ได้กล่าวถึงลักษณะและรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิดว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะเขียนผิดที่ตัวสะกด เขียนผิดที่อักษรควบกล้ำ เขียนผิดที่อักษรนำ สอดคล้องกับสาคร บุญเลิศ (2538, น. 128-130) ได้ศึกษาและพิจารณาถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด มีหลายสาเหตุ เช่น เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ในการเขียน เช่น ไม่รู้หลักการประวิสรรชนีย์หรือไม่ประวิสรรชนีย์ การใช้ ใ- ใ- และการใช้ บรร-บัน เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีค่าความยากตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยท่านอื่นสร้างไว้ เช่น กาญจนา ทนนไชย (2549, น. 67) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.75-0.96 บัวเรียว เม็ดจันทิก (2552, น. 68) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดนี้มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.34-0.80 รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, น. 69) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนภาษาไทย มีค่าความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .50-79

3.3 ด้านอำนาจจำแนกของข้อสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยทั้ง 2 ฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.29-0.86 ซึ่งถือว่าค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ สอดคล้องกับสมนึก ภัททิยธนี (2553, น. 151-152) กล่าวไว้ถึงคุณสมบัติของค่าอำนาจจำแนกที่ดีมีค่าระหว่าง 0.20-1.00 สามารถจำแนกความสามารถเด็กเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อนหรือกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และไพโรประนอม ประดับเพชร (2554, น. 58) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาสาเหตุข้อบกพร่องในการเรียน จุดบกพร่อง ปัญหาต่าง หรืออุปสรรคที่เป็นจุดเด่น-จุดด้อยของผู้เรียนในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน ในแต่ละวิชา สามารถจำแนกเด็กเก่ง เด็กอ่อนในโรงเรียนที่มีพื้นที่ความรู้ใกล้เคียงกัน ทั้งด้านการอ่าน การเขียน และจำนวน หรือใช้เมื่อต้องการจัดสอนซ่อมเสริม แบบทดสอบที่ใช้หลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้ตรงจุดยิ่งขึ้น ทั้งนี้ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยทั้ง 2 ฉบับ ได้มีการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียน แล้วนำผลการตอบผิดมาสร้างเป็นตัวเลือกในแบบทดสอบวินิจฉัย ทำให้แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 2 ฉบับสามารถจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน ได้ชัดเจน สอดคล้องกับสุเทพ สันติวารานนท์ (2533, น. 67-73) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า ต้องเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในข้อสอบจะกำหนดให้นักเรียนหาคำตอบและสาเหตุการเลือกตอบ ซึ่งในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสำรวจหาสาเหตุของการเลือกตอบ วิเคราะห์หาคำตอบ และสาเหตุของการไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิเคราะห์มากำหนดสร้างตัวเลือกของแบบทดสอบวินิจฉัยต่อไป ศิริเดช สุชีวะ (2550, น. 259-260) กล่าวไว้ว่า สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต้องศึกษาและรวบรวมสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนในเนื้อหาย่อยๆ เหล่านั้น เพื่อนำมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบ ดังนั้นแบบทดสอบควรมีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดด้อยของนักเรียนได้ เมื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีค่าสอดคล้องกับรัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, น. 69) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .25-.63 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .26-.68 กิติกานต์ สารมาคม (2546, น. 70-75) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21-.72 และ บัวเรียว เม็ดจันทิก (2552, น. 69) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียน

สะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.21-0.78

3.4 ด้านความเที่ยงของข้อสอบ

จากการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย พบว่า แบบทดสอบทุกตอนมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.833-0.923 ถือว่ามีค่าความเที่ยงค่อนข้างสูง แสดงว่าแบบทดสอบทุกตอนในแต่ละฉบับมีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ทั้ง 2 ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยเป็นผู้พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวนข้อสอบมีจำนวนมากข้อเพียงพอเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ส่งผลให้นักเรียนที่มีข้อบกพร่องทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย มีโอกาสตอบผิดพลาดในการทำแบบทดสอบมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับรัชนิกุล ภิญ โยธยานุวัฒน์ (2554, น. 32) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยจะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อยๆ (subtests) ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่วัดในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยจะมีการวิเคราะห์คะแนนในแต่ละส่วนของแบบทดสอบย่อย ซึ่งจำนวนข้อสอบในแต่ละส่วน หรือในฉบับย่อยมีจำนวนข้อมากพอที่จะวัดความสามารถหรือทักษะย่อยได้ด้วยความมั่นใจ บุญชม ศรีสะอาด (2533, น. 9-11) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีจำนวนข้อสอบหลายๆ ข้อที่วัดมโนภาพหรือทักษะเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เพิ่มโอกาสการทำให้ผิดให้มากขึ้น จะช่วยให้จำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้นั้นๆ ได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 2 ฉบับ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คำตอบที่นักเรียนตอบผิดจากแบบทดสอบสำรวจ เพื่อหาข้อบกพร่องของนักเรียน แบบทดสอบวินิจฉัยจึงสามารถแยกนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนได้ สอดคล้องกับพร้อมพรรณ อุดมสิน (2544, น. 93) ได้สรุปไว้ว่า แบบทดสอบที่ประกอบด้วยข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียน ซึ่งข้อสอบแต่ละข้อต้องตอบสนองสภาพการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยสามารถแสดงให้เห็นกระบวนการคิดของผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนและวิเคราะห์สาเหตุได้ ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่สร้างขึ้นนี้มีค่าความเที่ยงใกล้เคียงกับผู้ที่เคยสร้างไว้ คือ ลาร์ราบี (Larrabee. อ้างถึงในกิตติกันต์ สารมาคม, 2546, น. 42-43) ได้ทำ การศึกษาเรื่องการสร้างและประเมินผลแบบสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเที่ยงของแบบทดสอบในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .679-.855 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .724-.875 และเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .769-.896 ไพโรประนอม ประดับเพชร (2554, น. 66) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านความสำคัญภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย

มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .90-.92 สารีย์ เจริญจิต (2546, น. 101) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจ มีค่าความความเที่ยงตั้งแต่ .70-.94

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

4.1.1 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรนำแบบทดสอบวินิจฉัยไปใช้ทดสอบ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย และนำผลการวินิจฉัยเป็นข้อมูลในการสอนซ่อมเสริมต่อไป

4.1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควรนำแบบทดสอบวินิจฉัยไปเผยแพร่ให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปใช้เป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียน

4.1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรนำผลการวินิจฉัยไปเป็นข้อมูลในการพัฒนา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4.1.4 การดำเนินการทดสอบสามารถดำเนินการทดสอบครั้งละ 1 ตอนตามเนื้อหาสาระ ที่ต้องการค้นหาข้อบกพร่องในเรื่องนั้นๆ และควรดำเนินการสอบตามคู่มือการสอบอย่างเคร่งครัด และให้นักเรียนทำแบบทดสอบให้เต็มความสามารถ เต็มเวลา ไม่ควรรีบเร่งเพราะอาจจะทำให้ผลการทดสอบคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงหรือทำให้การวินิจฉัยไม่ตรงกับความบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียน

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

4.2.1 ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุง แก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสอนซ่อมเสริม

4.2.2 ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยในกลุ่มสาระ เนื้อหา และระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4.2.3 ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการอ่านจับใจความสำคัญ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2539). *แนวทางการสร้างแบบทดสอบวินิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*.
กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). *การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). *จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อการขับเคลื่อนหลักสูตรการจัดการ
เรียนรู้ การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กันดา สุขกระจ่าง. (2550). *การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กาญจนา ทนชัย. (2549). *การสร้างแบบทดสอบวินิจัยข้อบ่งชี้การเขียนสะกดคำ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- กำชัย ทองหล่อ. (2540). *หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- กิติกานต์ สารมาคม. (2546). *การพัฒนาแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มหาสารคาม เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2545). *เทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจัย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
คณะศึกษาศาสตร์, อุดลำเนา.
- จามรี ชีรตกุลพิศาล. (2550). *ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (จุดสาร)*. *โต๊ะข่าว
แพทยศาสตร์ศึกษา*. ขอนแก่น: ฝ่ายแพทยศาสตร์ศึกษา คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โชติ เพชรชื่น. (2544). *แบบทดสอบวินิจัย*. *สารานุกรมศึกษาศาสตร์*, 23, 7-11.

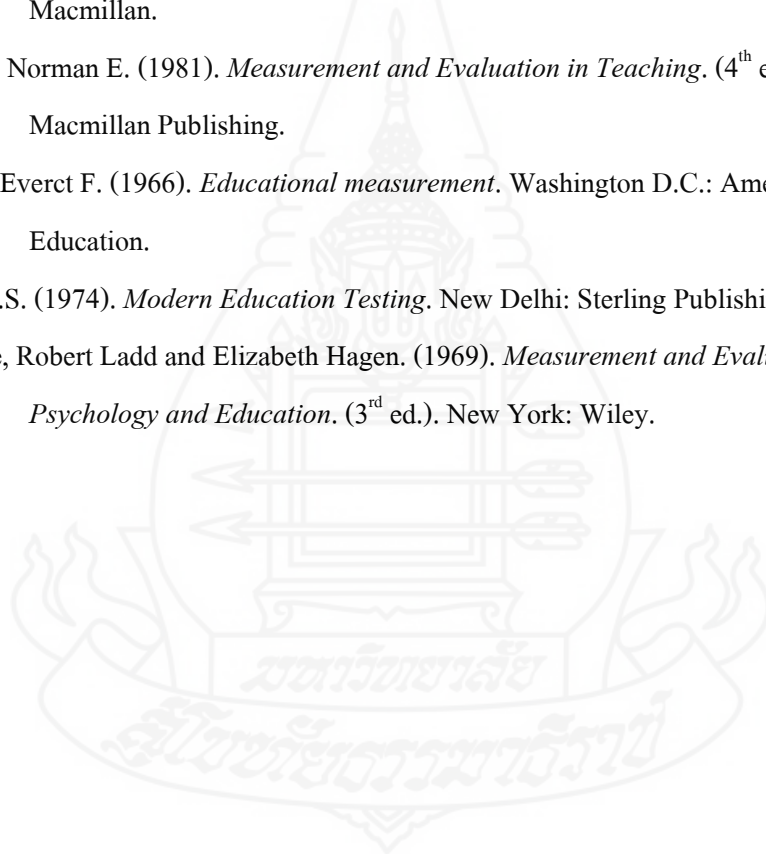
- ดวงพร เพชรดอน. (2545). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี ทดแทนคุณ. (2549). ภาษาไทย 1. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม. (2547). แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียน. วารสารมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2(1), 67-84.
- นิตยา ตำราญพันธ์. (2553). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.
- บันลือ พฤษะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บัวเรียว เม็ดจันทิก. (2552). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2533). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). การวิจัยทางการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และนवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม. (2545). แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ใน ประมวลสาระของชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา. (หน่วยที่ 5) นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- ประนอม แยมฉาย. (2550). การศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนผังกราฟกับการสอนตามปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- ประภัสสร ปันสวน. (2547). การจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- พร้อมพรรณ อุดมลิน. (2544). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์.
(พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมสิริ ชัยจิตบริบูรณ์. (2538). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- พิมสิริ บุญมาก. (2554). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์.
- ไพโรจน์อม ประดับเพชร. (2554). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความ
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.
- ยานี สังข์ศรีอินทร์. (2550). การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัย เรื่องระบบเลขฐาน วิชาคณิตศาสตร์
สำหรับคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตในภาคใต้. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2553). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์.
(พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2554). การสร้างเครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย. ใน *ประมวลสาระชุด
วิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา*. (หน่วยที่ 6). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาศึกษาศาสตร์.
- รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม. (2551). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียน
ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุรินทร์
เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.

- ลัดดาวัลย์ อัมจักร. (2554). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจการอ่านภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วรรณท์ อักษรพงศ์. (2534). *ภาษาไทย 4*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา 2. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย*. (หน่วยที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาศึกษาศาสตร์.
- _____. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิดา ช่อนจำ. (2551). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรีจันทร์ วิชาติรง. (2542). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2550). การวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็งของผู้เรียน. ใน *หนังสือชุดปฏิรูปการศึกษา “การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่”*. บรรณาธิการโดย สุวิมล ว่องวานิช. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2554). *เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้่าง่ายนิดเดียว*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: นวสาน์การพิมพ์.
- ศุภวรรณ มองเพชร .(2547). *ภาษาไทยเพื่ออาชีพ 1*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.
- สนิท ตั้งทวี. (2539). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส พรินต์ติ้งเฮาส์.
- สมนึก กัททิษณี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สรสิริ วรรณรณ, หม่อมหลวง. (2539). *ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนระดับ 1 และ 2 โครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมแก่เด็กไทยในสหรัฐอเมริกา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวรรค์ ผึ้งบรรหาร. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลดงเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- สาคร บุญเลิศ. (2538). *ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนามาตรฐานตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- สารีย์ เจริญจิต. (2546). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. (2554). *ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา*. ประจวบคีรีขันธ์: ม.ป.ท. อัดสำเนา.
- ลำดี รักสุทธิ. (2553). *สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้เขียนคล่อง และเขียนเป็น*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. (2544). *หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุเทพ สันติวารานนท์. (2533). *แบบทดสอบวินิจฉัยและแนวทางในการสร้าง*. *วารสารศึกษาศาสตร์*, (6), 67-73.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2541). *การวัดและประเมินผลการอ่าน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์.
- สุนันทา วามะเกตุ. (2552). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สุปราณี ดาราฉาย. (2539). *สอนนักเรียนให้สะกดถูก*. ใน *จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์.
- เสนอ ภริมจิตรผ่อง. (2547). *การพัฒนาแบบทดสอบในการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี คณะครุศาสตร์.
- หทัยรัตน์ ราพิงจิตต์. (2553). *การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทพีทาโกรัส สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546). *ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: เป็นพับลิชชิง.

- Adams, Georgia S. and Theodore L. Torgerson.(1964). *Measurement and Evaluation in Education on Psychology and guidance*. New York: Rinehart and Winston.
- Ahamann' Stanley J and Marvin D.Glock. (1967). *Evaluation Growth Principle of Tests and Measurement*. (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, Benjamin S. (1971). *Hand Book on Formation and Summative Evaluation of Student Learning*. New York: McGraw-Hill.
- Brown, Frederick G. (1970). *Principle Educational and Psychological Testing*. Hindale: the Dryden Press.
- Bush, C.L. and Huebner, M.H. (1970). *Strategies for Reading in the Elementary School*. London: Macmillan.
- Gronlund, Norman E. (1981). *Measurement and Evaluation in Teaching*. (4th ed.). New York: Macmillan Publishing.
- Lindquist Everet F. (1966). *Educational measurement*. Washington D.C.: American Council on Education.
- Singha, H.S. (1974). *Modern Education Testing*. New Delhi: Sterling Publishing.
- Thorndike, Robert Ladd and Elizabeth Hagen. (1969). *Measurement and Evaluation in Psychology and Education*. (3rd ed.). New York: Wiley.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศช 0522.16 /พิเศษ

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

2 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวนันทรัตน์ มีล้วน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ระดับหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนท่านด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี พรหมมาพันธุ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 081-1906323

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นางอภิวันท์ พิณทอง

สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก การบริหารการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
ความชำนาญ	เป็นศึกษานิเทศก์รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นระยะเวลา 18 ปี

2. ชื่อ นางศรีสมร แป้งหอม

สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก การบริหารการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
ความชำนาญ	เป็นศึกษานิเทศก์รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นระยะเวลา 26 ปี

3. ชื่อ นางสุนทรี พวงเดช

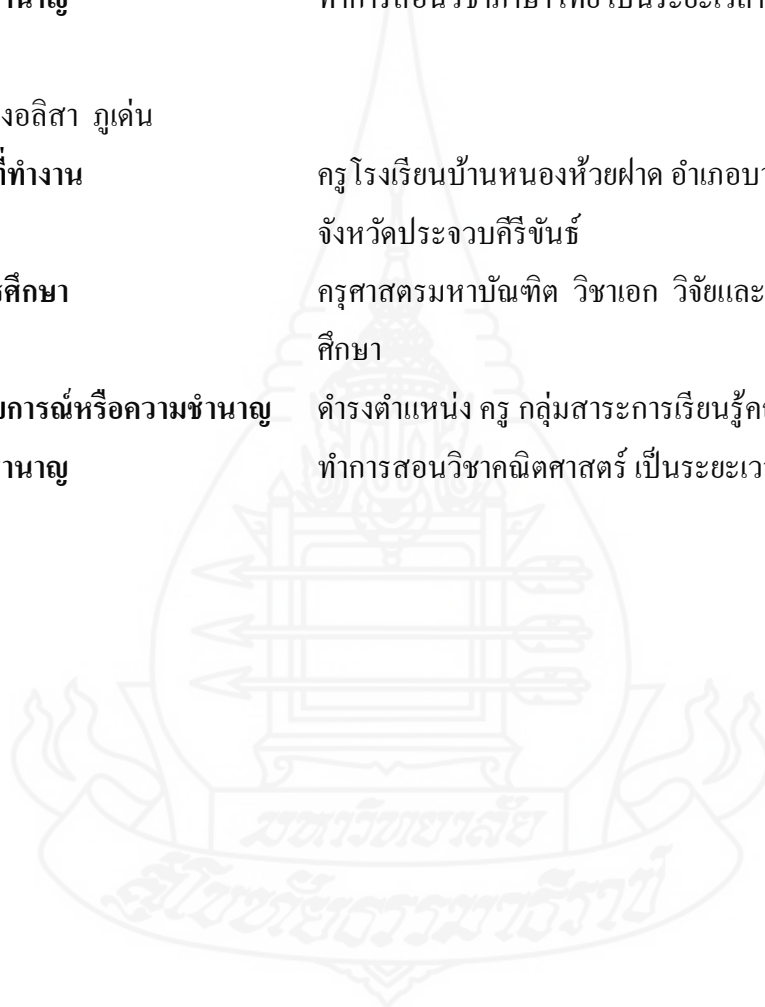
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านทุ่งกะโตน อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ความชำนาญ	ทำการสอนวิชาภาษาไทย เป็นระยะเวลา 26 ปี

4. ชื่อ นางอุไร รุ่งเรือง

สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว อำเภอบางสะพาน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ดำรงตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
ความชำนาญ	ทำการสอนวิชาภาษาไทย เป็นระยะเวลา 26 ปี

5. ชื่อ นางอลิสสา ภูเด่น

สถานที่ทำงาน	ครู โรงเรียนบ้านหนองห้วยฝาด อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก วิจัยและประเมินผลทางการ ศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ดำรงตำแหน่ง ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
ความชำนาญ	ทำการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นระยะเวลา 10 ปี

ภาคผนวก ข

- คู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำนวน 2 ฉบับ

**คู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

แบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้ เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุ ความบกพร่องในทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยจำนวน 2 ฉบับ คือ

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โครงสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 85 ข้อ แบ่งเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	จำนวน 15 ข้อ
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ	จำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	จำนวน 15 ข้อ
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	จำนวน 15 ข้อ
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย

เป็นแบบทดสอบที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ทดสอบความรู้ของนักเรียน เพื่อตรวจสอบค้นหาจุดบกพร่องในทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ว่ายังมีข้อบกพร่องในเรื่องใดบ้าง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน ดังนั้นในการทดสอบจึงไม่มุ่งสนใจคะแนนรวมทั้ง 2 ฉบับ แต่สนใจคะแนนของนักเรียนแต่ละคนว่าผ่านในแต่ละฉบับย่อยหรือไม่ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้มากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเกณฑ์ในแต่ละตอนของแต่ละฉบับ แสดงว่านักเรียนไม่มีความบกพร่องในทักษะนั้นๆ ถ้านักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ แสดงว่านักเรียนมีความบกพร่องในทักษะนั้น คำตอบที่นักเรียนตอบจะได้รับการวิเคราะห์ถึงจุดบกพร่องและสาเหตุของจุดบกพร่องนั้น

การพัฒนาแบบทดสอบวินิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 623 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยขั้นแรก ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจจุดบกพร่องทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบเติมคำ จำนวน 2 ฉบับ นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดลองครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน เพื่อศึกษารูปแบบของแบบทดสอบ ความชัดเจนของภาษา และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ แล้วนำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงให้เหมาะสม นำไปทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 170 คน เพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิด นำมาเป็นตัวลงใน การสร้างแบบทดสอบวินิจัย จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านภาษาไทย จำนวน 85 ข้อ แบ่งเป็น 8 ตอน และฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 7 ตอน นำไปทดสอบ 2 ครั้ง คือ ทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน และทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจัยที่สร้างขึ้น เพื่อหาค่าเกี่ยวกับค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และวิเคราะห์จุดบกพร่องจากการเลือกคำตอบผิดของนักเรียน

คุณภาพของแบบทดสอบ

จากผลการสร้างแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สรุปคุณภาพของแบบทดสอบวินิจัยได้ดังนี้

1. ค่าความตรงเชิงเนื้อหา จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่าแบบทดสอบวินิจัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีความสอดคล้องกันระหว่างทักษะการอ่าน คำภาษาไทยและการเขียนสะกดคำภาษาไทยกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และมีความสอดคล้องกัน

ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด แสดงว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหาจริงและมีความตรงตามเนื้อหาทุกข้อ

2. ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังตารางภาคผนวกที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางภาคผนวกที่ 1 คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่	ตอนที่	คุณภาพของแบบทดสอบ				
		p	B	\bar{X}	S.D.	r_{cc}
ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำ ภาษาไทย	ตอนที่ 1	0.58 - 0.79	0.29 - 0.62	6.90	2.98	0.849
	ตอนที่ 2	0.52 - 0.78	0.41 - 0.74	6.56	3.47	0.908
	ตอนที่ 3	0.63 - 0.77	0.44 - 0.64	7.11	3.39	0.913
	ตอนที่ 4	0.53 - 0.78	0.36 - 0.62	6.70	3.02	0.854
	ตอนที่ 5	0.59 - 0.78	0.31 - 0.65	7.20	3.23	0.902
	ตอนที่ 6	0.56 - 0.79	0.34 - 0.66	10.52	4.69	0.923
	ตอนที่ 7	0.59 - 0.79	0.37 - 0.71	7.32	3.35	0.922
	ตอนที่ 8	0.53 - 0.74	0.38 - 0.86	6.09	3.58	0.90
รวม						0.897
ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ตอนที่ 1	0.51 - 0.72	0.36 - 0.58	6.39	3.03	0.837
	ตอนที่ 2	0.51 - 0.79	0.29 - 0.76	9.79	4.50	0.900
	ตอนที่ 3	0.63 - 0.74	0.52 - 0.67	6.90	3.40	0.906
	ตอนที่ 4	0.50 - 0.79	0.40 - 0.62	6.55	3.06	0.855
	ตอนที่ 5	0.67 - 0.79	0.30 - 0.59	7.46	2.91	0.867
	ตอนที่ 6	0.51 - 0.79	0.35 - 0.60	10.15	4.23	0.833
	ตอนที่ 7	0.62 - 0.79	0.29 - 0.51	7.65	2.74	0.851
รวม						0.864
รวมทั้งฉบับ						0.88

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ไม่สนใจผลสัมฤทธิ์ แต่สนใจความรอบรู้จุดบกพร่องในเนื้อหาและสาเหตุของข้อบกพร่อง จึงเป็นแบบทดสอบที่ยอมให้นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบได้ไม่จำกัด เพื่อให้นักเรียนได้ทำข้อสอบอย่างเต็มความสามารถ ทำข้อสอบได้ครบทุกข้อ และไม่เดาคำตอบ ซึ่งเป็นประโยชน์ ทำให้สามารถวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงที่สุด แต่มีข้อจำกัดบางประการคือ แบบทดสอบบางฉบับมีข้อสอบมากข้อ ถ้าไม่มีการกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ อาจทำให้การดำเนินการสอบใช้เวลาเกินไป ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบอาจใช้เวลาตามที่ผู้วิจัยได้ทดลองจับเวลาในการทำแบบทดสอบแต่ละฉบับก็ได้ หรืออาจยืดหยุ่นให้มากขึ้นหรือน้อยลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางภาคผนวกที่ 2 เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบฉบับที่	คำชี้แจง (นาที)	เวลาในการทำ แบบทดสอบ (นาที)
ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย	10	
ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ		10
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ		10
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ		10
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์		10
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์		10
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา		15
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง		10
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ		15
รวม	10	90
ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย	10	
ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ		10
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ		15
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ		10
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์		10

ตารางภาคผนวกที่ 2 เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทย (ต่อ)

แบบทดสอบฉบับที่	คำชี้แจง (นาที)	เวลาในการทำ แบบทดสอบ (นาที)
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์ตูน		10
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา		15
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง		10
รวม	10	80

วิธีดำเนินการสอบ

1. การเตรียมตัวก่อนทดสอบ

1.1 เตรียมแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้ครบกับจำนวนนักเรียนที่จะทำการทดสอบแต่ละครั้ง และสำรองแบบทดสอบ กระดาษคำตอบไว้สำหรับในกรณีข้อสอบไม่สมบูรณ์ เช่น เกิดการชำรุดหรือพิมพ์ไม่ชัดเจน

1.2 ผู้ดำเนินการสอบจะต้องอ่านหรือศึกษาคำชี้แจง วิธีทำแบบทดสอบไว้ล่วงหน้าให้เข้าใจ เพื่อที่จะสามารถดำเนินการทดสอบได้ถูกต้องและเรียบร้อย

2. วิธีดำเนินการขณะสอบ

2.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของการทำแบบทดสอบ

2.2 แจกกระดาษคำตอบให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนเขียนรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียน ได้แก่ ชื่อ – สกุล ชั้น โรงเรียน เป็นต้น

2.3 แจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน ครูอธิบายวิธีทำแบบทดสอบพร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงซึ่งอยู่ด้านหลังของแบบทดสอบ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบดีแล้วผู้ดำเนินการทดสอบจึงบอกให้นักเรียนทำข้อสอบได้ และเริ่มจับเวลาทันที

2.4 ในระหว่างดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบควรพยายามสอดส่องและควบคุมอย่าให้นักเรียนมีโอกาสได้คัดลอกหรือปรึกษากัน

2.5 ผู้ดำเนินการทดสอบแจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนสามารถใช้เวลาในการทดสอบได้ไม่จำกัดแต่ไม่ควรเกินเวลาที่ได้กำหนดไว้โดยประมาณตามที่ระบุในแบบทดสอบแต่ละตอน ควรเตือนนักเรียนเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งของเวลาในการทดสอบทั้งหมด เพื่อเป็น

การกระตุ้นให้นักเรียนทำข้อสอบอย่างตั้งใจ และเตือนอีกครั้งหนึ่งก่อนหมดเวลาประมาณ 5 นาที เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจทานรายละเอียดต่างๆ ในการทำแบบทดสอบ

2.6 เมื่อนักเรียนคนใดทำแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ให้นำแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบส่งยังผู้ดำเนินการทดสอบ แล้วออกไปนอกห้องสอบ เพื่อจะได้ไม่รบกวนนักเรียนที่ยังทำแบบทดสอบไม่เสร็จ

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลาสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรให้นักเรียนทุกคนหยุดทำข้อสอบ พร้อมทั้งให้นำแบบทดสอบและกระดาษคำตอบส่งผู้ดำเนินการสอบให้เรียบร้อย

วิธีการตรวจให้คะแนน

1. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคนมาตรวจให้คะแนน โดยถ้านักเรียนตอบถูก ให้ 1 คะแนน แต่ถ้านักเรียนตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ ให้ 0 คะแนน

2. รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ทำข้อสอบถูก และพิจารณาว่านักเรียนบกพร่องในผลการเรียนรู้ใดหรือไม่ โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำได้ไปเทียบเกณฑ์ของแบบทดสอบวินิจฉัยแต่ละตอนของแต่ละฉบับ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้เท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่านักเรียนไม่บกพร่องในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในฉบับนั้น แต่หากนักเรียนทำคะแนนได้น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่านักเรียนมีความบกพร่องในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น

3. เมื่อทราบว่านักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับใด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อใด ให้นำผลการวินิจฉัยของนักเรียนแต่ละคนบันทึกลงในใบแจ้งผลการวินิจฉัยทั้ง 2 ฉบับ โดยฉบับหนึ่งคุณครูเก็บไว้เป็นหลักฐานในการพิจารณาให้การสอนซ่อมเสริม อีกฉบับหนึ่งแจ้งให้นักเรียนทราบ ดังตัวอย่าง

เฉลยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

1. ค	2. ก	3. ข	4. ค	5. ก
6. ค	7. ก	8. ค	9. ง	10. ข

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ

1. ข	2. ก	3. ข	4. ง	5. ก
6. ข	7. ข	8. ค	9. ค	10. ก

ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ

1. ข	2. ก	3. ง	4. ค	5. ข
6. ข	7. ค	8. ก	9. ข	10. ก

ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

1. ค	2. ก	3. ค	4. ก	5. ก
6. ข	7. ค	8. ข	9. ง	10. ค

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวกรันต์

1. ข	2. ค	3. ค	4. ก	5. ข
6. ค	7. ค	8. ค	9. ข	10. ค

ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

1. ข	2. ก	3. ข	4. ค	5. ก
6. ข	7. ก	8. ค	9. ข	10. ง
11. ง	12. ข	13. ค	14. ค	15. ข

ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

1. ค	2. ก	3. ข	4. ค	5. ข
6. ข	7. ค	8. ก	9. ค	10. ก

ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ

1. ง	2. ข	3. ค	4. ค	5. ข
6. ก	7. ข	8. ง	9. ก	10. ข

เฉลยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ

1. ง	2. ข	3. ข	4. ค	5. ข
6. ค	7. ง	8. ข	9. ค	10.ง

ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฤา

1. ง	2. ก	3. ง	4. ง	5. ข
6. ก	7. ค	8. ข	9. ง	10.ค
11.ข	12.ก	13.ค	14.ค	15.ก

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ

1. ค	2. ข	3. ก	4. ค	5. ข
6. ก	7. ข	8. ง	9. ค	10.ค

ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

1. ก	2. ข	3. ง	4. ก	5. ก
6. ค	7. ค	8. ก	9. ค	10.ข

ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์

1. ข	2. ง	3. ก	4. ข	5. ง
6. ข	7. ก	8. ข	9. ง	10.ก

ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

1. ค	2. ก	3. ข	4. ค	5. ข
6. ค	7. ก	8. ข	9. ค	10.ค
11.ข	12.ค	13.ง	14.ง	15.ค

ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

1. ง	2. ค	3. ก	4. ค	5. ก
6. ค	7. ง	8. ก	9. ค	10.ข

เกณฑ์การแปลความหมายและวินิจฉัย

ในการพิจารณาว่านักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยหรือไม่ ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถด้านทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยคือ นักเรียนที่สามารถทำแบบทดสอบวินิจฉัยของแต่ละตอนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของแต่ละตอนและแปลความหมายของคะแนนเทียบตามเกณฑ์ดังนี้

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย มี 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ

ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีอักษรนำ

ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา ได้คะแนนรวม ≥ 11 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มี 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ ได้คะแนนรวม ≥ 11 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ

ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์

ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา ได้คะแนนรวม ≥ 11 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง ได้คะแนนรวม ≥ 7 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. เกรด ก. เก – รด ข. เกด ค. เกรด ง. กะ – เรด	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
2. ผลัก ก. ผลัก ข. ผัก ค. ผะ – ลัก ง. ผะ – หลัก	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
3. ปรับปรุง ก. ปะ – รัป – ปะ – รุง ข. <u>ปรับ</u> – <u>ปรุง</u> ค. ปับ – ปุง ง. ปะ – หรัป – ปะ – หรุง	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
4. นิทรา ก. นิด – ทา ข. นิด – ชา ค. นิด – <u>ทรา</u> ง. นิด – ทะ – รา	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
5. ขรุขระ ก. <u>ขรุ</u> – <u>ขระ</u> ข. ขะ – รุ – ะ – ระ ค. ขะ – หรุ – ะ – หระ ง. ขรุ – ะ – หระ	ก. ถูกต้อง ข. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. สร้าง ก. สะ – ร้าง ข. <u>สร้าง</u> ค. ส้าง ง. สะ – หร้าง	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
7. ครอบครอง ก. ครอบ – ครอบ ข. คอบ – คอง ค. คะ- ครอบ – คะ – รอง ง. คร – อบ – คร - อง	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
8. เตรียม ก. ตะ – เรียม ข. เต – รี – ยม ค. <u>เตรียม</u> ง. เตียม	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
9. ขลาด ก. ขะ- ลาด ข. ขาด ค. ขะ- <u>หฺลาด</u> ง. <u>ขลาด</u>	ก. แบ่งพยางค์ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. แบ่งพยางค์และอ่านออกเสียงผิด ง. ถูกต้อง
10. จริง ก. <u>จริง</u> ข. จิง ค. จะ – ริง ง. จะ – หริง	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ง. แบ่งพยางค์และอ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) บรร บันและคำที่มี ฤ ฤา

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. กรรมกร ก. กำ – มะ – กาน ข. กอน – รม – มะ – กาน ค. กำ – กาน ง. กะ – ระ – มะ – กาน	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
2. พรรษา ก. พอ – ระ – สา ข. พัน – สา ค. พะ- ระ – สา ง. พัน – ระ – สา	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
3. ธรรมดา ก. ทำ – ดา ข. ทะ – มะ – ดา ค. ทอน – รม – มะ -ดา ง. ทำ – มะ – ดา	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. อ่านออกเสียงผิด ค. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ง. ถูกต้อง
4. มรรยาท ก. มั่น – ยาด ข. มั่น – หยาด ค. มา – ระ – ยาด ง. มอน – ระ – ยาด	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ใช้แนวเทียบผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
5. บรรเทา ก. บะ – ระ – เทา ข. บัน – เทา ค. บอน – ระ – เทา ง. บะ- รัน – เทา	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) บรร บันและคำที่มี ฤ ฤๅ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. บรรยากาศ ก. บัน – ยา – กาศ ข. บัน – ยา – กา – สะ ค. บอ – ระ – ยา – กาศ ง. บะ – รัน – ยา – กา - สะ	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงตัวสะกดผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
7. ฤกษ์ ก. ริก ข. เวริก ค. ลี๊ก ง. เลิก	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. อ่านออกเสียงผิด
8. ฤๅษี ก. ลือ – ลี ข. รั – ลี ค. รือ – ลี ง. ริ – ลี	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
9. พฤษภวดี ก. พริ – หัด – สะ – บอ – ดี ข. พีก – รั – หัด – สะ – บอ – ดี ค. พะ – รั – หัด – สะ – บอ ดี ง. พะ – หัด – สะ – บอ – ดี	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ใช้แนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
10. พฤษภาคม ก. พรีด – สะ – พา – คม ข. พรี – สะ – พา – คม ค. พะ-รั – สะ – พา – คม ง. พริก – สะ – พา – คม	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ใช้แนวเทียบผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. จรวด ก. จะ – รวด ข. จะ – หรวด ค. จวด ง. <u>จรวด</u>	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ใช้แนวเทียบผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
2. นลาด ก. นะ – หลาด ข. นะ – ลาด ค. นอ – ลาด ง. <u>นลาด</u>	ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
3. ตลาด ก. ตะ – ลาด ข. ตอ – ลาด ค. <u>ตลาด</u> ง. ตะ – หลาด	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ถูกต้อง
4. สงบ ก. <u>สงบ</u> ข. สะ – งบ ค. สะ – หงบ ง. สอ – งบ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
5. ถวาย ก. ถะ – วาย ข. ถะ – หวาย ค. ถอ – วาย ง. <u>ถวาย</u>	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. แหงน ก. แห – งน ข. <u>ห</u> งน ค. หะ – แงน ง. หะ – <u>ห</u> งน	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
7. สັงขยา ก. สັง – <u>ข</u> ยา ข. สັง – ขะ – ยา ค. สັง – ขะ – หยา ง. สັง – ขอ – ยา	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
8. หนวก ก. <u>ห</u> นวก ข. หน – นก ค. หะ – นวก ง. หะ – <u>ห</u> นวก	ก. ถูกต้อง ข. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
9. ขยั้น ก. ขะ – <u>ย</u> ้น ข. ขะ – หยั้น ค. ขอ – หยั้น ง. <u>ข</u> ยั้น	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
10. แหลม ก. <u>ห</u> หลม ข. หะ – แลม ค. หะ – <u>ห</u> หลม ง. แห – ลม	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. กรุณา ก. กอ – รุ – นา ข. กรุ – นา ค. กะ – รุ – นา ง. กระ – รุ – นา	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
2. ขจัด ก. ขะ – จัด ข. ขะ – หจัด ค. ขอ – จัด ง. ขอ – หจัด	ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
3. เชลย ก. เช – ละ – ยะ ข. ชะ – เหลย ค. ชะ – เลย ง. เชย	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ใช้แนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
4. นมัสการ ก. นะ – มัด – สะ – กาน ข. นะ – มัด – กา – ระ ค. นอ – มัด – สะ – กาน ง. นะ – มัด – สะ – กา – ระ	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
5. พนม ก. พะ – นม ข. พะ – หนม ค. พอ – นม ง. พอ – หนม	ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. สนุกสนาน ก. สะ – นุก – สะ – นาน ข. สะ – หนุก – สะ – นาน ค. สอ – นุก – สอ – นาน ง. สอ – หนุก – สอ – นาน	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
7. เทวดา ก. เทว – ดา ข. ทะ – เว – ดา ค. เท – วะ – ดา ง. เทว – วะ – ดา	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
8. นคร ก. นะ- คะ – ระ ข. นะ – คอน ค. นอ – คอ – รอ ง. นอ – คอน	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
9. จักรยาน ก. จัก – กะ – ยาน ข. จัก – ยาน ค. จัก – ระ – ยาน ง. จัก – กระ – ยาน	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ใช้แนวเทียบผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ถูกต้อง
10. จราจร ก. จอ – รา – จอน ข. จา – จอน ค. จะ – รา – จอน ง. จะ – รา – จน	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. ใช้แนวเทียบผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. สวรรค์ ก. สะ – วัน ข. สะ – หวัน ค. สะ – วัน – ละ ง. สะ – หวัน – ละ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
2. อุปกรณ์ ก. อุ – ปะ – กอน ข. อุบ – ปะ – กอน ค. อุ – ปะ – กน ง. อุบ – ปะ – กน	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
3. อาจารย์ ก. อา – จา – ระ – ยะ ข. อา – จา ค. อา – จาน ง. อา – จาน – ยะ	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
4. ศิลป์ ก. สิ้น ข. สิ้น – ปะ ค. สิ้น – ละ – ปะ ง. สิ – ระ – ปะ	ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ใช้แนวเทียบผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
5. เจดีย์ ก. จะ - ดี ข. เจ - ดี ค. เจน - ดี ง. เจ - ดี - ยะ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. พระอินทร์ ก. พระ – อิน – ทะ – ระ ข. พระ – อิน – ทะ – ระ ค. พระ – อิน ง. พระ – อิน	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิดและไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
7. มนุษย์ ก. มา-นุด ข. มา-นุด-สะ-ยะ ค. มะ-นุด ง. มะ-นุด-สะ-ยะ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
8. อุตส่าห์ ก. อุ – ส่า ข. อุ – ส่า – หะ ค. อุด – ส่า ง. อุด – ส่า – หะ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ใช้แนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ใช้แนวเทียบผิด
9. โปสต์ ก. โป – สด ข. โปด ค. โปด – สะ ง. โป – สะ – ละ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
10. จันทน์ ก. จัน – ทะ ข. จัน – ทะ – นะ ค. จัน ง. จัน – ทน	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. เหรียญ ก. หะ – เรียน ข. <u>เห</u> รียญ ค. เหรีย ง. เท – รี – ยน	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง
2. กระจายสารท ก. กระ – ยา – สาด ข. กระ – ยา – ส่า – รด ค. กระ – ยา – ส่า – ระ – ทะ ง. กระ – ยา – สาน	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
3. บริจาค ก. บอ – ริ – จา – คะ ข. บอ – ริ – จาก ค. บอ – ริ – จาน ง. บอ – ริ – จาด	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
4. ปรราก ก. ปะ – ราน ข. <u>ป</u> รราน ค. ปรา – รบ ง. ปรา – รด	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
5. ปฏิวัติ ก. ปะ – ตี – วัต ข. ปะ – ตี – วัต – ตี ค. ปอ – ตี – วัต ง. ปอ – ตี – วัต – ตี	ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. พิเศษ ก. พิ – เสน ข. พิ – เสด ค. พิ – เส – สะ ง. พิ – เสบ	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
7. สุขภาพ ก. สุข-ชะ-พาบ ข. สุข-พาบ ค. สุข-ชะ-พาบ ง. สุข-ชะ-พาน	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
8. เมฆ ก. เมค ข. เม – คะ ค. เมก ง. เมน	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
9. ธงชาติ ก. ทง – ชา – ตี ข. ทง – ชาด ค. ทง – ชา ง. ทง – ชาด – ตี	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
10. เศรษฐี ก. เส – ระ – ถี ข. เส – รด – ถี ค. เสน – ถี ง. เสด – ถี	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
11. อพยพ ก. อะ – พะ- หยบ ข. อะ – พะ- ยน ค. อบ – พะ – ยน ง. อบ – พะ – ยบ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. อ่านออกเสียงผิด, ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง
12. จลาจล ก. จอ – ลา – จด ข. จะ – ลา – จน ค. จะ – ลา – จด ง. จะ – ลา – จน	ก. อ่านออกเสียงผิด, ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ใช้แนวเทียบผิด
13. นุปผา ก. บุค – ผา ข. บุ – ปะ – ผา ค. นุป – ผา ง. นุน – ผา	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
14. เพชร ก. เพ-ชะ-ระ ข. เพ-ชอน ค. เพ็ด ง. เพด	ก. แบ่งพยางค์ไม่ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
15. สมรส ก. สะ- มะ – รด ข. สม – รด ค. สะ – หมอ ง. สม – ระ – สะ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. พรหม ก. พอน – หม ข. พม ค. พรหม ง. พระ – หม	ก. ใช้แนวเทียบผิด ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
2. บุตร ก. บุค ข. บุ – ตรา ค. บุค – ระ ง. บุ – ตะ – ระ	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. อ่านออกเสียงผิด
3. จักร ก. จะ – กระ ข. จัก ค. จัก – ระ ง. จัก – กะ – ระ	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. อ่านออกเสียงผิด
4. บัตร ก. บัด – ระ ข. บะ – ตะ – ระ ค. บัด ง. บัด – ตะ – ระ	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
5. สูตร ก. สูน ข. สูค ค. สู – ตะ – ระ ง. สูค – ระ	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
6. ภาคภูมิ ก. พาก – พุม – มิ ข. พาก – พุม ค. พาก – พู – มิ ง. พาก – พู	ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. อ่านออกเสียงผิด
7. เหตุ ก. เห – ตุ ข. เหตุ – ตุ ค. เหตุ ง. เห	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด
8. พยาธิ ก. พะ – ยาด ข. พะ – ยา – ทิ ค. พะ – หยาด ง. พะ – ยา	ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด
9. สามารถ ก. ส่า – มา – รด ข. ส่า – หมาด ค. ส่า – มาด ง. ส่า – มา – รบ	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา , แบ่งพยางค์ผิด ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด , แบ่งพยางค์ผิด
10. เกียรติ ก. เกียด ข. เกีย – ระ – ตี ค. เกียด – ตี ง. เกียน – ตี	ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
1. กวน ก. กวน – ก่วน ข. กวน – ก่วน – ก้วน ค. กวน – ก่วน – ก้วน – ก้วน ง. กวน – ก่วน – ก้วน – ก้วน – ก้วน	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง
2. สอง ก. สอง – ส่อง ข. สอง – ส่อง – สื้อง ค. สอง – ส่อง – สื้อง – สื้อง ง. สอง – ส่อง – สื้อง – สื้อง – สื้อง	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
3. มอง ก. มอง – ม่อง – ม้อง – ม้อง – ม้อง ข. มอง – ม่อง – ม้อง – ม้อง ค. มอง – ม่อง – ม้อง ง. มอง – ม่อง	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
4. ฝา ก. ฝา – ฝา – ฝ้า – ฝ้า – ฝ้า ข. ฝา – ฝา – ฝ้า – ฝ้า ค. ฝา – ฝา – ฝ้า ง. ฝา – ฝา	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา
5. ดวง ก. ดวง – ด้วง – ค้วง ข. ดวง – ด้วง – ค้วง – ค้วง – ค้วง ค. ดวง – ด้วง – ค้วง – ค้วง ง. ดวง – ด้วง	ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านคำภาษาไทย
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. ลาง</p> <p>ก. ลาง – ล่าง - ล้าง</p> <p>ข. ลาง – ล่าง – ล้าง – ล้าง</p> <p>ค. ลาง – ล่าง – ล้าง – ล้าง – ล้าง</p> <p>ง. ลาง – ล่าง</p>	<p>ก. ถูกต้อง</p> <p>ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>7. ไถ</p> <p>ก. ไถ – ไถ่</p> <p>ข. ไถ – ไถ่ – ไถ้</p> <p>ค. ไถ – ไถ่ – ไถ้ – ไถ๊</p> <p>ง. ไถ – ไถ่ – ไถ้ – ไถ๊ – ไถ๋</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. ถูกต้อง</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>8. เตียง</p> <p>ก. เตียง – เตียง</p> <p>ข. เตียง – เตียง – เตียง</p> <p>ค. เตียง – เตียง – เตียง – เตียง</p> <p>ง. เตียง – เตียง – เตียง – เตียง – เตียง</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ถูกต้อง</p>
<p>9. แนน</p> <p>ก. แนน – แน่น – แน้น</p> <p>ข. แนน – แน่น – แน้น – แน้น</p> <p>ค. แนน – แน่น</p> <p>ง. แนน – แน่น – แน้น – แน้น – แน้น</p>	<p>ก. ถูกต้อง</p> <p>ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>10. เหา</p> <p>ก. เหา – เहां</p> <p>ข. เหา – เहां – เहां</p> <p>ค. เหา – เहां – เहां – เहां</p> <p>ง. เหา – เहां – เहां – เहां – เहां</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. ถูกต้อง</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. แม่ ____ คนโกหก</p> <p>ก. เกียด ข. เกียจ ค. เกียรติ ง. เกลียด</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>
<p>2. น้องปิ่นต้น ____ หน้าบ้าน</p> <p>ก. พุทรา ข. พุดชา ค. พุทธชา ง. พุทธา</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>3. พ่อกำลังขอด ____ ปลากะพง</p> <p>ก. เกร็ด ข. เกล็ด ค. เก็ด ง. เก็ด</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. มีแนวเทียบผิด ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>4. คุณป้าทำทอดมันปลา ____</p> <p>ก. อินซี่ ข. อินทรีย์ ค. อินทรี ง. อินทร์ซี่</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>5. น้องนอน ____ ตัวไปมา</p> <p>ก. พริก ข. พลิก ค. พิก ง. พริค</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. สมชายไม่ ____ มาหลายวัน</p> <p>ก. กับบ้าน ข. กรับบ้าน ค. กลับบ้าน ง. กลับบ้าน</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>7. ถนนบ้านของฉัน ____ มาก</p> <p>ก. ชูชะ ข. ขลุขละ ค. ครุคละ ง. ขรุขระ</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่ทราบความหมายของคำ ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ถูกต้อง</p>
<p>8. ฉันไปซื้อ ____ ติดเสื้อ</p> <p>ก. เข็มกรัด ข. เข็มกลัด ค. เข็มกั๊ด ง. เข็มกั๊ส</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. มีแนวเทียบผิด ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>9. พี่ปดอบฉันด้วยน้ำเสียง ____</p> <p>ก. เส้าส้อย ข. เส้าสร้อย ค. เศร้าสร้อย ง. เส้าส้อย</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่ทราบความหมายของคำ ค. ถูกต้อง ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>10. สโนไวท์ถูกสถาปเป็นเจ้าหญิง ____</p> <p>ก. นิดทา ข. นิจตรา ค. นิตยทา ง. นิทรา</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฤ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. แม่ _____ สิ่งดีๆ สำหรับลูก</p> <p>ก. สันหา ข. สันต์หา ค. สรรค์หา ง. สรรหา</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>
<p>2. มะเขือเทศช่วยบำรุง _____</p> <p>ก. ผิวพรรณ ข. ผิวพัน ค. ผิวพันธุ์ ง. ผิวพันท์</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>3. ลูกกำนันพา _____ ไปพัฒนาวัด</p> <p>ก. พักพวก ข. พรรคพวก ค. ภัคพวก ง. พักตร์พวก</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>4. เราควรช่วยกันรักษา _____</p> <p>ก. ทำมะชาติ ข. ธรรมชาติ ค. ชัมชาติ ง. ธรรม์ชาติ</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>5. นางฟ้าอยู่บน _____</p> <p>ก. สะหวัน ข. สวัน ค. สวรรค์ ง. สะวัลย์</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฤๅ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. ยาพาราช่วย ____ อาการปวด</p> <p>ก. บันเทา ข. บรรณเทา ค. บัณเทา ง. บรรเทา</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>
<p>7. เธอเป็นแรง ____ใจสำหรับฉัน</p> <p>ก. บันดาน ข. บรรดาล ค. บรรณดาล ง. บันดาล</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>
<p>8. นักเรียนใช้ไม้ ____ จิตเส้น</p> <p>ก. บรรทัด ข. บันทัด ค. บันท์สัน ง. บรรณท์สัน</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. มีแนวเทียบผิด ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>9. ไพลินจด ____ ความรู้</p> <p>ก. บรรทีก ข. บันทีก ค. บันท์ก ง. บรรณทีก</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>10. เดือนเมษายนอยู่ในช่วง ____ ร้อน</p> <p>ก. ฤดู ข. รัดู ค. ลีดู ง. ฤ □ ดู</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฤ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>11. ครุมอบรางวัลแก่นักเรียนที่มีความ ____ ดี</p> <p>ก. ประพิด ข. ประพฤษ ค. ประพฤติ ง. ประพฤกษ์</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>12. โบสถ์แห่งนี้สร้างความ ____ แก่ผู้พบเห็น</p> <p>ก. อัศจรรย์ ข. อัศจรรย์ ค. อัศจรรย์ ง. อัศจรรย์</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>13. พี่สาวชอบเรียนวิชาภาษา ____</p> <p>ก. อังกฤษ ข. อังกฤษ ค. อังกฤษ ง. อังกฤษ</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. ถูกต้อง</p>
<p>14. น้ากรดมี้ ____ ทำให้คนตาบอดได้</p> <p>ก. วิด ข. ลิตร ค. ฤทธิ ง. ฤทธิ</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>15. มะลิไปดู ____ แต่งงานที่วัด</p> <p>ก. ฤกษ์ ข. เริก ค. เลิก ง. ฤกษ์</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. อ่านออกเสียงผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. แม่ค้าขาย ____ ผัก</p> <p>ก. สรั๊ด ข. สะหรั๊ด ค. สลั๊ด ง. สะหลั๊ด</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ไม่ทราบความหมายของคำ ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>2. สมใจจัดงาน ____ วันเกิด</p> <p>ก. ฉะหลอง ข. ฉลอง ค. ชะหลอง ง. ชลอง</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>3. กล่องใบนี้มี ____ ใหญ่</p> <p>ก. ขนาด ข. ขะขนาด ค. คขนาด ง. คะขนาด</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>4. เขาเขียน ____ ใจความสำคัญนิทาน</p> <p>ก. สะหรูป ข. สะหลูป ค. สรูป ง. สรูป</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>5. ขนมชิ้นนี้ ____ มาก</p> <p>ก. อะหรัอย ข. อรัอย ค. อหรัอย ง. อะหรัอย</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. อ่านออกเสียงผิด</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. น่องหกล้มหัวเข้า ____</p> <p>ก. ถลอก ข. ตะลอก ค. ทลอก ง. ทะลอก</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>7. แม่ซื้อ ____ 4 กิโลกรัม</p> <p>ก. อะงุ่น ข. องุ่น ค. อหงุ่น ง. อะหงุ่น</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>8. ฉันและน้อง ____ ไปเที่ยวทะเล</p> <p>ก. ขาก ข. หยาก ค. อย่าง ง. อยาก</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. ถูกต้อง</p>
<p>9. ไฟ ____ โรงงานทอผ้า</p> <p>ก. ไม่ ข. หม้าย ค. ไหม้ ง. ม้าย</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>10. เดชาเล่นฟุตบอลที่ ____</p> <p>ก. สะหนาม ข. สะนาม ค. สนาม ง. สหนาม</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. นักฟุตบอลเล่นตาม ____</p> <p>ก. กติกา ข. กะติกา ค. กัตติกา ง. กระติกา</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>2. ครู ____ ข้อสอบ</p> <p>ก. ฉะเหลว ข. เฉลย ค. ชะเหลว ง. เซลย</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. อ่านออกเสียงผิด ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>3. ยายเขียนจดหมายหลาย ____</p> <p>ก. ชับบ์ ข. ชะบบ์ ค. ฉะบบ์ ง. ฉบบ์</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด ข. อ่านออกเสียงผิด ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง</p>
<p>4. คนร้ายถูกจับหน้า ____ ตำรวจ</p> <p>ก. สธานี ข. สะธานี ค. สะธานี ง. สธานี</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>5. บ้านของเขามีต้นไม้เขียว ____</p> <p>ก. ชอุ่ม ข. ชะอุ่ม ค. ฉอุ่ม ง. ฉะอุ่ม</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. อ่านออกเสียงผิด ง. อ่านออกเสียงผิด</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. จงขีดเส้น ____ มุม</p> <p>ก. ถแยง</p> <p>ข. ถะแยง</p> <p>ค. ทะแยง</p> <p>ง. ทแยง</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด</p> <p>ข. อ่านออกเสียงผิด</p> <p>ค. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ง. ถูกต้อง</p>
<p>7. พ่อพาปู่ไปที่โรง ____</p> <p>ก. พระยาบาล</p> <p>ข. พะยาบาล</p> <p>ค. พยาบาล</p> <p>ง. พะชะบาล</p>	<p>ก. อ่านออกเสียงผิด</p> <p>ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ค. ถูกต้อง</p> <p>ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>8. คุณย่าทำต้ม ____ หน่อไม้</p> <p>ก. กะทิ</p> <p>ข. กระทิ</p> <p>ค. กทิ</p> <p>ง. กละทิ</p>	<p>ก. ถูกต้อง</p> <p>ข. อ่านออกเสียงผิด</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. อ่านออกเสียงผิด</p>
<p>9. กินข้าวไม่ตรงเวลา ทำให้เป็นโรค ____</p> <p>ก. กระเพราะ</p> <p>ข. กะเพาะ</p> <p>ค. กระเพาะ</p> <p>ง. กะเพราะ</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ข. อ่านออกเสียงผิด</p> <p>ค. ถูกต้อง</p> <p>ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>10. วันนี้อากาศเย็น ____</p> <p>ก. สะบาย</p> <p>ข. สบาย</p> <p>ค. ซบาย</p> <p>ง. สระบาย</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. ถูกต้อง</p> <p>ค. อ่านออกเสียงผิด</p> <p>ง. มีแนวเทียบผิด</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. พ่อขับ ____ พาลูกๆไปเที่ยว</p> <p>ก. รถยนต์ ข. รถยนต์ ค. รถยนต์ ง. รถยนต์</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. มีแนวเทียบผิด ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>2. ร้านนี้มี ____ นานาชนิด</p> <p>ก. พันไม้ ข. พันไม้ ค. พรรณไม้ ง. พันไม้</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. มีแนวเทียบผิด ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>
<p>3. ป้าอ่าน ____ อยู่หน้าบ้าน</p> <p>ก. หนังสือพิมพ์ ข. หนังสือพิมพ์ ค. หนังสือพิมพ์ ง. หนังสือพิมพ์</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>4. ฉันทึ่งนิทานเรื่อง ____ หนู</p> <p>ก. ราชสี ข. ราชสีห์ ค. ราชสีห์ ง. ราชสี</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ถูกต้อง ค. ไม่ทราบความหมายของคำ ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>5. วัยรุ่นชอบคุย ____</p> <p>ก. โทรศัพท์ ข. โทรศัพท์ ค. โทรศัพท์ ง. โทรศัพท์</p>	<p>ก. ไม่ทราบความหมายของคำ ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. มีแนวเทียบผิด ง. ถูกต้อง</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. คี๋นนี้ ____ เต็มดวง</p> <p>ก. พระจัน</p> <p>ข. พระจันทน์</p> <p>ค. พระจันทร์</p> <p>ง. พระจันท์</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ค. ถูกต้อง</p> <p>ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>7. พระพรหม ____ แก่ชาวบ้าน</p> <p>ก. น้ำมนต์</p> <p>ข. น้ำมนตร์</p> <p>ค. น้ำมล</p> <p>ง. น้ำมน</p>	<p>ก. ถูกต้อง</p> <p>ข. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ค. ไม่ทราบความหมายของคำ</p> <p>ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>8. ที่ตลาดมีบริการน้ำดื่ม ____</p> <p>ก. บริสุค</p> <p>ข. บริสุทธิ</p> <p>ค. บริสุทธิ์</p> <p>ง. บริสุทร์</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. ถูกต้อง</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>9. ชาวต่างชาติชื่นชอบประเพณี ____ ของไทย</p> <p>ก. สงกราน</p> <p>ข. สงกาญจน์</p> <p>ค. สงกาญ</p> <p>ง. สงกรานต์</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ข. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ค. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ง. ถูกต้อง</p>
<p>10. เด็กที่ดี ต้องมีความ ____</p> <p>ก. ซื่อสัตย์</p> <p>ข. ซื่อสัตว์</p> <p>ค. ซื่อลัด</p> <p>ง. ซื่อสัจ</p>	<p>ก. ถูกต้อง</p> <p>ข. มีแนวเทียบผิด</p> <p>ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p> <p>ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. นักเรียนเดินสำรวจ ____ หลังโรงเรียน</p> <p>ก. บริเวณ ข. บริเวร ค. บริเวณ ง. บริเวณ</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>2. ตำรวจมีความ ____ ในการจับผู้ร้าย</p> <p>ก. ก้าวหาญ ข. ก้าวหาร ค. ก้าวหาล ง. ก้าวหาน</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. มีแนวเทียบผิด ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>3. แม่ค้าชอบ ____ เจ้าของตลาด</p> <p>ก. นิลทา ข. นินทา ค. นิณทา ง. นีรทา</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>4. พ่อของเขาประกอบ ____ ค้าขาย</p> <p>ก. อาชีพ ข. อาชีพ ค. อาชีพ ง. อาชีพ</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>5. คนไทยนิยมขอ ____ จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์</p> <p>ก. โชคลาบ ข. โชคลาภ ค. โชกลาพ ง. โชกลาภ</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. มีแนวเทียบผิด</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. ____ เป็นพืชเศรษฐกิจของประจวบคีรีขันธ์</p> <p>ก. สัปรด ข. สัประรด ค. สับประรด ง. สับประรด</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>7. พี่ไมกinya จนแผลเริ่ม ____</p> <p>ก. อักเสบ ข. อักเสพ ค. อักเสป ง. อักเสฟ</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. มีแนวเทียบผิด ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>8. คุณยาย ____ ทุกเช้า</p> <p>ก. ตักบาด ข. ตักบาตร ค. ตักบาท ง. ตักบาด</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. มีแนวเทียบผิด ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>9. กระท่าย ____ จึงวิ่งแข่งแพ้เต่า</p> <p>ก. ประมาต ข. ประมาตร ค. ประมาท ง. ประมาส</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>10. แม่ครัวใส่ ____ ในอาหาร</p> <p>ก. ผงชูรค ข. ผงชูรค ค. ผงชูรส ง. ผงชูรค</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>11. ปรีชาซื้อมะม่วง ____ มาฝากเพื่อนๆ</p> <p>ก. สุข ข. สุข ค. สุขร์ ง. สุขซ์</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. มีแนวเทียบผิด ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>12. พ่อจุด ____ เสียงดังมาก</p> <p>ก. ประทัศน์ ข. ประทัส ค. ประทัค ง. ประทัศ</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>13. วิชัยซื้อ ____ มาจากเชียงใหม่</p> <p>ก. รูปพาบ ข. รูปพาบ ค. รูปภาพ ง. รูปภาพ</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง</p>
<p>14. เมื่อวันที่ ____ ครูสอนเรื่องตัวสะกด</p> <p>ก. พุทธ ข. พุด ค. พุท ง. พุธ</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง</p>
<p>15. ควันจากท่อไอเสีย สร้างมลพิษทาง ____</p> <p>ก. อากาศ ข. อาคาด ค. อากาศ ง. อากาท</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. มีแนวเทียบผิด ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>1. ฉัน _____ ที่เกิดมาเป็นคนไทย</p> <p>ก. พุมใจ ข. ภูมใจ ค. พุมิใจ ง. ภูมิใจ</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง</p>
<p>2. พี่แดงเป็น _____ ของมะลิ</p> <p>ก. ยาด ข. ญาติ ค. ญาติ ง. ยาดิ</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>3. สิงโต เลื้อและซ่างเป็น _____ สหายกัน</p> <p>ก. มิตร ข. มิด ค. มิต ง. มิส</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่ทราบความหมายของคำ</p>
<p>4. เขามีความ _____ ในการร้องเพลง</p> <p>ก. สามาส ข. สามาด ค. สามารถ ง. สามาท</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>5. บ้านของฉันอยู่ห่างจากโรงเรียน 5 _____</p> <p>ก. กิโเมตร ข. กิโเมต ค. กิโเมด ง. กิโเมท</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง (ต่อ)

ข้อสอบ	สาเหตุความบกพร่องของนักเรียน
<p>6. โรงเรียนประดับ ____ 10ประเทศในอาเซียน</p> <p>ก. ครงชาด ข. ครงชาต ค. ครงชาติ ง. ครงชาค</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>7. ตาของฉันทำการ ____</p> <p>ก. กะเสด ข. เกสด ค. เกษด ง. เกษตร</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ถูกต้อง</p>
<p>8. พี่ฉันไป ____ เป็นประธานนักเรียน</p> <p>ก. สมัคร ข. สะหมัก ค. สมัค ง. สะหมักคร</p>	<p>ก. ถูกต้อง ข. ไม่เข้าใจหลักภาษา ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. ไม่เข้าใจหลักภาษา</p>
<p>9. ลูกเสือและ ____ บำเพ็ญประโยชน์</p> <p>ก. เนคนารี ข. เนตนารี ค. เนตรนารี ง. เนสนารี</p>	<p>ก. ไม่เข้าใจหลักภาษา ข. ไม่ทราบความหมายของคำ ค. ถูกต้อง ง. มีแนวเทียบผิด</p>
<p>10. พ่อยก ____ ให้ลูกชายเพียงคนเดียว</p> <p>ก. สมบัตร์ ข. สมบัติ ค. สมบัค ง. สมบัส</p>	<p>ก. มีแนวเทียบผิด ข. ถูกต้อง ค. ไม่เข้าใจหลักภาษา ง. มีแนวเทียบผิด</p>

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ฉบับที่ 1 ทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ใช้วัดทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก มีข้อคำถามทั้งหมด 85 ข้อ ให้เวลาทำ 1 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ	10 ข้อ
ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	10 ข้อ
ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ	10 ข้อ
ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	10 ข้อ
ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	10 ข้อ
ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	10 ข้อ
ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	10 ข้อ
ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ	15 ข้อ

3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือก ก. ข. ค. และ ง. ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย X ตรงกับช่องตัวอักษรที่กำหนดให้ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) อักษร อ่านว่าอย่างไร

ก. อัก – สะ – ระ

ข. อัก – สอน

ค. อัก – ขอน

ง. อัก – สอ

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ข. ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		X		

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้นักเรียนทำขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ข. เป็นข้อ ง. ดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		ข		×

4. ห้ามทำเครื่องหมายใดๆ ลงบนแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. เกรด</p> <p>ก. เก – รด</p> <p>ข. เกด</p> <p>ค. <u>เกรด</u></p> <p>ง. กะ – เรด</p> <p>2. ผลัก</p> <p>ก. <u>ผลัก</u></p> <p>ข. ผัก</p> <p>ค. พะ – ลัก</p> <p>ง. พะ – หลัก</p> <p>3. ปรับปรุง</p> <p>ก. ปะ – รับ – ปะ – รุง</p> <p>ข. <u>ปรับ</u> – <u>ปรุง</u></p> <p>ค. บับ – ปรุง</p> <p>ง. ปะ – หรับ – ปะ – หรุง</p> <p>4. นิทรา</p> <p>ก. นิด – ทา</p> <p>ข. นิด – ชา</p> <p>ค. นิด – <u>ทรา</u></p> <p>ง. นิด – ทะ – รา</p> <p>5. ขรุขระ</p> <p>ก. <u>ขรุ</u> – <u>ขระ</u></p> <p>ข. ขะ – รุ – ขะ – ระ</p> <p>ค. ขะ – หรุ – ขะ – หระ</p> <p>ง. <u>ขรุ</u> – ขะ – หระ</p>	<p>6. สร้าง</p> <p>ก. สะ – ร้าง</p> <p>ข. <u>สร้าง</u></p> <p>ค. ส้าง</p> <p>ง. สะ – หร้าง</p> <p>7. ครอบครอง</p> <p>ก. <u>ครอบ</u> – <u>ครอง</u></p> <p>ข. คอบ – คอง</p> <p>ค. คะ – รอบ – คะ – รอง</p> <p>ง. คร – อบ – คร – อง</p> <p>8. เตรียม</p> <p>ก. ตะ – เรียม</p> <p>ข. เต – รี – ยม</p> <p>ค. <u>เตรียม</u></p> <p>ง. เตียม</p> <p>9. ตลาด</p> <p>ก. ขะ – ลาด</p> <p>ข. ขาด</p> <p>ค. ขะ – หลาด</p> <p>ง. <u>ตลาด</u></p> <p>10. จริง</p> <p>ก. <u>จริง</u></p> <p>ข. จิง</p> <p>ค. จะ – ริง</p> <p>ง. จะ – หริง</p>
--	--

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฎ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. บรรเทา</p> <p>ก. บะ – ระ – เทา</p> <p>ข. บัน – เทา</p> <p>ค. บอ – ระ – เทา</p> <p>ง. บะ- รัน – เทา</p> <p>2. กรรมกร</p> <p>ก. กำ – มะ – กาน</p> <p>ข. กอน – รม – มะ – กาน</p> <p>ค. กำ – กาน</p> <p>ง. กะ – ระ – มะ – การ</p> <p>3. พรรษา</p> <p>ก. พอ – ระ – ส่า</p> <p>ข. พัน – ส่า</p> <p>ค. พะ- ระ – ส่า</p> <p>ง. พัน – ระ – ส่า</p> <p>4. ธรรมดา</p> <p>ก. ทำ – ดา</p> <p>ข. ทะ – มะ – ดา</p> <p>ค. ทอน – รม – มะ -ดา</p> <p>ง. ทำ – มะ – ดา</p> <p>5. มรรยาท</p> <p>ก. มั่น – ยาด</p> <p>ข. มั่น – หยาด</p> <p>ค. มา – ระ – ยาด</p> <p>ง. มะ – ระ – ยาด</p>	<p>6. กรรไกร</p> <p>ก. กั้น – ไกร</p> <p>ข. กั้น – ไกร</p> <p>ค. กั้น – ระ – ไกร</p> <p>ง. กะ – ระ – ไกร</p> <p>7. ฤกษ์</p> <p>ก. ริก</p> <p>ข. เริก</p> <p>ค. ลี๊ก</p> <p>ง. เลิก</p> <p>8. ฤาษี</p> <p>ก. ลือ – ลี</p> <p>ข. รี – ลี</p> <p>ค. รือ – ลี</p> <p>ง. ริ – ลี</p> <p>9. พฤษภบด</p> <p>ก. <u>พริ</u> – หัด – สะ – บอ – ดี</p> <p>ข. <u>พีก</u> – <u>รี</u> – หัด – สะ – บอ – ดี</p> <p>ค. <u>พะ</u> – <u>รี</u> – หัด – สะ – บอ ดี</p> <p>ง. <u>พะ</u> – <u>หัด</u> – สะ – บอ – ดี</p> <p>10. พฤษภาคม</p> <p>ก. <u>พริ</u>ด – สะ – พา – คม</p> <p>ข. <u>พริ</u> – สะ – พา – คม</p> <p>ค. <u>พะ</u>-<u>รี</u> – สะ – พา – คม</p> <p>ง. <u>พริ</u>ก – สะ – พา – คม</p>
---	--

ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. จรวด</p> <p>ก. จะ – รวด</p> <p>ข. จะ – หรวด</p> <p>ค. จอ – รวด</p> <p>ง. <u>จรวด</u></p> <p>2. นลาด</p> <p>ก. นะ – หลาด</p> <p>ข. นะ – ลาด</p> <p>ค. นอ – ลาด</p> <p>ง. <u>นลาด</u></p> <p>3. ตลาด</p> <p>ก. ตะ – ลาด</p> <p>ข. ตอ – ลาด</p> <p>ค. <u>ตลาด</u></p> <p>ง. ตะ – หลาด</p> <p>4. สงบ</p> <p>ก. <u>สงบ</u></p> <p>ข. สะ – งบ</p> <p>ค. สะ – หงบ</p> <p>ง. สอ – งบ</p> <p>5. ถวาย</p> <p>ก. ถะ – วาย</p> <p>ข. ถะ – หวาย</p> <p>ค. ถอ – วาย</p> <p>ง. <u>ถวาย</u></p>	<p>6. แหงน</p> <p>ก. แห – งน</p> <p>ข. <u>แหงน</u></p> <p>ค. หะ – แงน</p> <p>ง. หะ – แหงน</p> <p>7. สั้งขยา</p> <p>ก. สั้ง – <u>ขยา</u></p> <p>ข. สั้ง – ขะ – ยา</p> <p>ค. สั้ง – ขะ – หยา</p> <p>ง. สั้ง – ขอ – ยา</p> <p>8. หนวก</p> <p>ก. <u>หนวก</u></p> <p>ข. หน – นก</p> <p>ค. หะ – นวก</p> <p>ง. หะ – หนวก</p> <p>9. ขยัน</p> <p>ก. ขะ – ย้น</p> <p>ข. ขะ – หยัน</p> <p>ค. ขอ – หยัน</p> <p>ง. <u>ขยัน</u></p> <p>10. แหลม</p> <p>ก. <u>แหลม</u></p> <p>ข. หะ – แลม</p> <p>ค. หะ – แหลม</p> <p>ง. แห – ลม</p>
--	---

ตอนที่ 4 การอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. กรุณา</p> <p>ก. กอ – รุ – นา</p> <p>ข. กรุ – นา</p> <p>ค. กะ – รุ – นา</p> <p>ง. กระ – รุ – นา</p> <p>2. ขจัด</p> <p>ก. ขะ – จัด</p> <p>ข. ขะ – หจัด</p> <p>ค. ขอ – จัด</p> <p>ง. ขอ – หจัด</p> <p>3. เชลย</p> <p>ก. เช – ละ – ยะ</p> <p>ข. ชะ – เหลย</p> <p>ค. ชะ – เลย</p> <p>ง. เชย</p> <p>4. นมัศการ</p> <p>ก. นะ – มัด – สะ – กาน</p> <p>ข. นะ – มัด – กา – ระ</p> <p>ค. นอ – มัด – สะ – กาน</p> <p>ง. นะ – มัด – สะ – กา – ระ</p> <p>5. พนม</p> <p>ก. พะ – นม</p> <p>ข. พะ – หนม</p> <p>ค. พอ – นม</p> <p>ง. พอ – หนม</p>	<p>6. สนุกสนาน</p> <p>ก. สะ – นุก – สะ – นาน</p> <p>ข. สะ – หนุก – สะ – นาน</p> <p>ค. สอ – นุก – สอ – นาน</p> <p>ง. สอ – หนุก – สอ – นาน</p> <p>7. เทวดา</p> <p>ก. เทว – ดา</p> <p>ข. ทะ – เว – ดา</p> <p>ค. เท – วะ – ดา</p> <p>ง. เทว – วะ – ดา</p> <p>8. นคร</p> <p>ก. นะ – คะ – ระ</p> <p>ข. นะ – คอน</p> <p>ค. นอ – คอ – รอ</p> <p>ง. นอ – คอน</p> <p>9. จักรยาน</p> <p>ก. จัก – กะ – ยาน</p> <p>ข. จัก – ยาน</p> <p>ค. จัก – ระ – ยาน</p> <p>ง. จัก – กระ – ยาน</p> <p>10. จราจร</p> <p>ก. จอ – รา – จอน</p> <p>ข. จา – จอน</p> <p>ค. จะ – รา – จอน</p> <p>ง. จะ – รา – จน</p>
--	---

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

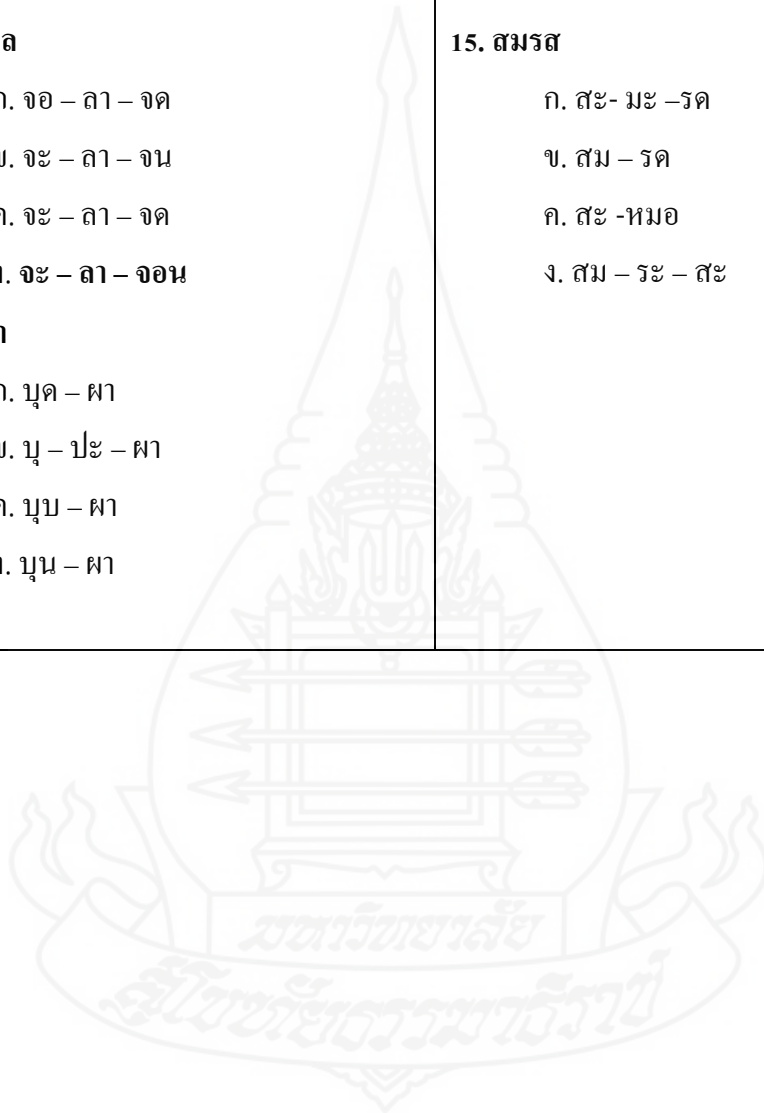
<p>1. สวรรค์</p> <p>ก. สะ – วัน ข. สะ – หวัน ค. สะ – วัน – ละ ง. สะ – หวัน – ละ</p> <p>2. อุปกรณ์</p> <p>ก. อุ – ปะ – กอน ข. อุบ – ปะ – กอน ค. อุ – ปะ – กน ง. อุบ – ปะ – กน</p> <p>3. อาจารย์</p> <p>ก. อา – จา – ระ – ละ ข. อา – จา ค. อา – จาน ง. อา – จาน – ละ</p> <p>4. ศิลป์</p> <p>ก. สิ้น ข. สิ้น – ปะ ค. สิ้น – ละ – ปะ ง. สิ – ระ – ปะ</p> <p>5. เจตีย์</p> <p>ก. จะ-ดี ข. เจ-ดี ค. เจ-ดีย์ ง. เจ-ดี-ละ</p>	<p>6. พระอินทร์</p> <p>ก. พระ – อิน – ทะ – ละ ข. พระ – อิน – ทะ – ละ ค. พระ – อิน ง. พระ – อิน</p> <p>7. มนุษย์</p> <p>ก. มา-นุด ข. มา-นุด-ละ-ละ ค. มะ-นุด ง. มะ-นุด-ละ-ละ</p> <p>8. อุส่าห์</p> <p>ก. อุ – ส่า ข. อุ – ส่า – ละ ค. อุค – ส่า ง. อุค – ส่า – ละ</p> <p>9. โบสถ์</p> <p>ก. โบ – สด ข. โบค ค. โบค – ละ ง. โบ – ละ – ละ</p> <p>10. จันทน์</p> <p>ก. จัน – ทะ ข. จัน – ทะ – ละ ค. จัน ง. จัน – ทน</p>
--	--

ตอนที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. เหรียญ</p> <p>ก. หะ – เรียน ข. เหรียน ค. เหรีย ง. หะ – เหรียน</p> <p>2. กระจายสารท</p> <p>ก. กระ – ยา – สาด ข. กระ – ยา – ส่า – รด ค. กระ – ยา – ส่า – ระ – ทะ ง. กระ – ยา – สาน</p> <p>3. บริจาค</p> <p>ก. บอ – ริ – จา – คะ ข. บอ – ริ – จาก ค. บอ – ริ – จาน ง. บอ – ริ – จาด</p> <p>4. ปรราก</p> <p>ก. ปะ – ราน ข. ปราน ค. ปรา – รบ ง. ปรา – รด</p> <p>5. ปฏิวัติ</p> <p>ก. ปะ – ตี – วัต ข. ปะ – ตี – วัต – ตี ค. ปอ – ตี – วัต ง. ปอ – ตี – วัต – ตี</p>	<p>6. พิเศษ</p> <p>ก. พิ – เสน ข. พิ – เสด ค. พิ – เส – สะ ง. พิ – เสบ</p> <p>7. สุขภาพ</p> <p>ก. สุข-ชะ-พาบ ข. สุข-พาบ ค. สุข-ชะ-พาบ ง. สุข-ชะ-พา</p> <p>8. เมฆ</p> <p>ก. เมค ข. เม – คะ ค. เมก ง. เมน</p> <p>9. ธงชาติ</p> <p>ก. ทง – ชา – ตี ข. ทง – ชาด ค. ทง – ชา ง. ทง – ชาด – ตี</p> <p>10. เศรษฐี</p> <p>ก. เส – ระ – ถี ข. เส – รด – ถี ค. เสน – ถี ง. เสด – ถี</p>
---	---

<p>11. อพยพ</p> <p>ก. อะ – พะ- หยบ</p> <p>ข. อะ – พะ- ยบ</p> <p>ค. อป – พะ – หยบ</p> <p>ง. อป – พะ – ยบ</p> <p>12. จลาจล</p> <p>ก. จอ – ลา – จด</p> <p>ข. จะ – ลา – จน</p> <p>ค. จะ – ลา – จด</p> <p>ง. จะ – ลา – จอน</p> <p>13. บุปผา</p> <p>ก. บุค – ผา</p> <p>ข. บุ – ปะ – ผา</p> <p>ค. บุบ – ผา</p> <p>ง. บุณ – ผา</p>	<p>14. เพชร</p> <p>ก. เพ-ชะ-ระ</p> <p>ข. เพ-ชอน</p> <p>ค. เพ็ด</p> <p>ง. เพด</p> <p>15. สมรฐ</p> <p>ก. สะ- มะ –รด</p> <p>ข. สม – รด</p> <p>ค. สะ -หมอ</p> <p>ง. สม – ระ – สะ</p>
---	--

ตอนที่ 7 การอ่านคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. พรหม</p> <p>ก. พอน – หม</p> <p>ข. พม</p> <p>ค. <u>พรม</u></p> <p>ง. พระ – หม</p> <p>2. บุตร</p> <p>ก. บุค</p> <p>ข. บุ – ตรา</p> <p>ค. บุค – ระ</p> <p>ง. บุ – ตะ – ระ</p> <p>3. จักร</p> <p>ก. จะ – กระจ</p> <p>ข. จัก</p> <p>ค. จัก – ระ</p> <p>ง. จัก – กระจ – ระ</p> <p>4. บัตร</p> <p>ก. บัด – ระ</p> <p>ข. บะ – ตะ – ระ</p> <p>ค. บัด</p> <p>ง. บัด – ตะ – ระ</p> <p>5. สูตร</p> <p>ก. สูน</p> <p>ข. สูค</p> <p>ค. สู – ตะ – ระ</p> <p>ง. สูค – ระ</p>	<p>6. ภาคภูมิ</p> <p>ก. พาก – พุม – มิ</p> <p>ข. พาก – พุม</p> <p>ค. พาก – พู – มิ</p> <p>ง. พาก – พู</p> <p>7. เหตุ</p> <p>ก. เห – ตุ</p> <p>ข. เหตุ – ตุ</p> <p>ค. เหตุ</p> <p>ง. เห</p> <p>8. พยาธิ</p> <p>ก. พะ – ยาด</p> <p>ข. พะ – ยา – ทิ</p> <p>ค. พะ – หยาด</p> <p>ง. พะ – ยา</p> <p>9. สามารถ</p> <p>ก. ส่า – มา – รด</p> <p>ข. ส่า – หมด</p> <p>ค. ส่า – มาค</p> <p>ง. ส่า – มา – รบ</p> <p>10. เกียรติ</p> <p>ก. เกียด</p> <p>ข. เกีย – ระ – ตี</p> <p>ค. เกียน – ตี</p> <p>ง. เกียน – ตี</p>
---	--

ตอนที่ 8 การอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูงและอักษรต่ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำอ่านให้ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>1. กวน</p> <p>ก. กวน – ก้วน</p> <p>ข. กวน – ก้วน – ก้วน</p> <p>ค. กวน – ก้วน – ก้วน – ก้วน</p> <p>ง. กวน – ก้วน – ก้วน – ก้วน – ก้วน</p> <p>2. สอง</p> <p>ก. สอง – ส่อง</p> <p>ข. สอง – ส่อง – ส่อง</p> <p>ค. สอง – ส่อง – ส่อง – ส่อง</p> <p>ง. สอง – ส่อง – ส่อง – ส่อง – ส่อง</p> <p>3. มอง</p> <p>ก. มอง – ม่อง – ม้อง – ม้อง – ม้อง</p> <p>ข. มอง – ม่อง – ม้อง – ม้อง</p> <p>ค. มอง – ม่อง – ม้อง</p> <p>ง. มอง – ม่อง</p> <p>4. ฟ่า</p> <p>ก. ฟ่า – ฟ่า – ฟ่า – ฟ่า – ฟ่า</p> <p>ข. ฟ่า – ฟ่า – ฟ่า – ฟ่า</p> <p>ค. ฟ่า – ฟ่า – ฟ่า</p> <p>ง. ฟ่า – ฟ่า</p> <p>5. ดวง</p> <p>ก. ดวง – ด้วง – ด้วง</p> <p>ข. ดวง – ด้วง – ด้วง – ด้วง – ด้วง</p> <p>ค. ดวง – ด้วง – ด้วง – ด้วง</p> <p>ง. ดวง – ด้วง</p>	<p>6. ลาง</p> <p>ก. ลาง – ล่าง – ล้าง</p> <p>ข. ลาง – ล่าง – ล้าง – ล้าง</p> <p>ค. ลาง – ล่าง – ล้าง – ล้าง – ล้าง</p> <p>ง. ลาง – ล่าง</p> <p>7. ไถ</p> <p>ก. ไถ – ไถ่</p> <p>ข. ไถ – ไถ่ – ไถ่</p> <p>ค. ไถ – ไถ่ – ไถ่ – ไถ่</p> <p>ง. ไถ – ไถ่ – ไถ่ – ไถ่ – ไถ่</p> <p>8. เตียง</p> <p>ก. เตียง – เตียง</p> <p>ข. เตียง – เตียง – เตียง</p> <p>ค. เตียง – เตียง – เตียง – เตียง</p> <p>ง. เตียง – เตียง – เตียง – เตียง – เตียง</p> <p>9. เนน</p> <p>ก. เนน – เน้น – เน้น</p> <p>ข. เนน – เน้น – เน้น – เน้น</p> <p>ค. เนน – เน้น</p> <p>ง. เนน – เน้น – เน้น – เน้น – เน้น</p> <p>10. เหา</p> <p>ก. เหา – เहां</p> <p>ข. เหา – เहां – เहां</p> <p>ค. เหา – เहां – เहां – เहां</p> <p>ง. เหา – เहां – เहां – เहां – เहां</p>
--	--

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ฉบับที่ 2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ใช้วัดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก มีข้อคำถามทั้งหมด 80 ข้อ ให้เวลาทำ 1 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำ	10 ข้อ
ตอนที่ 2 การเขียนคำที่ใช้ รร (ร หัน) และคำที่มี ฤ ฎ	15 ข้อ
ตอนที่ 3 การเขียนคำที่มีอักษรนำ	10 ข้อ
ตอนที่ 4 การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	10 ข้อ
ตอนที่ 5 การเขียนคำที่มีตัวการ์นต์	10 ข้อ
ตอนที่ 6 การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา	15 ข้อ
ตอนที่ 7 การเขียนคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	10 ข้อ

3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือก ก. ข. ค. และ ง. ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย X ตรงกับช่องตัวอักษรที่กำหนดให้ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) ฉันมีเงิน _____ 100 บาท

ก. ประมาณ

ข. ประมาร

ค. ประมาณ

ง. ประมาณ

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ข. ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		X		

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้นักเรียนทำขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ข. เป็นข้อ ค. ดังนี้

ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
0		✗	✗	

4. ห้ามทำเครื่องหมายใดๆ ลงบนแบบทดสอบ

ถ้าเพื่อนๆพร้อมแล้ว...
เรามาทำข้อสอบกันดีกว่านะคะ

ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบกล้ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

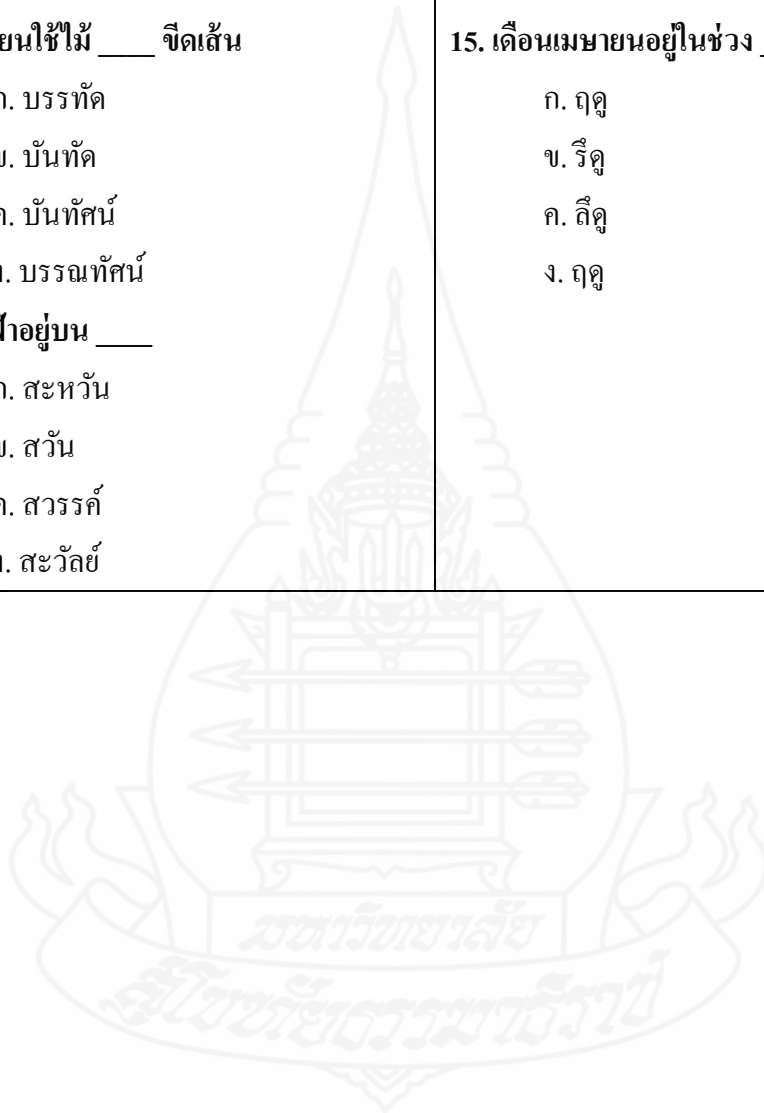
<p>1. แม่ ____ คนโกหก</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. เกียด</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. เกยจ</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. เกียรติ</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. เกลียด</p> <p>2. น้องปิ่นต้น ____ หน้าบ้าน</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. พุทรา</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. พุดชา</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. พุทธชา</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. พุทธา</p> <p>3. พ่อกำลังขอด ____ ปลากระพง</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. เกร็ด</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. เกล็ด</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. เก็ด</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. เก็ด</p> <p>4. คุณป้าทำทอดมัน ____</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. อินซี่</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. อินทรีย์</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. อินทรี</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. อินทร์ซี่</p> <p>5. น้องนอน ____ ตัวไปมา</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. พริก</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. พลิก</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. พิก</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. พริค</p>	<p>6. สมชายไม่ ____ มาหลายวัน</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. กับบ้าน</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. กรับบ้าน</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. กลับบ้าน</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. กัลับบ้าน</p> <p>7. ถนนบ้านของฉัน ____ มาก</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. ขูชะ</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. ขลุขละ</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. ครุคละ</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. ขรุขระ</p> <p>8. ฉันไปซื้อ ____ ตืดเสื่อ</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. เข็มกรัด</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. เข็มกลัด</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. เข็มกัค</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. เข็มกัศ</p> <p>9. พี่ปลอมฉันด้วยน้ำเสียง ____</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. เส้าส้อย</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. เสร้าสร้อย</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. เสร์ร้าสร้อย</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. เส้าส้อย</p> <p>10. สโนไวท์ถูกสถาปเป็นเจ้าหญิง ____</p> <p style="margin-left: 40px;">ก. นิดทา</p> <p style="margin-left: 40px;">ข. นิจตรา</p> <p style="margin-left: 40px;">ค. นิตย์ทา</p> <p style="margin-left: 40px;">ง. นิทรา</p>
---	--

ตอนที่ 2 การเขียนสะกดคำที่ใช้ รร (ร หัน) บัน บรร และคำที่มี ฤ ฤา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

<p>1. แม่ _____ สิ่งดีๆสำหรับลูก</p> <p>ก. สันหา</p> <p>ข. สันต์หา</p> <p>ค. สรรค์หา</p> <p>ง. สรรหา</p> <p>2. มะเขือเทศช่วยบำรุง _____</p> <p>ก. ผิวพรรณ</p> <p>ข. ผิวพัน</p> <p>ค. ผิวพันธุ์</p> <p>ง. ผิวพันท์</p> <p>3. ยาพาราช่วย _____ อาการปวด</p> <p>ก. บันเทา</p> <p>ข. บรรณเทา</p> <p>ค. บัณเทา</p> <p>ง. บรรเทา</p> <p>4. เธอเป็นแรง _____ใจสำหรับฉัน</p> <p>ก. บันदान</p> <p>ข. บรรคาล</p> <p>ค. บรรณคาล</p> <p>ง. บันคาล</p> <p>5. ลูกกำนันพา _____ไปพัฒนาวัด</p> <p>ก. พักพวก</p> <p>ข. พรรคพวก</p> <p>ค. ภัักพวก</p> <p>ง. พักตร์พวก</p>	<p>6. มะลิไปดู _____ แต่งงานที่วัด</p> <p>ก. ฤกษ์</p> <p>ข. เริก</p> <p>ค. เลิก</p> <p>ง. เฤก</p> <p>7. ครูมอบรางวัลแก่นักเรียนที่มีความ _____ ดี</p> <p>ก. ประพีด</p> <p>ข. ประพฤษ</p> <p>ค. ประพฤติ</p> <p>ง. ประพฤกษ์</p> <p>8. โบสถ์แห่งนี้สร้างความ _____ แก่ผู้พบเห็น</p> <p>ก. อัศจันทร์</p> <p>ข. อัศจรรย์</p> <p>ค. อัศจัน</p> <p>ง. อัศจันท์</p> <p>9. พี่ไอศชอบเรียนวิชาภาษา _____</p> <p>ก. อังกฤษิต</p> <p>ข. อังกฤษ</p> <p>ค. อังกฤษิตย์</p> <p>ง. อังกฤษ</p> <p>10. น้ากรดมมี _____ ทำให้คนตาบอดได้</p> <p>ก. ริด</p> <p>ข. ลิตร</p> <p>ค. ฤทธิ</p> <p>ง. ฤทธิ</p>
---	---

<p>11. เราควรช่วยกันรักษา ____</p> <p>ก. ทำมะชาติ</p> <p>ข. ธรรมชาติ</p> <p>ค. ชัมชาติ</p> <p>ง. ธรรม์ชาติ</p> <p>12. นักเรียนใช้ไม้ ____ ขีดเส้น</p> <p>ก. บรรทัด</p> <p>ข. บันทัด</p> <p>ค. บันทสัน์</p> <p>ง. บรรณทสัน์</p> <p>13. นางฟ้าอยู่บน ____</p> <p>ก. สะหวัน</p> <p>ข. สวัน</p> <p>ค. สวรรค์</p> <p>ง. สะวัลย์</p>	<p>14. ไพลินจด ____ ความรู้</p> <p>ก. บรรทิก</p> <p>ข. บัณทิก</p> <p>ค. บันทิก</p> <p>ง. บรรณทิก</p> <p>15. เดือนเมษายนอยู่ในช่วง ____ ร้อน</p> <p>ก. ฤดู</p> <p>ข. ฤดู</p> <p>ค. ฤดู</p> <p>ง. ฤดู</p>
--	---

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

<p>1. แม่ค้าขาย ____ ผัก</p> <p>ก. สรัด</p> <p>ข. สระหัด</p> <p>ค. สลัด</p> <p>ง. สระหลัด</p> <p>2. สมใจจัดงาน ____ วันเกิด</p> <p>ก. ฉะหลอง</p> <p>ข. ฉลอง</p> <p>ค. ชะหลอง</p> <p>ง. ชลอง</p> <p>3. ก่อไปนี้มี ____ ใหญ่</p> <p>ก. ขนาด</p> <p>ข. ขะขนาด</p> <p>ค. คขนาด</p> <p>ง. คะขนาด</p> <p>4. เขาเขียน ____ ใจความสำคัญนิทาน</p> <p>ก. สระหุบ</p> <p>ข. สระหลุบ</p> <p>ค. สรุบ</p> <p>ง. สรุบ</p> <p>5. ขนมหินนี้ ____ มาก</p> <p>ก. อะหร้อย</p> <p>ข. อร้อย</p> <p>ค. อหร้อย</p> <p>ง. อะรร้อย</p>	<p>6. น่องหกล้มหัวเข้า ____</p> <p>ก. ถลอก</p> <p>ข. ถะลอก</p> <p>ค. ทลอก</p> <p>ง. ทะลอก</p> <p>7. แม่ซื้อ ____ 4 กิโลกรัม</p> <p>ก. อะงุ่น</p> <p>ข. องุ่น</p> <p>ค. อหงุ่น</p> <p>ง. อะหงุ่น</p> <p>8. ลันและน้อง ____ ไปเที่ยวทะเล</p> <p>ก. ยาก</p> <p>ข. หยาก</p> <p>ค. อย่าง</p> <p>ง. อยาก</p> <p>9. ไฟ ____ โรงงานทอผ้า</p> <p>ก. ไม่</p> <p>ข. หม้าย</p> <p>ค. ไหม้</p> <p>ง. ม้าย</p> <p>10. เดชาเล่นฟุตบอลที่ ____</p> <p>ก. สะหนาม</p> <p>ข. สะนาม</p> <p>ค. สนาม</p> <p>ง. สหนาม</p>
---	--

ตอนที่ 4 การเขียนสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

<p>1. นักฟุตบอลเล่นตาม ____</p> <p>ก. กติกา</p> <p>ข. กะติกา</p> <p>ค. กั้ติกา</p> <p>ง. กระจติกา</p>	<p>6. จงขีดเส้น ____ มุม</p> <p>ก. ถแยง</p> <p>ข. ถะแยง</p> <p>ค. ทะแยง</p> <p>ง. ทแยง</p>
<p>2. ครู ____ ข้อสอบ</p> <p>ก. ฉะเหลย</p> <p>ข. เฉลย</p> <p>ค. ชะเหลย</p> <p>ง. เซลย</p>	<p>7. พ่อพาปู่ไปที่โรง ____</p> <p>ก. พระยาบาล</p> <p>ข. พะยาบาล</p> <p>ค. พยาบาล</p> <p>ง. พะยะบาล</p>
<p>3. ขยายเขียนจดหมายหลาย ____</p> <p>ก. ชับบ์</p> <p>ข. ชะบบ์</p> <p>ค. ฉะบบ์</p> <p>ง. ฉบบ์</p>	<p>8. คุณย่าทำต้ม ____ หน่อไม้</p> <p>ก. กะทึ</p> <p>ข. กระจทึ</p> <p>ค. กทึ</p> <p>ง. กละทึ</p>
<p>4. คนร้ายถูกจับหน้า ____ ตำรวจ</p> <p>ก. สถานึ</p> <p>ข. สะถานึ</p> <p>ค. สะถานึ</p> <p>ง. สถานึ</p>	<p>9. กินข้าวไม่ตรงเวลา ทำให้เป็นโรค ____</p> <p>ก. กระจเพราะ</p> <p>ข. กะเพราะ</p> <p>ค. กระจเพราะ</p> <p>ง. กะเพราะ</p>
<p>5. บ้านของเขามีต้นไม้เขียว ____</p> <p>ก. ชอู่่ม</p> <p>ข. ชะอู่่ม</p> <p>ค. ฉอู่่ม</p> <p>ง. ฉะอู่่ม</p>	<p>10. วันนี้อากาศเย็น ____</p> <p>ก. สะบาย</p> <p>ข. สบาย</p> <p>ค. ซาบาย</p> <p>ง. สระบาย</p>

ตอนที่ 5 การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

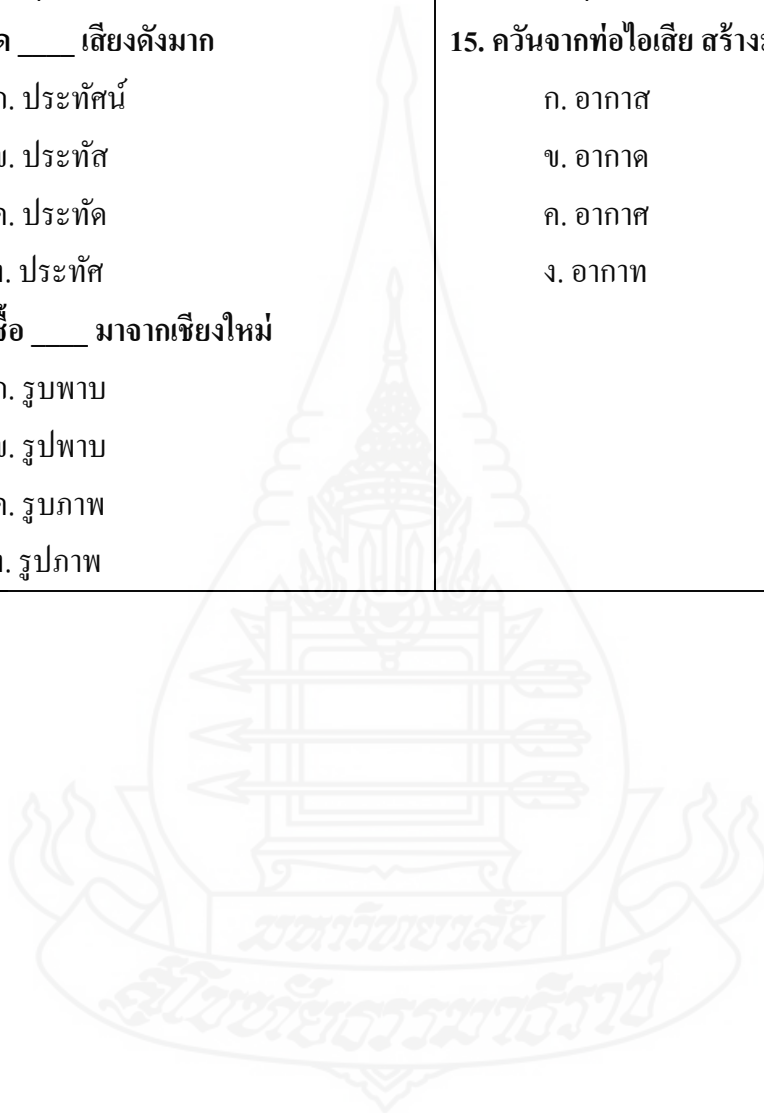
<p>1. พ่อขับ ____ พาลูกๆไปเที่ยว</p> <p>ก. รถยนต์ ข. รถยนต์ ค. รถยนต์ ง. รถยนต์</p> <p>2. ร้านนี้มี ____ นานาชนิด</p> <p>ก. พันไม้ ข. พันไม้ ค. พรรณไม้ ง. พันไม้</p> <p>3. ป้าอ่าน ____ อยู่หน้าบ้าน</p> <p>ก. หนังสือพิมพ์ ข. หนังสือพิมพ์ ค. หนังสือพิมพ์ ง. หนังสือพิมพ์</p> <p>4. ฉันทึ่งนิทานเรื่อง ____ หนู</p> <p>ก. ราชสี ข. ราชสีห์ ค. ราชสีห์ ง. ราชสี</p> <p>5. วัยรุ่นชอบคุย ____</p> <p>ก. โทรศัพท์ ข. โทรศัพท์ ค. โทรศัพท์ ง. โทรศัพท์</p>	<p>6. คินนี้ ____ เต็มดวง</p> <p>ก. พระจันทร์ ข. พระจันทร์ ค. พระจันทร์ ง. พระจันทร์</p> <p>7. พระพรหม ____ แก่ชาวบ้าน</p> <p>ก. น้ามนต์ ข. น้ามนตร์ ค. น้ามนต์ ง. น้ามน</p> <p>8. ที่ตลาดมีบริการน้ำดื่ม ____</p> <p>ก. บริสุค ข. บริสุทซ์ ค. บริสุทธุ์ ง. บริสุทซ์</p> <p>9. ชาวต่างชาติชื่นชอบประเพณี ____ ของไทย</p> <p>ก. สงกรานต์ ข. สงกาณจน์ ค. สงกาณ ง. สงกรานต์</p> <p>10. เด็กที่ดี ต้องมีความ ____</p> <p>ก. ซื่อสัตย์ ข. ซื่อสัตว์ ค. ซื่อสัต ง. ซื่อสัจ</p>
---	--

ตอนที่ 6 การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงและไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องในช่องว่างให้ถูกต้อง

<p>1. นักเรียนเดินสำรวจ ____ หลังโรงเรียน</p> <p>ก. บริเวณ ข. บริเวณ ค. บริเวณ ง. บริเวณ</p> <p>2. ตำรวจมีความ ____ ในการจับผู้ร้าย</p> <p>ก. กล้าหาญ ข. กล้าหา ค. กล้าหา ง. กล้าหา</p> <p>3. แม่ค้าชอบ ____ เจ้าของตลาด</p> <p>ก. นิลทา ข. นินทา ค. นิธทา ง. นีรทา</p> <p>4. พ่อของเขาประกอบ ____ ค้าขาย</p> <p>ก. อาชีพ ข. อาชีพ ค. อาชีพ ง. อาชีพ</p> <p>5. คนไทยนิยมขอ ____ จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์</p> <p>ก. โชคลาภ ข. โชคลาภ ค. โชคลาภ ง. โชคลาภ</p>	<p>6. ____ เป็นพืชเศรษฐกิจของประจวบคีรีขันธ์</p> <p>ก. สัปรด ข. สัประรด ค. สัประรด ง. สัประรด</p> <p>7. พี่ไม่กินยา จนแผลเริ่ม ____</p> <p>ก. อักเสบ ข. อักเสบ ค. อักเสบ ง. อักเสบ</p> <p>8. คุณยาย ____ ทุกเช้า</p> <p>ก. ตักบาต ข. ตักบาตร ค. ตักบาท ง. ตักบาต</p> <p>9. กระท่าย ____ จึงวิ่งแข่งแพ้เต่า</p> <p>ก. ประมาต ข. ประมาตร ค. ประมาท ง. ประมาส</p> <p>10. แม่ครัวใส่ ____ ในอาหาร</p> <p>ก. ผงชูรส ข. ผงชูรส ค. ผงชูรส ง. ผงชูรส</p>
--	--

<p>11. ปรีชาชื่อมะม่วง ____ มาฝากเพื่อนๆ</p> <p>ก. สุข ข. สุก ค. สุกรี่ ง. สุกซ์</p> <p>12. ฟ่อจุด ____ เสียงดังมาก</p> <p>ก. ประทัดน์ ข. ประทัด ค. ประทัด ง. ประทัดศ</p> <p>13. วิชัยชื่อ ____ มาจากเชียงใหม่</p> <p>ก. รูปพาบ ข. รูปพาบ ค. รูปภาพ ง. รูปภาพ</p>	<p>14. เมื่อวันที่ ____ ครูสอนเรื่องตัวสะกด</p> <p>ก. พุทธ ข. พุด ค. พุท ง. พุธ</p> <p>15. ควันจากท่อไอเสีย สร้างมลพิษทาง ____</p> <p>ก. อากาศ ข. อากาด ค. อากาศ ง. อากาท</p>
---	---

ตอนที่ 7 การเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

<p>1. ฉัน _____ ที่เกิดมาเป็นคนไทย</p> <p>ก. พุมใจ ข. ภูมใจ ค. พูมิใจ ง. ภูมิใจ</p> <p>2. พี่แดงเป็น _____ ของมะลิ</p> <p>ก. ยาด ข. ญาติ ค. ญาติ ง. ยาดิ</p> <p>3. สิงโต เสือและช้างเป็น _____ สหายกัน</p> <p>ก. มิตร ข. มิถ ค. มิถ ง. มิส</p> <p>4. เขามีความ _____ ในการร้องเพลง</p> <p>ก. สามาส ข. สามาต ค. สามารถ ง. สามาท</p> <p>5. บ้านของฉันอยู่ห่างจากโรงเรียน 5 _____</p> <p>ก. กิโละเมตร ข. กิโละเมต ค. กิโละเมด ง. กิโละเมท</p>	<p>6. โรงเรียนประดับ _____ 10 ประเทศในอาเซียน</p> <p>ก. ธงชาติ ข. ธงชาติ ค. ธงชาติ ง. ธงชาติ</p> <p>7. ตาของฉันทำการ _____</p> <p>ก. กะเสด ข. เกสด ค. เกษด ง. เกษตร</p> <p>8. พี่ตันไป _____ เป็นประธานนักเรียน</p> <p>ก. สม่ัคร ข. สะหมัก ค. สม่ัค ง. สะหมัคร</p> <p>9. ลูกเสือและ _____ บำเพ็ญประโยชน์</p> <p>ก. เนคนารี ข. เนตนารี ค. เนตรนารี ง. เนสนารี</p> <p>10. พ่อยก _____ ให้ลูกชายเพียงคนเดียว</p> <p>ก. สมบัตร์ ข. สมบัติ ค. สมบัต ง. สมบัส</p>
--	---

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนันทรัตน์ มีล้วน
วัน เดือน ปีเกิด	13 พฤษภาคม 2528
สถานที่เกิด	อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ 2552
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองห้วยฝาด อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตำแหน่ง	ครู

